

SPRAWOZDANIE

Z DZIAŁALNOŚCI

ZWIĄZKU OBROŃCÓW LWOWA

Z LISTOPADA 1918

Kolekcja
Emila Kornasia

ZA ROK

1936—38

LWÓW 1938

NAKŁADEM ZWIĄZKU OBROŃCÓW LWOWA Z LISTOPADA 1918

PIERWSZA ZWIĄZKOWA DRUKARNIA WE LWOWIE, UL. LINDEGO L. 4

SPRAWOZDANIE

Z DZIAŁALNOŚCI

ZWIĄZKU OBRONCÓW LWOWA

Z LISTOPADA 1918

Z A R O K

1936—38

Kolekcja
Emilia Kornasia

LWÓW 1938

NAKŁADEM ZWIĄZKU OBRONCÓW LWOWA Z LISTOPADA 1918

PIERWSZA ZWIĄZKOWA DRUKARNIA WE LWOWIE, UL. LINDEGO L. 4

CM KEK 330471

Klisze z Prasowej Agencji Informacyjnej „Wschód“
Lwów, pl. Akademicki 4

Kopieja
Kopieja

Wpisano do Księgi Akcesji

Akc. Di nr 256 4, 01 / 201

JOHN ALLEN

CZŁONKOWIE HONOROWI

ZWIĄZKU OBROŃCÓW LWOWA Z LISTOPADA 1918

- † Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski
- † Marszałek Francji i Polski Ferdynand Foch
- † Ksiądz Biskup Władysław Bandurski
- † Brygadier Czesław Mączyński

Uczestnicy Powstania z r. 1863 - 64:

- † Bentkowski Teofil
- † Hirsch Rafał
- Kazecki Tomasz
- † Kohlberger Adolf
- † Kuczyński Marian
- Przetocki Ludwik
- † Romanowiczówna Zofia
- Sühs Antoni

Niemal w przededniu dwudziestej rocznicy Obrony Lwowa i Niepodległości Państwa Polskiego, oddając po raz piąty działalność naszą pod osąd Walnego Zgromadzenia, radbym zachęcić wszystkich Członków Związku Obrońców Lwowa do przeoglądnięcia sprawozdania z lat ubiegłych. Każde sprawozdanie pozwala niby na filmie utrwalić ważniejsze zdarzenia życia organizacji, pozwala osądzić, czy zapowiedzi tu lub tam wypowiedziane zostały urzeczywistnione czy też rozplynęły się w niepamięci.

Pozwalają one na podstawie danych cyfrowych wykazać, czy organizacja jest potrzebna, czy jest żywotna, czy spełnia swoje zadanie społeczne, czy wyręcza społeczeństwo w obowiązkach ciążących na zbiorowości. Cyfry mówią, cyfry nie są nieme, cyfry pouczają. Gdy zestawimy, że w roku 1932/33 płacono wkładki członkowskie około 500 osób i że liczba obecnie czynnych członków przekracza 2000 osób, jeżeli w pierwszym okresie wkładki wynosiły 4.500 zł, a ostatnio doszły do kwoty 16.000 zł, to niewątpliwie organizacja widocznie jest żywa, widocznie Obrońcom Lwowa droga i potrzebna. Również cyfry bilansów rocznych wskazują wyraźny wzrost, świadcząc o rozwoju organizacji.

Założenie naszej pracy polegało na trzech głównych punktach: 1) to opieka społeczna nad towarzyszami broni i wdowami po nich w okresie pogłębiającej się depresji gospodarczej i narastającego bezrobocia, 2) wejście jako zbiorowość w posiadanie własnego domu, 3) to ujęcie osobowe i cyfrowe faktycznego stanu żołnierzy i służby pomocniczej z listopadowych dni 1918 dla wykazania prawdy historycznej.

Wszystkie te trzy zadania zostały w całości niemal zrealizowane.

Jesteśmy bogatsi o własny dom. Gdy 21 XI 1937 towarzysz broni ks. kanonik dr Gerard Schmyd poświęcił jego mury, gdy towarzysz broni ks. dr Stroński wygłosił podniosłe kazanie, oddając w posiadanie naszym członkom własną strzechę, wypowiedziałem następujące słowa:

„Od bohaterskich dni listopadowych minęło lat 19. Rok 1918, ów pamiętny dla całego świata rok, zamknął smutną kartę historii, kartę półtorawiekowej niewoli. Brak jeszcze dostatecznej perspektywy czasu, byśmy my, dzieci niewoli z łatwością ogarnęli znaczenie niezbadanych wyroków losu, które pozwoliły nam doczekać się sromotnego upadku naszych ciemnizyńców i które też pozwoliły nam mocą naszego ducha pokonać własną małość, by przeciwstawić się zbrojnej uzurpacji do prawa władania naszą odwieczną Ziemią Czerwieńską.

Pokolenia przyszłe — da Bóg — w lepszych czasach — obejmą wyraźniej od nas i ocenią dokładnie tragedię minionych czasów, a zarazem wschodzące promienie szczęścia wolności, której stawaliśmy się naoczniymi świadkami, co więcej, czynnymi aktorami rezurekcji. Błogosławione niech będą dni, w których towarzysze nasi, jakże nie raz młodzi, nie znający piękna życia a zakochani romantycznie w Polsce — składali młode swoje, piękne jak kwiat, życia na ołtarzu Ojczyzny. „Polegli, byśmy zażywali wolności“.

Po stokroć błogosławione niech będą dni, które pozwoliły nam, żywym, witać światło wolności i żyć w niej. Gdy starcem będąc, siadacie z wnukami przy domowym ogniu, lub gdy w grobie weteranów przeżywać będziecie we wspomnieniach minione niepowrotnie dni, gdy wyjdziecie zwycięsko z codziennej walki o byt, znalazłszy zaspokojoną, a wolną od trosk starość — odpadną z życia koszmary przeszłości, odlecą w niepamięć cienie codziennej rzeczywistości a pozostaną jeno blaski, piękno i dobro bliskich Wam listopadowych dni, pozostanie czar udziału w walkach o przynależność wieczystą Lwowa i ziem południowo-wschodnich do Rzeczypospolitej.

Onych 22 dni listopada 1918 to epopeja, która zapewne znajdzie w narodzie swojego Sienkiewicza, choćby wśród nas mieli być Zagłoby.

Tych 22 dni uporczywych zmagania, przypieczętowanych śmiercią 203 żołnierzy polskich, a często tylko żołnierzyków — to h e k a t o m b a, której nie zarzucą bibułą niepamięci takie lub inne umowy. Ta śmierć bohaterów — to życie idących pokoleń, to szkoła najlepsza dla młodzieży — jak żyć i umierać dla Polski.

Ofiarna służba w Obronie Lwowa ucznia czy akademika, mieszczanina czy robotnika, analfabety czy inteligenta, starca czy kobiety, legionisty czy peowiaka, endecka czy demokracja, polityka czy uczonego, lekarza czy inżyniera — oto najszlachetniejszy stop narodowego zjednoczenia w walnej potrzebie, oto równocześnie najpiękniejszy wzór równości wobec obowiązków i prawa wojny, wzór równości obywatelskiej i demokracji. To są rozważania na później, choć nieźle i dziś je przypomnieć.

I dziś bowiem, choć czasy pozornie się zmieniły, listopadowe dni pod niejednym względem są nadal aktualne. Niezapomnijmy, że w życiu narodu nigdy właściwie nie ma okresu demobilizacji. Zawsze musimy być w pogotowiu, zawsze w czynnej służbie tego samego Ideału, który nas zjednoczył we Lwowie przed dziewiętnastu laty. I nie dlatego tylko, jakoby Lwów był grodem kresowym. O nie. Na wyznaczonych pozycjach pracować winniśmy wszyscy w każdym zakątku Rzeczypospolitej, bo czy wojna, czy pokój, nieprzerwanie odbywa się dzieło budowy potęgi Polski. Budowniczym był nie tylko ten, co z karabinem w rękę walczył na ulicach Lwowa w 1918, ale i ten cywil, który w niedostatku i pod nieustanną groźbą śmierci czuwał w mieszkaniu swoim, nie upadając na duchu, nie siejąc zwątpienia ale trwając z bohaterskim uporem i dźwigając postawą swoją innych. Ten sam jednolity duch, który ożywiał mieszkańców całego polskiego Lwowa przed dziewiętnastu laty, niechaj będzie nam drogowskazem, ile znaczą czynniki moralne, jaką rolę odgrywa samopoczucie jednostek tworzących zbiorowo społeczność.

Kiedy 23 listopada w roku 1920 nadawał Marszałek Piłsudski miastu naszemu miano kawalera orderu „Virtuti Militari“, określił warunki moralne, wśród których był prowadzony bój o miasto oblężone. „Miasto — powiada Marszałek — wywiera wpływ na żołnierza niesłychanie silny. Każda trwoga, każdy niepokój, każde drgnięcie serca miasta, niewidzialnymi nerwami bieży tam, gdzie na krańcach jego bój się toczy, do najdalej wysuniętej placówki żołnierskiej. Żołnierz staje się obywatelem miasta, miasto staje się żołnierzem. Miasto i żołnierz żyją wspólnym życiem. Trwoga i lęk, czy ufność i wiara mieszkańców, to potęgi ciemne lub jasne, które dają klęskę lub zwycięstwo. Żołnierz staje się zależny od siły lub słabości tych, których broni, tak, że nie wiadomo nieraz co ważniejsze, czy żołnierz, czy duch miasta, które ten żołnierz broni“.

Oto istotne przyczyny, które pozwoliły Marszałkowi Piłsudskiemu za pewność miasta i wiarę, za jego ciężkie warunki, cięższe niż żołnierza na froncie, pozwoliły żołnierza i miasto Lwów nazwać zbiorowym żołnierzem i nadać mu najwyższą odznakę wojskową. Ta zależność żołnierza od postawy miasta była motywem dlaczego Związek Obrońców Lwowa pomyślał przed laty o postawieniu własnego domu. Zapewne chodziło żołnierzowi, by stać się jednym zbiorowym obywatelem swojego ukochanego miasta, by w spuściźnie pozostawić po sobie budynek jako dokument, że po walce zbrojnej niemniej ważną jest praca w pokoju, zdobywanie realnych, pozytywnych wartości dla dobra miasta, w którym się żyje, w którym się wojuje.

Budowa własnego domu przechodziła rozmaite fazy. Był okres, w którym doszliśmy do przekonania, że tylko wspólnym wysiłkiem organizacji byłych wojskowych może powstać gmach,

który będzie pomnikiem dla potomności pracy pokojowej żołnierza. Już nawet położono podwaliny wspólnego gmachu. Niestety okres depresji gospodarczej, jako też rozliczne potrzeby na cele obrony Państwa, bądź zwalczania bezrobocia nakazały powstrzymać zamiary. Związek Obrońców Lwowa nie zrezygnował jednak z posiadania własnego domu. Oto dziś jesteśmy świadkami objęcia tego budynku w posiadanie i przekazania jego członkom organizacji, by był warsztatem pracy pokojowej, by był miejscem ciągłego baczного czuwania na to, co się wokół dzieje.

Wiem, że dla wielu dzieje listopadowych dni stają się jakąś legendą osnutą romantyczną aureolą. W życie wchodzi pokolenie młodsze, zrodzone już w wolnej Ojczyźnie, któremu minione dni mogą być znane jedynie z pamiętników i dziejów w książkach zawartych. Jest to objaw naturalny, podobnie jak dla nas żołnierzy z 18 roku legendą jest płomienny protest Bohaterów roku 1830 czy 1863, tak samo dla młodego idącego po nas pokolenia legendą okaże się nasz zryw listopadowy. Każdy czyn wielki stwarza swoją legendę. Te wszystkie pomnikowe czyny w dziejach narodu stwarzają wielką wspólną legendę, która budzi naród do nowych czynów, która na tradycji wychowuje nowe pokolenia.

Dziś, gdy jesteśmy we własnym domu, który stoi na granicach dawnego starego Lwowa, nie możemy nie wspomnieć o legendzie wieków, potwierdzonej manifestem Kazimierza Wielkiego, władcy, który przeszedł do historii jako król chłopów i mieszczan wielkiego Lwowa.

Było to w roku 1340, gdy Kazimierz Wielki odzykawszy utraconą starą ziemię polską, Grody Czerwieńskie, przeniósł miasto Lwów spod stoków zamczyska, wytyczył nowe granice jego fortocy i obwarował ją nie tylko murem ale i zamkiem. Pożary niszczyły odtąd niejednokrotnie miasto. Domy waliły się i zapadały w gruzy mury forteczne, wały i fosy, pozostały jako wspomnienie w nazwach ulic, albo jako fragmenty materialne. Jedno tylko pozostało po wieki niezmiennie — polskie serce Lwowa i polska większość Lwowa. Mimo, że król Kazimierz pozwalał każdemu osiedlić się w lwim grodzie, mimo, że zaplecze Lwowa zamieszkiwała ludność mieszana, Lwów nigdy polskiego swego charakteru nie zatracił, a kulturą promieniował tak silnie, że każdy urokowi jego ulegał.

Wysoko dzierzył swój sztandar mieszczanin lwowski, ceniony za swoją pracę i bohaterstwo hen daleko na wschodzie i zachodzie, a sława Lwowa dorównuje sławie wielkich miast wszechczasów. Wskazówki na zegarze dziejów szybko się posuwają. I oto niebawem będziemy obchodzili 600-lecie Lwowa Kazimierza Wielkiego. Niewiele miast może poszczycić się tą rocznicą. Mimo swego niekorzystnego położenia na przedpolu cy-

wilizacji i mimo licznych najazdów, miasto to raz jeden w sposób zdradziecki zostało przez Szwedów zdobyte. Wszystkie inne próby załamały się. Lwów zawsze zwyciężał dzięki zespoleniu swoich obywateli, którzy nie według kasty siebie oceniali, ale według zasług pracy.

Dziś gdy stoimy twardą nogą we własnym domu, rozpatrując po raz dziewiętnasty czynny udział w dziele odbudowy Ojczyzny, musimy pomyśleć o uczczeniu pamięci legendarnych chrobrych mieszczan i robotników, którzy przed 600 laty stworzyli w tym miejscu centrum cywilizacji zachodniej i ośrodek myśli na dalekie kresy.

Musimy powiązać wspomnienie listopadowych dni 18 roku z czasami założenia nowego Lwowa przed 600 laty i wskazać pracą swoją młodszemu pokoleniu, że w każdej legendzie jest czyn, że aktorzy tego czynu nie tylko byli i są zdolni do porywu, ale że równie nieustępliwie i mocarnie trwali i trwają w szeregu kiedy wypełnić trzeba mozolną i na lata obliczoną pracę budowania w czasie pokoju.

Chciałbym, by z domu Związku Obrońców Ojczyzny padło hasło i apel do lwowian, że rocznicy woli króla chłopów i mieszczan nie uczymy granitowym pomnikiem, ale czynem, który w skali swojej dorównałby dziełu budowania miasta. Niech Lwów chwilę powstania miasta i jego rozwoju w ciągu wieków uprzątomni ogółowi polskiemu na specjalnej wystawie zakrojonej na skalę godną historii Lwowa, niech Lwów pod hasłem 600-lecia przynależności trwałej do Rzeczypospolitej zerwie się do lotu i potroi swoje twórcze wysiłki. Pamięć dziejowego momentu roku 1340 musi być dla nas wszystkich zbyt drogocenna, byśmy uwielbienia swego nie potrafili oddać czynem.

Wierzę głęboko, że w pracy zgodnej, zespolonej, jeżeli żołnierz i miasto staną się zbiorowym żołnierzem pokoju, zdobędziemy się na kontynuację czynów naszych przodków, wielkich heroldów równości i bohaterstwa pracy.

Tym wezwaniem do pracy dla podciągnięcia Lwowa wzwyż przekazuję mieszczanom i robotnikom z listopadowych dni ten dom, na pomyślność rozwoju Związku Obrońców Lwowa, na chwałę i wielkość naszego Grodu.“

Zadanie drugie, tj. weryfikacja, została po żmudnej, kilkuletniej pracy całkowicie ukończona. Wyniki tej pracy zostaną ujawnione w III tomie dziejów Obrony Lwowa. Spełnią one niewątpliwie swoje pożyteczne zadanie już obecnie jako ułatwienie pracy codziennej czynników społecznych jak niemniej spełnią rolę źródłowego dokumentu dla potomności celem uniknięcia zafałszowania prawdy minionych dni.

Trzecie zadanie, choć w dużej mierze z grubsza załatwione, nie jest ostatecznym rozwiązaniem z uwagi na stały dopływ nowych członków, często bez kwalifikacji zawodowych. Trzeba jednak mieć pełną nadzieję, że starania władz Związku i uregulowanie zabezpieczenia starości i inwalidztwa uczestników walk o Niepodległość w drodze ustawowej pozwolą z czasem usunąć i to palące zagadnienie.

Naukowe opracowanie relacji i pamiętników z listopadowych dni, które niewątpliwie staną się źródłem dla historyków lat przyszłych przejęło na siebie z dużym nakładem pracy i środków materialnych Towarzystwo Badania Historii Obrony Lwowa. Założycielem i duszą tego Towarzystwa był śp. Senator, Generał Brygady Bolesław Popowicz, mózgiem i motorem był śp. Profesor dr Stanisław Zakrzewski. Nieubłagana śmierć zabrała 9 I 1937 Gen. B. Popowicza. Niebawem odszedł w zaświaty śp. prof. St. Zakrzewski. Nad trumną Opiekuna Związku śp. Senatora Gen. Popowicza wypowiedziałem w imieniu nas wszystkich słowa pożegnania:

„Wyroki Opatrzności odwołują często z posterunków życiowych najcenniejsze jednostki w sile wieku i w pełni twórczych możliwości. Tajemniczy kosiarz boży ścina szlachetne kwiaty na wielkiej niwie życia, zostawiając szczerby dotkliwe i luki niezapełnione. Nie naszą jest rzeczą zgłębiać nieznane drogi odwiecznych praw, które rządzą życiem i śmiercią człowieczą. Przed nakazem tych praw musimy tylko głowy skłonić ze smutnym poddaniem.

Wielkie rzesze społeczeństwa lwowskiego, liczne ośrodki pracy społecznej, które tak niedawno jeszcze miały w Twojej Osobie, Panie Generale, niestrudzonego protektora i kierownika, nie przypuszczały, że tak rychło, tak przedwcześnie przyjdzie im tu zgromadzić się w tłumnym ordynku, by z odkrytymi głowami i głęboką w sercu żałobą złożyć Ci ostatnie pożegnanie.

Żegna Cię dzisiaj cały Lwów, bo też w życiu Lwowa działalność Twoja głębokimi zapisała się śladami. Lwów żegna w Tobie nie tylko zasłużonego Ojczyźnie żołnierza, lecz również wielkiego obywatela. Żegna w Tobie cnoty obywatelskie, których świeciłeś przykładem, oraz zasługi obywatelskie, które położyłeś na niwie pracy społecznej w najrozmaitszych dziedzinach życia zbiorowego.

Ś.p. Generał Popowicz był znakomitą postacią, przedstawicielem tego typu żołnierza, który tylko w Polsce istnieje, tylko w Polsce mógł wytworzyć się pod wpływem specyficznych warunków na-

szej rzeczywistości zbiorowej; — typu, który kształtował i wychowywał Józef Piłsudski. Jest to typ obywatela w mundurze, typ ideowego żołnierza, który rozmiłowany w swoim pięknym i dumnym zawodzie żołnierskim — ma w szczególnej pamięci świadomość, co więcej ma we krwi i w każdym nerwie przemożne, instynktowne niemal odczucie, że wszystko, co robi, tworzy i buduje, ma służyć bez reszty najwyższemu ideałowi, jakim jest interes Państwa, dobro Narodu.

Przy tym nastawieniu duchowym służba żołnierska przestaje być zawodem, a staje się powołaniem. Służba Narodowi zorganizowanemu w Państwo przestaje być czymś wyrozumowanym, a staje się poprostu jakąś wiarą w dogmat, z najgłębszych tajni duszy poczętą, jest atmosferą, w której ten typ człowieka żyje, której do życia niezbędnie potrzebuje, którą oddycha i z której nie umiałby wyjść, choćby na moment życia. Byłoby to bowiem przeciwne jego naturze.

Tego rodzaju typ człowieka, ideowy, uczuciowy, rycerski jeśli nawet zamknie się w bezpośrednich obowiązkach swego zawodu, spełni je *summa cum laude*, bo przyświeca mu wysoki ideał, który poczynaniom jego daje szeroki oddech, a sposobowi myślenia szerokie horyzonty.

Lecz ś. p. Generał Bolesław Popowicz nie ograniczał się do obowiązków, które nakładał na Niego mundur oficera i wysokie stanowisko w hierarchii wojskowej.

Ożywiony szlachetnym zapałem dla pracy społecznej i najlepszymi chęciami, aktywny i pełen rozumnej inicjatywy, umiał On wyjść poza swoje ścisłe obowiązki i piękne zalety Swego umysłu i charakteru oddawać szczerze w służbę pracy obywatelskiej, pojętej bardzo szeroko. Ze społeczeństwem lwowskim współpracował w licznych dziedzinach życia zbiorowego, patronował i przewodził nieomal każdemu ważniejszemu poczynaniu społecznemu, to też dziesiątki zrzeszeń i najrozmaitszych środowisk pracy publicznej dobrze znają i pamiętają Jego mundur generalski.

Przysposobienie wojskowe miało w śp. Generale Popowiczu gorliwego opiekuna, Związek Strzelecki zawdzięcza Mu rozwój, Harcerstwo lwowskie obdarzyło Go odznaką wdzięczności dla uczczenia Jego niespożytych zasług około rozwoju harcerstwa. Roztaczał ojcowską pieczę nad młodzieżą akademicką, wiele zdziałał na stanowisku dowódcy O. K. w zakresie pomocy dla bezrobotnych w porach zimowych.

Czyż trzeba przypominać, że On właśnie był inicjatorem i *spiritus movens* akcji społecznej na rzecz cichych, zasłużonych jałmużników Braci Albertynów? Troskliwą opieką otaczał akcje oświatową. Polski Biały Krzyż, Polski Czerwony Krzyż, Liga Obrony Powietrznej Państwa, Liga Morska i Kolonialna, Rodzina Wojskowa i wiele, wiele innych instytucyj, których nie

sposób tu wymieniać, cieszyło się Jego protektorem, czynnym poparciem i pomocą. W pracy społecznej nie obce Mu było również pióro publicysty, czy mikrofon Polskiego Radia.

Historia wojenna Lwowa i Związek Obrońców Lwowa zawdzięcza śp. Generałowi Bolesławowi Popowiczowi niezapomniane dzieło. Z Jego to inicjatywy powstało we Lwowie Towarzystwo Badania Historii Obrony Lwowa i województw płdn.-wschodnich, które pod jego przewodnictwem okazało wielką żywotność rozwijając w ciągu kilku lat istnienia owocną działalność naukową i wydając parę tomów niesłychanie cennych materiałów do historii wojennej Lwowa.

Społeczeństwo lwowskie w dowód uznania dla pracy społecznej śp. Gen. Popowicza powierzyło Mu ostatnio mandat Senatora Rzeczypospolitej z wyboru. W ten sposób Lwów dał wyraz przeświadczeniu, że śp. Gen. Popowicz jest powołany — jak rzadko kto — do reprezentowania Lwowa, jego dążeń, potrzeb i szlachetnych ambicji wielkiego miasta na szerokiej arenie ciał ustawodawczych.

W śp. Generale Bolesławie Popowiczu traci Państwo Polskie ideowego żołnierza, zawsze wiernego idei Marszałka Piłsudskiego, społeczeństwo zaś, jednego z najlepszych obywateli.

Najdotkliwiej, najbardziej bezpośrednio odczuwa Jego stratę miasto Lwów, w którym od szeregu lat przebywał i dla którego owocnie pracował jeszcze w latach przedwojennych, tu bowiem jako nauczyciel organizował Związek Nauczycielstwa, tu zaprawiał się na terenie Związku Strzeleckiego w sztuce rycerskiej, tu wrócił w pamiętnym 1918 r. z oddziałami legionowymi, by walczyć o przynależność Lwowa i ziem południowo-wschodnich do Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozmiałowany w Lwowie widział w nim śp. Gen. Popowicz centrum ogólnopolskiej energii rycerskiej, ostoję państwowości na ziemiach południowo-wschodnich, oraz najważniejsze ognisko kultury i życia gospodarczego na wschodzie Polski, które zasługuje na szczególnie troskliwą opiekę Państwa. Tej miłości do Lwowa dawał On wyraz w Swoich wystąpieniach publicznych, a przede wszystkim zaświadczył ją Swymi czynami.

Za to umiłowanie Lwowa i jego przeszłości, za trud poniesiony w imię jego wielkości, za męską wiarę w jego przyszłość — Lwów składa dziś ceniom Generała wdzięczny, żałobny hołd.

Żegnam Cię Panie Generale, imieniem miasta Lwowa i imieniem całej ludności Lwowa. Żegnam Cię jako obywatela, który dobrze zasłużył się temu miastu. Żegnam jako żołnierza i senatora Rzeczypospolitej.

Śpij spokojnie na Panteonie naszych bohaterów. Przytuli Cię do snu ziemia lwowska, którą ukochałeś, a na mogile Twojej kwitnąć będą kwiaty naszej wdzięczności i trwałej pamięci."

Pieczę nad miejscem wiecznego spoczynku naszych towarzyszy broni, nad świętym wzgórzem Obrońców Lwowa spełnia chwalebnie i z dużym poświęceniem Straż Mogił Polskich Bohaterów. Jest to miejsce pielgrzymki społeczeństwa polskiego, jest to przybytek coraz gęściej odchodzących na wieczność naszych towarzyszy broni. Corocznie odbywamy tam w dniu 1 listopada nasze „Dziady“.

Gromadzimy się tłumnie w świadomości: „*Mortui sunt, ut liberi vivamus*“. Wypowiedziałem wówczas następujące słowa:

„W dzień Wszystkich Świętych, gdy zwiędłe liście pokrywają ziemię złotym kobiercem, wszyscy żywi idą na cmentarz, by pokłonić się ceniom zmarłych, odmówić za nich modlitwę i zaświecić na grobach światelka niezgasłej pamięci.

W ten uroczysty dzień każdy z nas odrywa się od zgiełku życia codziennego, by porozmawiać ze zmarłymi, myśłą wychodzi z kręgu codziennych zajęć, by pogrążyć się w zadumie nad znikomością ludzkich spraw, by spojrzeć na życie z wyższej, zaświatowej perspektywy i wrócić do tego życia mądrzejszym i lepszym.

Dla nas, Lwowian, dzień dzisiejszy jest podwójnym świętem. Stanowi on bowiem rocznicę rozpoczęcia walk o Lwów. Przywodzi na myśl ów mglisty poranek z przed 19-tu lat, kiedy to Lwów, osłupiały ze zdumienia, ujrzał na wieży ratuszowej obcą chorągiew. Pierwszy strzał na ulicach Lwowa i pierwszy strumień polskiej krwi, która spłynęła po bruku miasta — dały początek dumnej epopei, której na imię: Listopadowa Obrona Lwowa.

Dzieje tych dni są wiecznie żywe w naszych duszach. Otoczy je pamięć naszych wnuków i prawnuków. Są to bowiem zdarzenia, które przeszły do wielkiej historii Polski Odrodzonej, stanowiąc jedną z najpiękniejszych kart polskiego wysiłku o wskrzeszenie i wielkość Państwa.

Czyn Listopadowy, który stworzył podstawy dla dzisiejszej rzeczywistości polskiej, jest dziełem tych, co walczyli, jest zasługą tych, co polegli.

W rocznicę Czynu Listopadowego przychodzimy na Cmentarz Obrońców Lwowa my żywi, by złożyć hołd Im poległym. Przychodzimy tu, by pokłonić się nisko tym świętym mogiłom, które w równych szeregach zapełniły to historyczne wzgórze Lwowa, by czuwać nad miastem. Dziś stają Oni do uroczystego apelu, żalosne wojsko duchów, odzywając się napisami na krzyżach: uczony, robotnik, starzec, chłopczyk 12-letni, studentka, weteran Wielkiej Wojny — wszyscy równi sobie, równi w bohaterstwie i poświęceniu, równi wobec śmierci, która wśród łoskotu karabinów uciszała im serca bijące — na wieki.

Wielkie jest miasto nasze i błogosławione przez Boga, jeśli taka armia czuwa nad jego losami. Nie złamią tego miasta żadne moce wraże, gdy osłaniają je skrzydła duchów, których szczątki doczesne śpią pod chłodną darnią Cmentarza Obrońców Lwowa.

W skupieniu schylmy czoła przed szeregami tych drewnianych krzyży, które nas zewsząd otaczają i zanieśmy do naszych Towarzyszy Poległych gorącą prośbę - modlitwę:

Polegli Obrońcy Lwowa, strzeżcie swego miasta. Dodawajcie sił nam żywym, walczącym bez sławy i zgrozy bitewnej, w szarym trudzie codziennego życia.

Padliście w boju, ożywieni płomiennym entuzjazmem, który cuda działał. Tchnieniem tego entuzjazmu ogrzewajcie nas, gdy będziemy zmęczeni.

Uczcie nas zgody i jedności.

Uczcie nas najwyższego poświęcenia.

Uczcie nas czuwać i walczyć niezmordowanie o realizację tych ideałów, za które złożyliście Wasze życia, piękne jak kwiaty.

Podnoście oczy nasze ku niebu, byśmy nie obniżali lotu, byśmy życiem i postępkami byli zawsze godnymi miana Waszych towarzyszy broni, wiernych żołnierzy Polski i dobrych synów Lwowa.

Z Waszego świętego wzgórza czuwajcie nad miastem."

Gdy przejdziemy do spraw natury szerszej, narodowej, zanotujemy pewne przejawy w życiu publicznym, w których nie mogło braknąć naszej organizacji. W ocenie sytuacji międzynarodowej, grożącej każdej chwili załamaniem się wiotkiej kładki pokoju, na tle poważnionych i piaskiem lotnym będących stosunkach naszego życia wewnątrz kraju padło ważne, bijące w gong alarmu hasło Obrony Narodowej, rzucone przez świadomego rzeczy Marszałka Edwarda Śmigłego-Rydza. Znalazło ono zrozumienie w szeregach naszej organizacji, jak z żywym oddźwiękiem i aplauzem spotkała się w konsekwencji tego hasła ujawniona deklaracja lutowa, wzywająca Naród do Zjednoczenia.

Był to jasny promień, rozpraszający ciemnotę, zapoznającą dotąd i spychającą pojęcie i wartość Narodu w kąt pojęć tkwiących w potrzebie każdego świadomego zbiorowiska. Nic też dziwnego, że Związek Obrońców Lwowa, stojący na straży interesów narodowych na ziemiach południowo-wschodnich, dał

wyraz ocenie wartości, zgłaszając akces do Obozu Zjednoczenia Narodowego.

Niemniej ważkim elementem w podniesieniu pracy zbiorowej organizacji było objęcie czynności Dowódcy Korpusu przez Generała Michała Karaszewicz-Tokarzewskiego, byłego Dowódcy Odsieczy Lwowa. Głęboka wiara w posłannictwo, jakie spełnić ma na tych ziemiach gospodarz — Naród Polski, zdolność budzenia śpiących, do prostowania piersi i ramion do marszu naprzód, oto cechy, które znamionowały tego niepospolitego pięknoducha. Praca Jego udzielała się nam, porywała nas, pozwala wierzyć w lepsze jutro. Nic dziwnego, że człowiek zasług, którego pamięć w latach poprzednich przygasła w kręgu codziennych trosk, spotężniał dziś w pięknie swojego czynu i urósł do odpowiedniej wielkości. Zrozumiałym więc stało się, jeżeli dopiero w dniu dzisiejszym przychodzimy z wnioskiem, by Dowódcę Odsieczy Lwowa i dobrego obywatela mianować Członkiem Honorowym Związku Obrońców Lwowa.

Na koniec muszę stwierdzić, że stosunek Władz Państwowych i Samorządowych, jak niemniej całego Społeczeństwa, był nacechowany wyrozumieniem i życzliwością dla Z. O. L.

Również Polskie Radio i Prasa miejscowa jak i zamiejscowa nie szczędziły nam życzliwej pomocy. Za to wszystko, co zdziałano dla naszych członków, wyrażam serdeczne podziękowanie.

Uważam też za swój miły obowiązek podziękować wszystkim Współpracownikom spośród Członków Rady Zawiadowczej, którzy przyczynili się swoją pracą do postępu naszej organizacji.

Dr Stanisław Ostrowski

prezydent miasta Lwowa, poseł na Sejm,
prezes Związku Obrońców Lwowa

młodszy porucznik
 mł. por. Olszewski Władysław
 mł. por. Pawłowski Zygmunt
 mł. por. Ruzko Robert
 mł. por. Szankiewicz Tadeusz
 mł. por. Szumowski Mieczysław
 mł. por. Szybiński Kazimierz
 mł. por. Todt Wilhelm
 mł. por. Wachowski Tomasz

Wszystko dla Ojczyzny!

Sprawozdanie

z działalności Zarządu i Rady Zawiadawczej Związku Obrońców Lwowa z listopada 1918

Sprawozdanie obejmuje okres czynności Zarządu i Rady Zawiadawczej od 31 X 1936 do 31 III 1938, względnie od dnia Walnego Zgromadzenia tj. od 20 XII 1936. Okres ten został przedłużony z uwagi na nowy statut Z. O. L.

Na wstępie wypadnie nam uczcić przez powstanie i chwilę skupionego milczenia tych, którzy odeszli od nas w zaświaty.

Spośród Członków zwyczajnych ubyli:

Berg Franciszek
Boznański Władysław
Dębski Zdzisław Piotr
inż. Karłowicz Janina
Kasztanowski Marcin
inż. Köhsling Stefan
Langerówna Stanisława
Machnowski Feliks Zbigniew
Makaryk Józef
inż. Mossakowski Stanisław
Mościński Tadeusz
inż. Ostrowski Władysław
Pawłowski Zygmunt
Roszko Robert
Stankiewicz Tadeusz
Starzewski Mieczysław
płk. dypl. Szydłowski Kazimierz
kpt. rez. Todt Wilhelm
Wachowski Tomasz.

Cześć Ich Światłej Pamięci !

Walne Zgromadzenie dokonało wyboru Zarządu i Rady
Zawiadowczej w następującym składzie:

Prezes — dr Stanisław Ostrowski, prezydent m. Lwowa
i poseł na Sejm (po raz piąty).

Wiceprezesa — mjr. s. s. Klink Józef
mjr. Jarzębiński Franciszek
dr Matkowski Andrzej
Stawniczy Henryk.

Sekretarz — Wyżykowski Edward.

Zast. sekretarza — Kopniak Alfred.

Skarbnik: dr Pastuszek Kazimierz.

Zast. skarbnika — Musakowski Stanisław.

R a d a Z a w i a d o w c z a :

kpt. s. s. Antoszewicz Jerzy

Królikowski Antoni

Dyr. Łapicka z Czarkowskich Maria

Maciąg Stanisław

Mozer Zygmunt

Polatyński Stanisław

Preis Zdzisław Piotr

inż. Rubczyński Władysław

dr Rucker Zygmunt

kpt. rez. Schramm Jan

dr Sokołowski Józef

Stankiewicz Franciszek

mjr. s. s. Twardowski Adolf

Witeszczak Aleksander

inż. Zerebecki Marian.

K o m i s j a R e w i z y j n a :

dyr. Bialikiewicz Józef

dr Krauss Józef

dr Wagner Marian

Z a s t ę p c y :

Droń Władysław

Przybysz Ksawery.

S ą d P o l u b o w n y :

dr Decowski Tadeusz

inż. Krobicki Stanisław

dr Górski Stanisław

dr Lubaczewski Zbigniew

Grząska Józef

Łabęcki Edward

inż. Kowalski Stanisław

dr Szosda Włodzimierz.

Podobnie jak w latach ubiegłych podzielono czynności na
sekcje:

1. Sekcja Organizacyjna
2. Komisja Weryfikacyjna
3. Sekcja Bratniej Pomocy

a) Podsekcja Pomocy Lekarskiej

b) Podsekcja Opieki nad Wdowami i Sierotami

4. Sekcja Oświatowa

5. Administracja „Domu Z. O. L.”

6. Biblioteka

7. Gospodarz lokalu.

W ciągu roku ustąpiło dwóch członków Rady Zawiadowczej, a to: Kopniak Alfred i inż. Żerebecki Marian. W miejsce wymienionych kooptowano Kolegów: kpt. rez. Kwiatkowskiego Stefana i Scholtza Juliusza.

W roku sprawozdawczym Rada Zawiadowcza odbyła 14 posiedzeń zwyczajnych oraz trzy posiedzenia nadzwyczajne. W tym okresie odbyły się 2 Nadzwyczajne Walne Zgromadzenia a to: w sprawie kupna domu i w sprawach ogólnie - narodowych, przy czym uchwalono rezolucję:

„Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Członków Związku Obrońców Lwowa z listopada 1918, odbyte w dniu 11 września 1937, stwierdza, że zdarzające się w ostatnim czasie coraz częstsze wypadki terroru, sabotażu i zbrodni ze strony O. U. N. i U. O. W. a skierowane przeciw Polakom i przeciw lojalnym obywatelom Państwa narodowości ruskiej, godzą w dobro i honor Rzeczypospolitej, jej obywatele i społeczeństwa polskiego na ziemiach południowo-wschodnich. Potępiając jak najostrzej te fakty oraz uznając, że one muszą się spotkać z solidarną i stanowczą reakcją społeczeństwa polskiego, Obrońcy Lwowa stwierdzają, że żaden terror nie zdoła naruszyć dziejowych praw Polski do Ziemi Czerwieńskiej, ani polskiego stanu posiadania na tych ziemiach, które niejednokrotnie w dziejach, a ostatnio w roku 1918 krwią najlepszych Polaków zostały okupione.

Uznając dotychczasową akcję Władz, likwidującą te fakty, Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie stwierdza, że wobec stanowiska tego odłamu społeczeństwa ukraińskiego, które ukrywa sprawców, przeciwdziałanie to natrafia na wielkie trudności, musi być jednak z całą stanowczością i bezwzględnością prowadzone dla utrzymania ładu i spokoju oraz ochrony życia i mienia obywateli.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie stwierdza, że społeczeństwo ukraińskie musi ponosić pełną odpowiedzialność za zbrodnicze czyny swych rodaków, skoro wbrew swym zobowiązaniom i zapewnieniom nie potrafi lub nie umie im się przeciwstawić.

Niezależnie od tego, Obrońcy Lwowa uważając, że całe bez wyjątku społeczeństwo polskie Małopolski Wschodniej musi stanąć do akcji, wzywają wszystkich

Polaków do zorganizowania jednolitego frontu przy Sekretariacie Porozumiewawczym i zapowiadają, że jeśli fakty zbrodni i sabotażu nie ustaną, wówczas odpowiedzą bezpośrednim wystąpieniem przeciw sprawcom i współwinnym, choć obcą im była zasada „oko za oko — ząb za ząb“.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie stwierdza z drugiej strony, że ofiary terroru muszą być otoczone opieką i poparciem całego społeczeństwa, tak by każda szkoda spowodowana zbrodnicznymi działaniami, była natychmiast naprawiona, przy czym zapewnia, że uprawiany terror nie odstraszy nikogo z posterunku, a przerzedzone szeregi zostaną w dwójnasób uzupełnione.

W myśl tego Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Związku Obrońców Lwowa wzywa swych członków, wszystkie organizacje, jak i całe społeczeństwo do czujnej akcji osobowej i materialnej i na ten cel przeznaczają do dyspozycji Sekretariatu Porozumiewawczego kwotę 250 zł.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie przesyła Rodakom, którzy stoją twardo na rubieżach Rzeczypospolitej, wyrazy żołnierskiego pozdrowienia z zapewnieniem, że stoimy przy nich z bronią u nogi“.

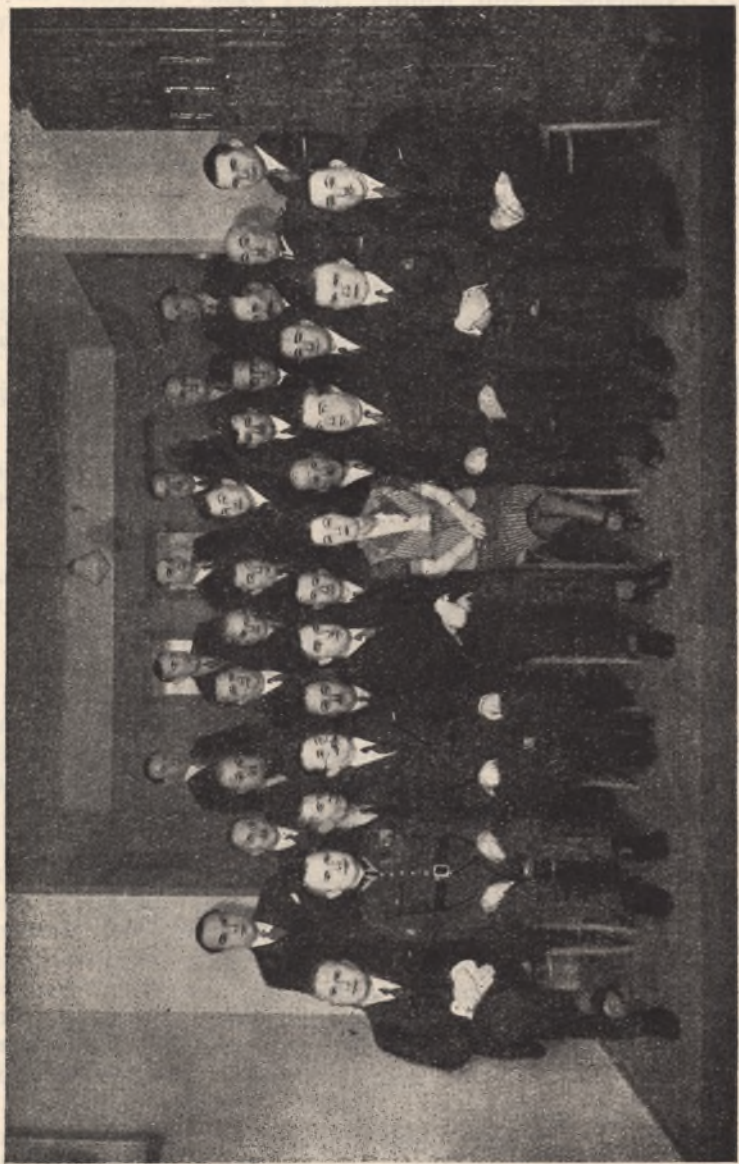
Działalność Zarządu

Biuro Związku, znajdujące się poprzednio w domu Zarządu Miejskiego ul. Rutowskiego 11, zaś od 20 XI 1937 — we własnej realności przy ul. Teatyńskiej 11, było czynne codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 10—13 i od godz. 18—21.

W godzinach popołudniowych spełniali swoje czynności członkowie Zarządu, udzielając posłuchania członkom Związku, rodzinom, wdowom oraz delegacjom w około 940 wypadkach. W tych godzinach stale wykonywali swoje czynności sekretarz i skarbnik, a w miarę ich potrzeby — również ich zastępcy. W godzinach przedpołudniowych pełnił obowiązki sekretarz administracyjny z poborami 120 zł miesięcznie. Do czynności Zarządu należało ogólne kierownictwo i koordynacja pracy w poszczególnych sekcjach, zastępowanie Związku na zewnątrz, interwencje w sprawie zatrudnienia bezrobotnych, udział w życiu towarzystw społecznych i byłych wojskowych, udział w pracy komitetów obywatelskich, posiedzeniach i delegacjach (312 razy). Zarząd zrealizował podstawowy postulat Związku Obrońców Lwowa przez nabycie i kapitalny remont własnego domu.

W okresie sprawozdawczym przyjęto do Związku 588 nowych członków. Związek liczy obecnie 2108 członków, z tego płacących wkładki regularnie członków około 1800.

Zo Związku zostali wykluczeni: Bober Franciszek, Fedoczko Stanisław, Fischbach Marian, Lastawiecki Aleksander, Murawski Marian, Palaga Piotr, Paluch Józef, Sokołowski, Szy...

Wielu z nich, w tym młodzi mężczyźni, którzy wstąpili do Związku, byli niepełnosprawnymi. W celu umożliwienia im życia, w zakładzie utworzono warsztaty, w których wykonywano różnego rodzaju prace. Wśród nich znalazły się warsztaty krawieckie, szewskie, stolarskie, metalowe, a także warsztaty dla dziewcząt, w których wykonywano prace biurowe i domowe. W zakładzie działała również biblioteka i sala zabaw. W ramach Związku organizowano również wycieczki i imprezy kulturalne. Wiele z tych osób, które wstąpiły do Związku, znalazło w nim przytulną rodzinę i wsparcie, które pozwoliło im na lepsze życie i rozwój.

Ze Związku zostali wykluczeni: Bober Franciszek, Fedeczko Stanisław, Fischbach Marian, Łastawiecki Aleksander, Musakowski Marian, Pałęga Piotr, Paluch Józef, Seńkowski Feliks, Szymański Alfred, Tytko Antoni i Zaborniak Władysław.

Naganę udzielono 4 członkom Związku.

Sekretariat Związku wykazał wpływ pism w ilości 3994 (nie licząc wpływów przeznaczonych dla Komisji Weryfikacyjnej), w tej ilości wpłynęło: 682 pism o zapomogi, 498 pism o posady, 1347 pism w sprawach odznaczeń niepodległościowych oraz 1467 pism w rozmaitych sprawach.

Wniesiono próśb: do Zarządu Miejskiego o posady i w sprawie przeszerzegowania — 362, do P. K. P. o posady — 31, do Dyrekcji Okr. Poczty i Telegrafów o posady — 22, do Izby Skarbowej o posady — 18, do Monopoli Państwowych o posady — 29, do innych prywatnych przedsiębiorstw o posady — 36, razem wniesiono próśb 498.

Poczet sztandarowy wziął udział 98 razy, a to: w uroczystościach państwowych, stowarzyszeniowych, w pogrzebach Obrońców Lwowa i w nabożeństwach.

Rada Zawiadowcza przeprowadziła obowiązkową i ostateczną weryfikację i rejestrację uczestników Obrony Lwowa 1—22 listopada 1918. Ewidencja zostanie wydana drukiem w dwudziestą rocznicę Obrony Lwowa.

Rada Zawiadowcza przeprowadziła zmianę statutu Z. O. L., który został zatwierdzony reskryptem Urzędu Wojewódzkiego z dnia 5 X 1937 Nr P. B. S. XII — 330, oraz opracowała i wprowadziła w życie regulamin Sądu koleżeńського Z. O. L. i zakupiła własny dom przy ul. Teatyńskiej 11.

Rada Zawiadowcza rozwijała działalność w celu zwalczania bezrobocia wśród członków Związku, udzielała doraźnych zapomóg w naturze i w gotówce. Ubogich chorych kierowano do leczenia u lekarzy - obrońców Lwowa, częściowo do szpitali, w koniecznych przypadkach zakupywano leki. Ponadto udzielano bezinteresownych porad prawnych bezrobotnym i niezamożnym członkom Związku. Zagadnienie opieki społecznej nad wdowami, sierotami i bezrobotnymi było głównym zadaniem Rady Zawiadowczej i trzeba stwierdzić, że to zadanie w granicach możliwości wypełniono jak najlepiej.

Dzieciom członków Związku i sierotom po obrońcach Lwowa ułatwiano przyjęcie do szkół, zwolnienie z opłat szkolnych, dostarczano podręczników szkolnych, umożliwiano dożywianie ich, wyjazd na kolonie i półkolonie lecznicze. Chłopców w wieku pozaszkolnym umieszczono w przedsiębiorstwach miejskich na praktykę rzemieślniczą.

Nie zapomniano w działalności Rady Zawiadowczej o odpowiedzialności obrońców Lwowa za stosunki panujące w tej połaci kraju i na terenie samego miasta. To też Z. O. L. brał żywy udział i reagował na wszelkie przejawy życia narodowego, na wszelkie zakusy grożące polskiemu stanowi posiadania.

W rozważaniach swoich nad zbliżającym się dwudziestoleciem Obrony Lwowa, Rada Zawiadowcza, na wniosek Kol. mjr. s. s. Klinka Józefa, uchwaliła złożyć wotum wdzięczności Matce Boskiej Ostrobramskiej za trwałe związanie Lwowa z Macierzą.

Oprócz pokrótce wymienionych zadań, Rada Zawiadowcza zajmowała się całym szeregiem spraw innych pozornie natury drugorzędnej. Dążono systematycznie do podniesienia ducha wśród członków organizacji, starano się o podniesienie dyscypliny wśród członków, aczkolwiek nie zawsze to udawało się. Rada Zawiadowcza współpracowała ze społeczeństwem oraz organizacjami byłych wojskowych, mając stale na uwadze potrzebę zjednoczenia obywateli Polski dookoła sztandaru Narodu i Wojska.

Związek Obrońców Lwowa złożony z uczestników walk o niepodległość i przynależność Lwowa do Rzeczypospolitej, ma w szczególnym umiłowaniu Wojsko Polskie. Dla zaznaczenia łączności z Armią, Rada Zawiadowcza uchwaliła odpowiednie kwoty na Fundusz Obrony Narodowej i na sztandary dla dwóch lwowskich pułków artylerii.

W wystąpieniach zewnętrznych Związek nasz występuje w coraz silniejszej grupie, dając przez to świadectwo tężyzny organizacji i potrzebę jej istnienia.

Rada Zawiadowcza Związku współdziała bardzo żywo w kierunku zapewnienia Towarzystwu badania historii Obrony Lwowa ciągłości w pracy badawczo - naukowej i wydawniczej przez przyznanie odpowiednich subwencji z funduszków Związku i umożliwienie zebrania odpowiedniego funduszu na druk tak ewidencji obrońców Lwowa 1—22 XI 1918, jak i historii Listopadowej Obrony Lwowa w roku 1918, którą — z ramienia Towarzystwa — przygotowuje do druku dr Eugeniusz Wawrzko-wicz, kierownik naukowy prac Towarzystwa.

Rada Zawiadowcza Związku składa również gorące słowa żołnierskiej podziękii Straży Mogił Polskich Bohaterów za ofiarną opiekę nad cmentarzem bohaterskich Orląt Lwowa i Polski, oraz za stałe wzbogacanie cmentarza Obrońców Lwowa trwałymi pomnikami.

Podkreślić należy również z uznaniem życzliwą współpracę Związku z urzędującą Kapitułą Krzyża Obrony Lwowa, która bardzo ofiarnie współpracowała ze Związkiem w opiniowaniu spraw weryfikacyjnych i pracy nad ewidencją obrońców Lwowa 1—22 XI 1918.

Sprawozdanie Komisji Weryfikacyjnej*)

W czasie od 1—27 lutego 1937 odbyła się dodatkowa rejestracja i weryfikacja uczestników walk o Lwów we Lwowie w czasie od 1—22 listopada 1918.

Do rejestracji i weryfikacji wpłynęło w tym czasie 3.886 nowych spraw.

Komisja Weryfikacyjna Związku pracowała w składzie: przewodniczący — mjr s. s. Klink Józef, wiceprezes Związku, zast. przewodniczącego — mjr Jarzębiński Franciszek, wiceprezes Związku, sekretarz — Łabęcki Edward, członkowie: kpt. rez. Bober Tadeusz, chor. Grek Florian, Jednoróg Franciszek, dr Pastuszek Kazimierz, kpt. rez. Schramm Jan, st. sierż. Ungeheuer Karol, por. rez. Witeszczak Aleksander i Wyżykowski Edward.

Praca w Komisji Weryfikacyjnej odbywała się — bez przerwy — od 15 I 1937 do 9 IV 1938. W ciągu tego okresu pracy wyczerpano wszelkie materiały dokumentalne z listopada 1918, *by dać możliwie najpełniejszy obraz ewidencji Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918*, zwłaszcza ująć ewidencją tych wszystkich uczestników walk, którzy wówczas brali udział w Obronie Lwowa z bronią w ręku.

Główna praca badawczo - naukowa była dokonana w biurze Komisji Naukowej Towarzystwa badania historii Obrony Lwowa przy współpracy z urzędującą Kapitułą Krzyża Obrony Lwowa i Odcinkowych Komisji Weryfikacyjnych.

Rada Zawiadowcza Związku, na posiedzeniu z dnia 4 kwietnia 1938:

1. „ustaliła termin zakończenia wszelkich prac z ostatecznej weryfikacji i rejestracji — na dzień 10 kwietnia 1938,
2. postanowiła, że od dnia 10 kwietnia 1938 nie będzie Sekretariat Związku przyjmował żadnych zgłoszeń do weryfikacji i rejestracji, oraz żadnych pism związanych ze sprawą weryfikacji i rejestracji odbytej w latach 1935—1938, by umożliwić opracowanie i wydanie drukiem zebranego już materiału ewidencyjnego.
3. Na członków Związku będą odtąd przyjmowani tylko zwerifikowani Obrońcy Lwowa 1—22 XI 1918.
4. Termin ewentualnego wnoszenia dodatkowych zgłoszeń do weryfikacji i rejestracji, oraz wnoszenia pism do Sekretariatu Związku w sprawie uzupełnień i koniecznych poprawek w ewidencji Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918 — może być ustalony dopiero po wydaniu drukiem ewidencji

*) Uzupełnienie do Sprawozdania Komisji Weryfikacyjnej Związku — ogłoszonego drukiem w *Sprawozdaniu z działalności Związku Obrońców Lwowa z listopada 1918 za r. 1935—1936, Lwów — 1936.*

Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918 w III tomie Obrony Lwowa.

5. *Komisja Weryfikacyjna Związku przekaże pieczęć Komisji, protokoły wpływu i podręczne protokoły weryfikacyjne, oraz ogólny protokół weryfikacyjny z indeksem — Archiwum miasta Lwowa.*

Po wydaniu drukiem III tomu Obrony Lwowa ma być również przekazany do Archiwum miasta Lwowa cały materiał z ostatecznej weryfikacji i rejestracji w latach 1935—1938 oddany w depozyt Komisji Naukowej Towarzystwa badania historii Obrony Lwowa.

6. *Archiwum miasta Lwowa — przejąwszy do swych zbiorów materiał weryfikacyjno - rejestracyjny z ostatecznej weryfikacji i rejestracji Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918, która odbyła się w ciągu lat 1935—1938 — traktować będzie ten materiał tylko i wyłącznie jako materiał pomocniczy dla dalszych prac naukowych związanych z Listopadową Obroną Lwowa w roku 1918. Zaświadczenia lub odpisy z tych materiałów — nie mogą być wydawane.*
7. *Podstaną dla stwierdzenia udziału w Obronie Lwowa 1—22 listopada 1918 będzie tylko drukowana ewidencja Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918 w III tomie Obrony Lwowa“.*

Na skutek tych uchwał Rady Zawiadowczej Związku — odbyło się w dniu 9 kwietnia 1938 zakończenie wszelkich prac związanych z ostateczną weryfikacją i rejestracją Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918 i zarazem likwidacyjne zebranie Komisji Weryfikacyjnej Związku.

W ciągu całego okresu, który był przeznaczony na obowiązkową i ostateczną rejestrację i weryfikację Obrońców Lwowa 1—22 listopada 1918, tj. w czasie lat 1935—1938, rozpatrzyła Komisja Weryfikacyjna Związku ogółem... 10.560 spraw.

Zweryfikowano i zarejestrowano... 6.316 osób, nie ustalono udziału w Listopadowej Obronie Lwowa 1918... 4.243 osobom.

Opracowano do druku w sprawozdaniu Związku za rok 1936—1938:

- a) listę strat, która obejmuje 439 nazwisk poległych i zmarłych z ran w latach 1918—1920 Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918,
- b) listę zweryfikowanych Członków Związku.

W ciągu dwudziestu lat od Obrony Lwowa 1—22 listopada 1918, w szczególności w ciągu okresu przeznaczonego na obowiązkową i ostateczną rejestrację i weryfikację, tj. w latach 1935—1938, każdy z uczestników walk

miał sporo możliwości wyjaśnienia sprawy swego udziału w Obronie Lwowa 1—22 XI 1918 w Odcinkowych Komisjach Weryfikacyjnych, ustalenia daty rozpoczęcia służby, przydziału służbowego i funkcji, oraz uzyskania wpisu do ewidencji odcinkowej, następnie zarejestrowania się w Związku, byli też uczestnicy walk o Lwów we Lwowie w czasie 1—22 XI 1918 ostrzeżeni, że jeśli nie zgłoszą się w obowiązującym czasie do rejestracji i weryfikacji, nie wyjaśnią i nie ustalą sprawy swego udziału w Listopadowej Obronie Lwowa 1918, ażeby nie budziła żadnych wątpliwości, będą ich nazwiska pominięte w drukowanej ewidencji Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918.

Zebrany przez Komisję Weryfikacyjną Związku i Odcinkowe Komisje Weryfikacyjne materiał ewidencyjny został przekazany w depozyt Komisji Naukowej Towarzystwa badania historii Obrony Lwowa dla naukowego opracowania i wydrukowania w III tomie Obrony Lwowa, który będzie wydany w jesieni 1938 dla uczczenia dwudziestej rocznicy oswobodzenia Lwowa.

Na skutek starań Komisji Weryfikacyjnej Związku będzie utworzony w Archiwum miasta Lwowa osobny dział materiałów dokumentalnych związanych z Listopadową Obroną Lwowa i do tego to właśnie działu będą przekazane materiały ewidencyjne po wydrukowaniu III tomu Obrony Lwowa.

Po wydaniu drukiem ewidencji Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918 będzie utworzony w Radzie Zawiadowczej Związku osobny Referat dla spraw ewidencji Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918, którego zadaniem będzie:

- a) przeprowadzenie weryfikacji i zarejestrowanie rzeczywistych Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918, których nazwiska nie będą wydrukowane w III tomie Obrony Lwowa,
- b) zebranie materiału w sprawie uzupełnień i koniecznych poprawek w ewidencji Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918 — wydrukowanej w III tomie Obrony Lwowa.

Zebrany dodatkowo materiał ewidencyjny i uzupełniający z poprawkami będzie również opracowany i wydany drukiem dla ostatecznego uzupełnienia III tomu Obrony Lwowa.

Rada Zawiadowcza Związku składa słowa gorącej wdzięczności i żołnierskiej podziękii Zarządowi Głównemu i Komisji Naukowej Towarzystwa badania historii Obrony Lwowa, Kapitulie Krzyża Obrony Lwowa, Członkom wszystkich Odcinkowych Komisji Weryfikacyjnych, Członkom Komisji Weryfikacyjnej Związku z mjr. s. s. Józefem Klinkiem na czele, Sekretarzowi i Skarbnikowi Rady Zawiadow-

czej Związku, oraz wszystkim tym Osobom, które ofiarną i bezinteresowną pracą i współpracą przyczyniły się do pomyślnego przeprowadzenia i zakończenia obowiązkowej i ostatecznej rejestracji Obrońców Lwowa 1—22 listopada 1918.

Sprawozdanie Sekcji Organizacyjnej

Przewodniczący: Inż. Żerebecki Marian, Sekretarze: Preis Zdzisław i Stankiewicz Franciszek.

Do działalności tej sekcji należały sprawy: urządzenie obchodów i uroczystości, zmiana statutu Związku, regulaminów poszczególnych sekcji oraz dopilnowanie i przestrzeganie podstawowych obowiązków organizacji unormowanych statutem Związku.

W powyższych sprawach odbyła Sekcja w okresie sprawozdawczym 16 posiedzeń ogólnych, nie licząc wielu zebrzań prezydium, dla dopilnowania prac bieżących. Pierwszych kilka posiedzeń odbyto wspólnie z Kapitułą Krzyża Obrony Lwowa w celu omówienia programu uroczystości 20 rocznicy Obrony Lwowa w r. bieżącym, a w szczególności programu uroczystości złożenia Krzyża Obrony Lwowa jako votum w kościele wotywnym Matki Boskiej Ostrobramskiej w podziękę za oswobodzenie Lwowa w listopadzie 1918 i trwałe złączenie go z Macierzą.

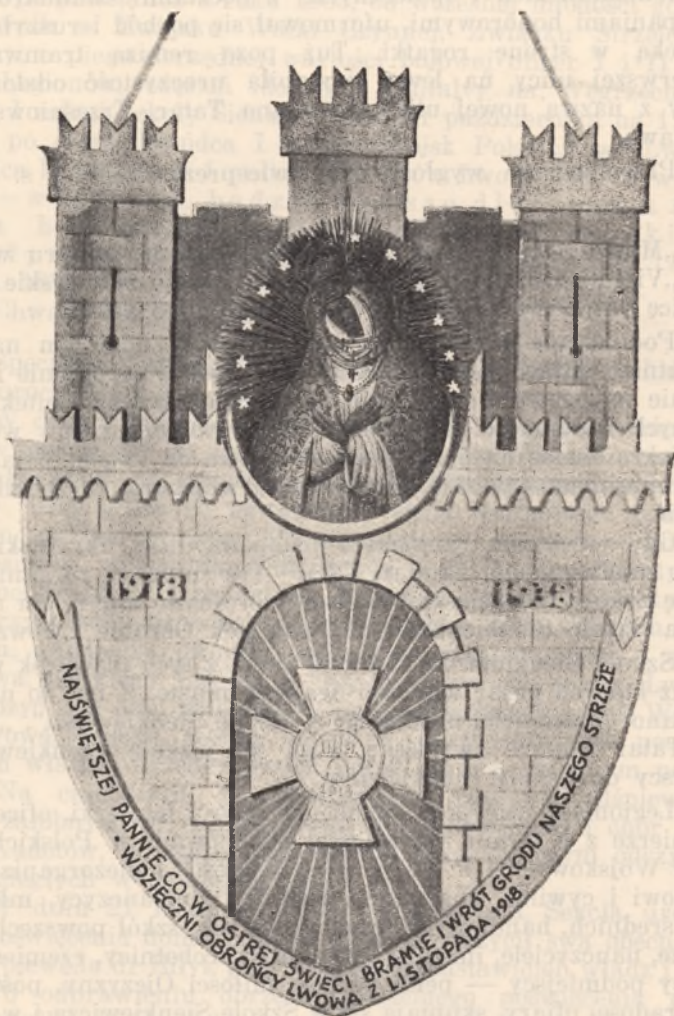
Dalej Sekcja zajęła się sprawą założenia Kasy Pogrzebowej przy Związku zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia. Po obszernej dyskusji na kilku posiedzeniach i zreferowaniu sprawy przez Kol. dr Ruckera, Sekcja doszła do przekonania, że kreowanie nowej Kasy Pogrzebowej przy Związku — ze względu na jego specyficzny charakter historyczny nie ma racjonalnej podstawy. Należałoby jednak wejść w porozumienie z jedną z takich instytucji działających na terenie miasta Lwowa i po porozumieniu się z nią, skierowywać tam naszych członków. Wniosek taki, postawiony Radzie Zawiadawczej, został jednomyślnie zatwierdzony.

Sekcja po przedyskutowaniu zasadniczych zmian statutu Związku oddała opracowanie fachowe Kol. wiceprezesowi dr Matkowskiemu, który — wywiązując się ze swego zadania — przedłożył Radzie Zawiadawczej tekst nowy statutu Związku O. I. Po zatwierdzeniu tych zmian przez uchwałę Walnego Zgromadzenia, statut został zatwierdzony przez Lwowski Urząd Wojewódzki reskryptem z dnia 5 X 1937.

Dla uczczenia 19 rocznicy Obrony Lwowa, oraz poświęcenia nowo zakupionego domu, Sekcja podjęła prace przygotowawcze łącznie z Komitetem Obywatelskim. Odbyto szereg posiedzeń z władzami administracyjnymi, wojskiem, organizacjami

komatanckimi i stowarzyszeniami dla uzgodnienia programu i sprawności w wykonaniu obchodów.

W dniu 10 października 1937 odbył się manifestacyjny pogrzeb naszego członka śp. kpt. rez. Machnowskiego Feliksa

Zbigniewa, zastrzelonego przez Ukraińca. W pogrzebie — prócz licznych delegacji bratnich organizacji — wzięli udział przedstawiciele władz i wojska, potępiając tym samym niepoczytalne wyczyny herojów ukraińskich. Związek Obrońców Lwowa wziął w tym pogrzebie silny i liczny udział.

W dniu 31 października 1937, po nabożeństwie odprawionym w kościele św. Elżbiety za spokój dusz poległych i zmarłych towarzyszy broni, w którym wzięli udział przedstawiciele rządu, wojska, władz samorządowych, delegacje związków i stowarzyszeń kombatanckich i społecznych, z pocztami sztandarowymi i kompaniami honorowymi, uformował się pochód i ruszył ulicą Gródecką w stronę rogatki. Tuż poza remizą tramwajową w pierwszej ulicy na lewo, nastąpiła uroczystość odsłonięcia tablicy z nazwą nowej ulicy, Kapitana Tatar - Trześniowskiego Zdzisława.

Przemówienie wygłosił Kol. wiceprezes mjr s. s. Józef Klink.

„Miasto Lwów, zbiorowy żołnierz, kawaler orderu wojennego „Virtuti Militari,“ czci dzisiaj swe święto żołnierskie w 19 rocznicę rozpoczęcia bojów w listopadzie 1918 roku.

Podniecenie i wzmożona czujność były udziałem naszym w ostatnich dniach października 1918. Ogólne poruszenie i podniecenie spotęgowało się w dniu 31 października na skutek alarmujących wiadomości o planowanym spisku czynników wojskowych ukraińskich na przynależność Lwowa do Polski. Działające na terenie miasta polskie ugrupowania wojskowe zarządziły pogotowie.

Gdy wczesnym rankiem 1 listopada 1918 ukraińskie oddziały zajęły miasto, kapitan Tatar - Trześniowski zorganizował obronę Szkoły i zwycięskim czynem, zbrojnym odparciem natarcia na Szkołę Sienkiewicza, dał początek Obronie Lwowa.

Szkoła Sienkiewicza stała się jedną z tych placówek w tym dniu, z których pożar wolności ogarnął miasto. Z ust do ust powtarzano: „Legioniści bronią się w Szkole Sienkiewicza“, „Kapitan Tatar odparł zwycięsko atak na Szkołę Sienkiewicza,“ „wszyscy do Szkoły Sienkiewicza.“

Legioniści, peowiacy, sokoli, harcerze i harcerki, oficerowie i żołnierze z b. armii austriackiej zgrupowani w Polskich Kadrach Wojskowych i P. O. W. — „Wolność“ i nieorganizowani wojskowi i cywilni, akademicy, technicy, dublańczycy, młodzież szkół średnich, handlowych, przemysłowych, szkół powszechnych, lekarze, nauczyciele, inżynierowie, kupcy, robotnicy, rzemieślnicy, rolnicy podmiejscy — pełni gorącej miłości Ojczyzny, poświęcenia i radości ofiary, skupiają się w Szkole Sienkiewicza i w I Domu Techników, który jednocześnie ze Szkołą Sienkiewicza stał się w tym dniu placówką obronną i wypadową.

Rozgorzała walka w mieście, walka ciężka i krwawa.

U progu powtórzenia się narodzin nowoczesnego Państwa Polskiego — zawsze wierny polski Lwów objawił swą niezłomną wolę.

Dzisiaj, w 19 rocznicę czynu kapitana Tatara-Trześniowskiego Zdzisława, przybyliśmy w ten rejon pierwszych walk Listopadowej Obrony Lwowa, by objawić Mu nasze szczere i gorące uczucia wdzięczności i trwale uczcić Jego pamięć.

Syn powstańca z roku 1863, od wczesnej młodości gorliwy pracownik w Związku Walki Czynnej, Związku Strzeleckim, świetny, o pierwszorzędnej wartości bojowej oficer I i II Brygady Legionów, więzień ideowy z Dulfalvy na Węgrzech, dowódca I załogi Szkoły Sienkiewicza z 31 października na 1 listopada, po czym dowódca I Grupy Wojsk Polskich we Lwowie, dowódca batalionu w 1 pułku „Strzelców Lwowskich,” a w roku 1920 — w M. O. A. O., będzie zawsze dla Lwowa tym, czym był podporucznik Piotr Wysocki ze Szkoły Podchorążych dla Warszawy 29 listopada 1830.

Chwała Mu wieczna i cześć!“

Specjalnie zasługuje na uwagę liczny udział młodzieży w tej uroczystości.

W dniu 1 listopada 1937 uroczystość coroczna wieńczenia grobów poległych na cmentarzu Obrońców Lwowa zmieniła swój charakter na manifestacyjny pochód żałobny przez całe miasto przy głuchych dźwiękach werbla wojskowego i bardzo licznym udziale wojska. Po odprawieniu egzekwi w kościele OO. Jezuitów, ruszył olbrzymi pochód w liczbie ponad 10 tysięcy osób, poprzedzony kompaniami Korpusu Kadetów, wojska, całego przysposobienia wojskowego młodzieży szkół średnich, harcerstwa, młodzieży szkolnej, związków kombatanckich i społeczeństwa polskiego Lwowa — na cmentarz Obrońców Lwowa, aby złożyć tam hołd poległym w imię najwyższych haseł. Władze państwowe, wojsko, władze miejskie i przedstawiciele poszczególnych władz i urzędów wzięli udział w tym żałobnym pochodzie. Na cmentarzu, po odprawieniu egzekwi, odśpiewaniu pieśni żałobnych przez związkowe chóry śpiewacze i chór Korpusu Kadetów, przemówił Prezes Związku, po czym odczytano listę poległych w listopadzie 1918.

W dniu 21 listopada 1937 przygotowała Sekcja uroczystość poświęcenia domu nowego, którą zaszczylił swą obecnością Pan Wojewoda dr Biłyk przy udziale przedstawicieli władz i wojska. Po odprawieniu obrzędu kościelnego poświęcenia przez ks. kanonika dr Gerarda Szmyda w asyście ks. dr Strońskiego i po przemówieniu tychże, przemówił do zebranych z balkonu domu pięknie udekorowanego nasz Prezes.

W dniu 22 listopada 1937 o godz. 8 nastąpiło tradycyjne podniesienie chorągwi państwowej na wieży ratuszowej przy dźwiękach hymnu państwowego, w obecności przedstawicieli władz, wojska, związków kombatanckich i stowarzyszeń

społecznych. Potem nastąpiła uroczystość wręczenia przez Prezesa naszego Związku 14-tu Kołom Związku Rezerwistów dyplomów, z nadaniem nazwisk bohaterów Obrony Lwowa z listopada 1918. Poszczególne Koła otrzymały następujące nazwy: Koło Zarządu Miejskiego im. płk. Mączyńskiego Czesława, Koło Nr 1 im. kpt. pil. Bastyra Stefana, Koło Nr 2 im. Battaglii Andrzeja, Koło Nr 3 im. Koszyka Bronisława, Koło Nr 4 im. Żeburskiego Stanisława, Koło Nr 5 im. kpt. Tatar-Trzeźniowskiego Zdzisława, Koła M. K. E. im. Haydera Romka, Koło M. Z. E. im. por. Mazanowskiego Józefa, Koło Straży Pożarnej im. mjr. Zajączkowskiego Bolesława, Koło Zakładu Czyszczenia Miasta im. Petrykiewicza Antoniego, Koło M. Zakł. Wodoc. im. „Kapitana Wiktora“ (Kopcia Ludwika), Koło Rzeźni Miejskiej im. Jakubowskiego Konstantego, Koło Plantacji M. im. Głogowskiego Aleksandra i Koło Gazowni Miejskiej im. ppor. Kułakowskiego Wojciecha. Do zebranych przemówił mjr. s. s. Klink. Uroczystość była transmitowana przez Polskie Radio we Lwowie.

O godz. 10 zostało odprawione w katedrze obrz. łac. nabożeństwo dziękczynne. Po nabożeństwie uformował się pochód złożony w przeważającej części z młodzieży, związków kombatanckich i stowarzyszeń i ruszył do ochronki miejskiej SS. Felicjanek przy ul. Bema, gdzie nastąpiło odsłonięcie wmurowanego Krzyża Obrony Lwowa. Przemawiali: Dr Lesław Węgrzynowski, mjr. Franciszek Jarzębiński i kpt. Pachulicz.

Wieczorem tego dnia odbyła się w Teatrze Wielkim akademii z okazji oswobodzenia Lwowa. Przy wydatnej pomocy Zarządu miasta i dzięki Panu Prezydentowi dr Ostrowskiemu, oraz poszczególnym związkom kombatanckim, które złożyły pewne kwoty na wykupienie całej widowni, Związek O. L. rozdzielił wszystkie bilety bezpłatnie, uwzględniając w pierwszym rzędzie potrzebę obecności na akademii młodzieży i wojska. Odegrano „Warszawiankę“ St. Wyspiańskiego.

Jeżeli chodzi o prace Związku i jego stosunek do innych organizacji bratnich, jak też i stowarzyszeń, był on jak najlepszy i stale owiany szczerymi intencjami. We wszelkich akcjach na terenie Lwowa wszczynanych przez inne Związki i Stowarzyszenia, Związek nasz brał czynny udział przez swych delegatów, składając relacje na posiedzeniach Rady Zawiadowczej.

Przy tym należy zaznaczyć, że z powodu choroby przewodniczącego Sekcji Kol. inż. Żerebeckiego Mariana, funkcje te w zastępstwie spełniał Kol. Stefan Kwiatkowski od dnia 15 X 1937.

W końcu podajemy do wiadomości, że Zarząd miasta dla upamiętnienia Czynu Listopadowego nazwał ulice następującymi nazwiskami bohaterów: ul. Brygadiera Czesława Mączyńskiego, ul. Kapitana Kopcia, ul. Lwowskich Dzieci, ul. Antoniego Petrykiewicza, ul. kapitana Wilhelma Starcka, ul. kapitana Zdzisława Tatar-Trzeźniowskiego i ul. majora Zajączkowskiego Bolesława.

Sprawozdanie Sekcji Bratniej Pomocy

Przewodniczący: wiceprezes dr Andrzej Matkowski, zast. przewodniczącego: wiceprezes Henryk Stawnicz radny miasta, sekretarz: Grabowski Józef.

Działalność Sekcji Bratniej Pomocy w bieżącym roku sprawozdawczym polegała na: 1) zwalczaniu bezrobocia wśród członków, 2) udzielaniu doraźnych zapomóg w naturze i gotówce bezrobotnym członkom Związku, oraz wdowom i sierotom po zmarłych obrońcach Lwowa, 3) wydawaniu zleceń bezrobotnym i niezamożnym członkom Związku do lekarzy i bezpłatna pomoc lekarska tudzież bezpłatne dostarczanie lekarstw, 4) ułatwianiu dzieciom członków Związku i sierotom po obrońcach Lwowa: a) przyjęcia do szkół, b) otrzymania podręczników szkolnych, c) zwolnienia z opłat szkolnych, d) dożywiania, e) wyjazdów na kolonie lecznicze etc., 5) udzielaniu bezinteresownie porad prawnych bezrobotnym i niezamożnym członkom Z. O. L.

Organizacyjnie były przydzielone do Bratniej Pomocy: Podsekcja opieki nad wdowami i sierotami po obrońcach Lwowa pod przewodnictwem dyr. Marii Łapickiej, oraz Podsekcja lekarska, której przewodniczył Kol. dr Józef Sokołowski, przy współpracy dr Saneckiego Stanisława i dr Szosdy Włodzimierza.

Jak w ubiegłych latach tak i w roku bieżącym sprawozdawczym głównym zadaniem Bratniej Pomocy było zwalczanie bezrobocia wśród zweryfikowanych członków Z. O. L. — Skutkiem dużego napływu nowoprzyjętych członków Związku w liczbie 588, w myśl uchwał ostatniego Walnego Zgromadzenia, powiększyła się również ilość bezrobotnych, która statystycznie przedstawia się następująco:

W 1937 r. było bezrobotnych:

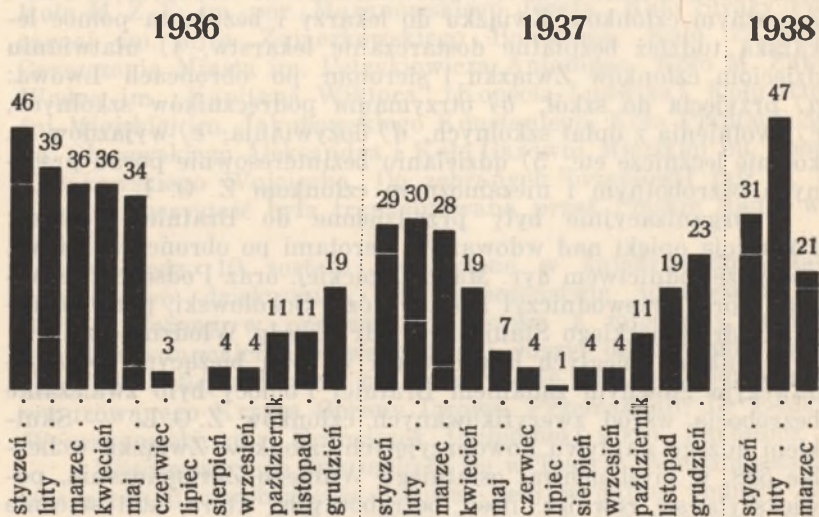
w styczniu	29
w lutym	30
w marcu	28
w kwietniu	19
w maju	7
w czerwcu	4
w lipcu	1
w sierpniu	4
we wrześniu	4
w październiku	11
w listopadzie	19
w grudniu	23

w r. 1938:

w styczniu	31
w lutym	47
w marcu	21

Z końcem marca 1938 i w miesiącu kwietniu wobec rozpoczęcia robót sezonowych i większej możliwości zatrudnienia naszych Kolegów bezrobotnych, stan bezrobocia spadł ostatecznie do 21 osób, przy czym są nadzieje, że i pozostałych Kolegów bezrobotnych będzie można przynajmniej sezonowo zatrudnić. Poniżej umieszczona tablica wykazuje dokładnie stan bezrobocia w ostatnich trzech latach.

Wykaz stanu bezrobotnych członków Z. O. L.

Jeżeli chodzi o władze i instytucje na terenie miasta Lwowa, które zatrudniały bezrobotnych członków naszego Związku, to należy podnieść, że podobnie jak i w latach ubiegłych i w bieżącym roku sprawozdawczym 70% bezrobotnych Kolegów było zatrudnionych w Zarządzie Miejskim, bądź to na stałe, bądź w czasie prac sezonowych, finansowanych przez Fundusz Pracy. Nie mniej należy zaznaczyć, że Zarząd Miejski w czasie ostatnich awansów i stabilizacji pracowników miejskich, przyznał 184 naszym członkom wyższe uposażenie, awanse, względnie stabilizację.

Dalszych 30% znalazło zajęcie w instytucjach państwowych i prywatnych a to w PKP, w sądownictwie, Izbie Skarbowej, na Poczcie, w M. K. O. i kilku firmach prywatnych. Bratnia Pomoc interweniowała pisemnie oraz bezpośrednio u władz i w referatach personalnych, celem polepszenia bytu materialnego naszych członków przez uzyskanie pomyślniejszych warunków pracy i wyższego wynagrodzenia. Interwencji takich było w bieżącym roku sprawozdawczym 921.

Na skutek starań Bratniej Pomocy umieszczono w bieżącym roku sprawozdawczym 17 dzieci i sierót po członkach Z. O. L. w charakterze terminatorów i zwrotniczych w M. K. E. Czworko dzieci, zajętych w charakterze terminatorów, uzyskało bezpłatne mieszkanie i utrzymanie w bursie rzemieślniczej.

Bratnia Pomoc poczuwa się do obowiązku złożenia podziękowania Zarządowi Miejskiemu za obywatelskie ustosunkowanie się do zagadnienia bezrobocia wśród członków naszego Związku, gdyż dzięki temu stanowiło 70% bezrobotnych uzyskało pracę.

W miesiącach zimowych Rada Zawiadowcza przyznała Bratniej Pomocy na doraźne zapomogi dla bezrobotnych, znajdujących się w krytycznym położeniu materialnym łączną kwotę 1226 zł. Kwota ta została w całości rozdzieloną między bezrobotnych, przy czym doraźne zapomogi wahały się między kwotą 5 a 20 zł jednorazowo. W bieżącym roku sprawozdawczym w zimie wydawano w świetlicy Z. O. L. bezpłatnie herbatę i pieczywo dla najbiedniejszych bezrobotnych członków. — W okresie Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy obdzielono najbiedniejszych członków Z. O. L. oraz wdowy i sieroty po tychże pakietami żywnościowymi zawierającymi: mąkę, cukier, tłuszcz, herbatę, wędliny, mydło itp. w ilości: w grudniu 1936 r. 60 szt., w marcu 1937 r. 90 sztuk, w grudniu 1937 r. 112 sztuk. W styczniu, lutym i marcu 1937 r. wydano opał 45 członkom i wdowom po 100 do 150 kg na osobę. W pewnej mierze przyczynił się do tego Wydział Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego, za co należy się mu gorące podziękowanie. Rada Zawiadowcza na wniosek Bratniej Pomocy udzieliła dwa stałe stypendia dla specjalnie uzdolnionych dzieci obrońców Lwowa, oraz zapomogi stałe miesięczne i jednorazowe dla wdów po obrońcach Lwowa. Cyfrowe zestawienie wydatków z tego tytułu zawiera sprawozdanie kasowe.

W miesiącach letnich uzyskało 22 członków stoiska uliczne na sprzedaż wody sodowej, które rozdzielono między najwięcej potrzebujących członków Związku, umożliwiając im uczciwy aczkolwiek niewielki zarobek.

Akcja uzyskania stanowisk pod kioski tytoniowo-spożywcze na ulicach miasta dla bezrobotnych i biednych członków Związku, napotykała na duże trudności z uwagi na małą ilość rozdanych koncesji tytoniowych. Do końca roku sprawozdawczego uzyskaliśmy jedynie dwie koncesje tytoniowe dla naszych członków, jednakże należy się spodziewać, że w najbliższym czasie wedle zapewnień władz skarbowych członkowie nasi uzyskają 26 takich koncesyj. W październiku 1937 otrzymaliśmy uchwałą Prezydium Zarządu Miejskiego kiosk znajdujący się w poczekalni M. K. E. na Wałach Hetmańskich, który został przez Radę Zawiadowczą poddzierzawiony, a dochód z tegoż w wysokości

około 300 zł. miesięcznie został przyznany na cele Bratniej Pomocy.

Zarząd Miejski w bieżącym roku sprawozdawczym udzielił Związkowi koncesji na dwie uliczne stacje benzynowe, z których część dochodu wpływa do kasy związkowej. Szczegółowe wpływy z tego źródła dochodu zawiera sprawozdanie kasowe. Zauważamy, że jedną stację finansowaną przez „Polmin“ prowadzi na własny rachunek zweryfikowany członek naszego Związku Jan Podgórski.

Z. O. L. korzystał z pomocy finansowej Wojewódzkiego Wydziału Opieki Społecznej oraz VII Wydziału Zarządu Miejskiego, za co Bratnia Pomoc składa w tym miejscu w imieniu biednych i bezrobotnych członków Z. O. L. serdeczne podziękowanie.

Sprawozdanie Podsekcji Lekarskiej

Przewodniczący: dr Józef Sokołowski. Członkowie lekarze: dr Stanisław Sanecki i dr Włodzimierz Szosda.

Zadaniem Podsekcji było udzielanie porad i opieki lekarskiej bezrobotnym i niezamożnym członkom Z. O. L., którzy nie mają możliwości korzystania nigdzie z tej pomocy, — dalej kierowanie chorych do odpowiednich specjalistów, umieszczanie w szpitalach, kontrola recept i prowadzenie ewidencji chorych, oraz wydatków na lekarstwa. Z opieki lekarskiej korzystali nie tylko członkowie Z. O. L., ale ich rodziny, wdowy i sieroty. W miesiącach zimowych wobec wzrostu bezrobocia, ilość porad wzrosła się, malejąc z nastaniem wiosny i zatrudnieniem bezrobotnych. Porad udzielano tak w domu lekarzy, jak i w domu obłożnie chorych. Ogólnie udzielono porad w 110 przypadkach. W szpitalu umieszczono 6 chorych członków Z. O. L., dzięki dyrektorowi szpitala dr Andrzejowi Pohoreckiemu, naszemu członkowi, któremu na tym miejscu składamy „Bóg zapłać“. Przewodniczący Podsekcji interweniował w wielu wypadkach osobiście tak na terenie szpitali lwowskich, jak i Ubezpieczalni Społecznej.

Kwota wydana na zakupno lekarstw z 15% zniżką w aptece członka naszego dr Jana Poratyńskiego, wynosi zł 965,72.

Sprawozdanie Podsekcji Opieki nad wdowami i sierotami

Przewodnicząca: Maria Czarkowska - Łapicka.

Sekcja opiekuje się wdowami i sierotami. Specjalną opieką, zarówno materialną, jak i moralną — otacza dzieci. Aby zadanie swe wypełnić możliwie jak najlepiej, sekcja pozostaje w ścisłej łączności z pokrewnymi instytucjami społeczno-charytatywnymi.

W roku sprawozdawczym pozostawało w stałej opiece 31 wdów, oraz 78 dzieci. Stały zasiłek miesięczny pobierało 14 wdów, od 10 zł do 20 zł. w łącznej kwocie rocznej 2.900 zł.

Dwoje wybitnie zdolnych dzieci pobierało stypendium w wysokości 10 zł miesięcznie. Wpłynęło 76 próśb o zapomogę, pracę zarobkową i o interwencję w zakładach naukowych i innych instytucjach.

Sekcja „Opieki“ umieściła w zakładzie sierot dwoje dzieci, ułatwiła przyjęcie do szkół rozmaitych typów w 26 przypadkach oraz uzyskała dla 8 uczennic zwolnienie od czesnego. Zaopatrzone 23 dzieci w podręczniki szkolne. Przewodnicząca Sekcji brała niejednokrotnie udział w konferencjach wywiadowczych w szkołach, w zastępstwie rodziców. Cztery sieroty umieściła na praktyce zawodowej. Dzięki staraniom „Sekcji Opieki“, M. K. O. P. obdzielił 25 dzieci płaszcami i obuwem oraz przyjął na kolonię wakacyjną 30 anemicznych dzieci a 15 piersiowo chorych do „Szkoły Leśnej“ w Brzuchowicach.

37 uczęszczających do szkoły otrzymywało obiady w kuchniach. Dzięki ofiarności Koła Filaretek szkoły ż. im. Mickiewicza i M. K. O. P. zaopatrzone 36 dzieci oraz 12 wdów w odzież i obuwie, M. Komitet Pomocy Dzieciom udzielił na dożywianie dzieci subwencję w wys. 350 zł. Za otrzymane pieniądze zakupiono mleko i pieczywo i rozdzielono w styczniu i lutym między najuboższe dzieci. Podkreślić należy serdeczną życzliwość, z jaką odnosi się przewodnicząca M. K. O. P. p. prezydentowa Kamila Ostrowska do wszelkich próśb oraz dzieci skierowanych przez Sekcję „Opieki“ do M. K. O. P.

Sekcja „Opieki“ zorganizowała „Świetlicę“ dla dzieci, w której oprócz odpowiednich pogadanek i dyskusyj, gier i zabaw odbywają się lekcje tańców narodowych i regionalnych. Działwa zrzeszona w Świetlicy nawiązała kontakt z młodzieżą wiejską w Dębiance koło Lwowa, zwiedziła tamtejszy „Dom Oświatowy T. S. L.“ i wzięła czynny udział w imprezie urządzonej na rzecz budowy kościoła w Dębiance. Następnie zaprosiła wiejską młodzież do Lwowa i podejmowała ją gościnnie. Oprowdzała ją po Lwowie i zwiedziła z nią Muzeum im. Dzieduszyckich, Panoramę Racławicką, Wysoki Zamek i Cmentarz Orląt. „Świetlica“ urządziła dla 15 dzieci wycieczkę do Brzuchowic, oraz do Domu Ludowego T. S. L. w Hołosku W., również wyśtarła się o pewną ilość biletów do Teatru W. i do kina.

Sekcja Opieki wraz ze Świetlicą przygotowała piękne imprezy „Gwiazdki“ i „Święconego“, na które zaproszono Zarząd Z. O. L. oraz wielu poważnych gości z poza Związku. Gwiazdką objęto 120 dzieci. W okresie świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy obdarowano 21 wdów paczkami żywnościowymi.

„Rodzina Wojskowa“ zaprosiła w dniu 19 III 1937 i 1938 30 dzieci najuboższych obrońców Lwowa na podwieczorek i obdzieliła je odzieżą, zaś uczennice gimn. im. kr. Jadwigi urządziły uroczystość św. Mikołaja dla 30 najmłodszych.

Zakład naukowy im. H. Makowieckiej pragnąc uczcić dzień 22 XI przygotował dla dzieci Obr. Lw. piękną imprezę muzyczną - wokalną oraz podwieczorek i zabawę.

Prezeska Tow. „Straż Mogił P. Bohaterów“, p. Wanda Mazanowska, podejmowała bardzo gościnnie w dniu 19 III gromadkę dzieci i obdarzyła je pięknymi sweterkami.

Koło Filaretek szkoły ż. im. A. Mickiewicza wspólnie z dziećmi Obrońców Lwowa przygotowało „wieczór pieśni i tańców regionalnych“ w dniu 1 marca br.

Ze Sekcją Opieki współpracowała zorganizowana w b. roku „Sekcja Obrończyni Lwowa“, której przew. jest dyr. Maria Łapicka, zast. — dyr. M. Wierzyńska, sekr. — A. Wiedorówna.

Sprawozdanie Sekcji Oświatowej

Przewodniczący: inż. Rubczyński Władysław, sekretarz: Stankiewicz Franciszek.

Sekcja zajmowała się intensywną zbiorcą książek dla biblioteki Związku. Organem wykonawczym sekcji zbórkowej książek było Koło Miejskich Zakładów Elektrycznych i Miejskiej Kolei Elektrycznej, a przede wszystkim Koledzy: Chmura, Raut, Kolarz, Stankiewicz i Stawski. Ofiarodawcami byli przeważnie członkowie Związku i Koła MKE i MZE. Nie brakło również i ofiarodawców z poza grona członków. Wszystkim tym, którzy przyczynili się do powiększenia zasobów naszej biblioteki, składam na tym miejscu serdeczne podziękowanie. Niektórzy Koledzy, nie dysponując książkami, przyczynili się do tej akcji gotówką, którą użyto na oprawę książek i naprawę zniszczonych egzemplarzy. Ze zbórkki uzyskano 500 książek, które przekazano bibliotekarzowi komisyjnie.

Urządzono w roku sprawozdawczym kilka wycieczek naukowych i ogólnokształcących do muzeów, przedsiębiorstw miejskich itp.

Dzięki inicjatywie przewodniczącego Sekcji, a w głównej mierze ofiarności członków Koła MZE i MKE, zakupiono z dobrowolnych składek członków tych kół, dla Świetlicy Związku najnowszego typu aparat radiowy Superheterodynę Telefunken, wraz ze stolikiem i szafką. Również sumptem tych kół wmurowano w pokój przydzielny szafkę oszkloną na sztandar Związku.

Zaprenumerowano dla Świetlicy kilka nowych dzienników oraz zakupiono szachy i domino.

Sekcja propagandowa

Sekcję Propagandową utworzyła Rada Zawiadowcza Związku w miesiącu październiku 1937, wybierając przewodniczącym Sekcji mjr. s. s. Klinka Józefa, a sekretarzem — mgr Mościńskiego Gerarda.

W ciągu swej pracy Sekcja:

- a) przeprowadziła energiczną propagandę w celu należytego uczczenia 19 rocznicy oswobodzenia Lwowa, opracowała program uroczystości i informowała społeczeństwo przez prasę i radio o wszelkich uroczystościach związanych z uczczeniem tej rocznicy,
- b) współdziałała z Zarządem Okręgu Związku Rezerwistów we Lwowie w sprawie nadania 14 kołom Z. R. we Lwowie patronów spośród Obrońców Lwowa 1—22 1918,
- c) rozwinęła pomyślnym rezultatem uwieńczoną propagandę wśród członków Związku w sprawie prenumeraty wydawnictw o Obronie Lwowa 1—22 XI 1918 wydawanych przez Towarzystwo badania historii Obrony Lwowa,
- d) szczególnie silną akcją rozwinęła i wiele trudu poświęciła tak Sekcja, jak Rada Zawadowcza sprawie odznaczeń niepodległościowych dla dotąd nieodznaczonych Obrońców Lwowa 1—22 1918. Tej sprawie były poświęcone liczne pisma i zebrania oficerów - dowódców oraz wykonane przez Sekcję bardzo znaczne i żmudne prace pomocnicze dla celów Kapituły Krzyża i Medalu Niepodległości w Warszawie, będące równocześnie dowodem szczególnej troski, by sprawa odznaczeń niepodległościowych dla dotąd nieodznaczonych Obrońców Lwowa 1—22 XI 1918 była załatwiona pozytywnie, zgodnie z ustawą z dnia 29 X 1930,
- e) opracowała i przesłała Wydziałowi Grobownictwa Wojennego przy Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie — 87 wniosków związanych z cmentarzem Obrońców Lwowa,
- f) opracowała projekt programu złożenia wotum — Krzyża Obrony Lwowa — w kościele wotywnym Matki Boskiej Ostrobramskiej na górnym Łyczakowie — w dniu 3 maja 1918.

Sprawozdanie z działalności Biblioteki za czas od 1 XI 1936 do 31 III 1938

Bibliotekarz: Kozdrowicz Romuald.

Biblioteka Związku Obr. Lwowa do dnia 31 marca 1938 r. liczyła 2063 dzieł w 2096 tomach. Zwiększenie stanu książek o 606 dzieł w porównaniu z rokiem ubiegłym zawdzięcza się gorliwej współpracy kolegów Chmury Zygmunta i Rauta Franciszka.

Szczególnie szczerymi ofiarodawcami dzieł dla biblioteki byli: inż. Rubczyński Władysław, inż. Żerebecki Marian, inż. Krobicki Bronisław, dr Fuliński Benedykt, Chmura Zygmunt, Raut Franciszek, Witeszczak Aleksander, Strzelecki Józef, Lan-

ger Józef, Gyra Leopold, Zawadzki Władysław, Śliwiński Kazimierz, Wasilewski Mieczysław, Stawski Tadeusz, Branicki Tadeusz, Jarosz Mieczysław, Stankiewicz Franciszek, Derkowski Jan, Karpiński Tadeusz, Kuszak Ferdynand, Adamowicz Stanisław i Ożarko Józef.

Ponadto Wydawnictwo Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich ofiarowało bezpłatnie 18 dzieł nowych o wartości według ceny księgarskiej 120 zł. — We wrześniu 1937 Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych ofiarowało bezpłatnie 15 książek i 24 broszur szkolnych.

Z książek ofiarowanych w 1936 przez Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich wydzielono 18 wyszłych z użycia podręczników szkolnych, które za pośrednictwem wiceprezesa Henryka Stawniczego przekazano szkole na Polesiu. Ofiarodawcom składamy na tym miejscu gorące wyrazy podziękowania. — W roku sprawozdawczym oddano introligatorowi Bolesławowi Kreutzowi 152 książek do oprawy za cenę po 55 gr. za 1 tom.

Zakupiono 16 książek za kwotę 26 zł. 20 gr. będących uzupełnieniem do niekompletnych dzieł znajdujących się w bibliotece.

Zakupiono 3 egzemplarze Obrona Lwowa, część II relacje uczestników.

Zakupiono również pieczętkę do znakowania książek. — Z biblioteki korzystało 141 czytelników, z których stale pożyczających było 59. — W roku sprawozdawczym przeczytano 2496 dzieł (3006 tomów).

Z opłat za wypożyczenie książek wpłacono do dnia 31 III 1938 zł.: 134,22.

Biblioteka była otwarta codziennie od godziny 18—19,30.

Na prośbę Inspektoratu szkolnego miejskiego wysłano dnia 22 IX 1937 statystykę i sprawozdanie z czynności biblioteki za rok 1936/37.

Statystykę tę kontynuuje się w dalszym ciągu.

Przygotowany też został materiał do wydania katalogu dzieł znajdujących się w bibliotece.

Sprawozdanie administracji „Domu Z. O. L.”

Skład: Przewodniczący: wiceprezes dr Andrzej Matkowski. Członkowie: wiceprezes Henryk Stawniczy, dr Tadeusz Decowski, prof. inż. Stanisław Kowalski, prof. inż. Marian Żerebecki, dr Zygmunt Rucker i Władysław Kiełbiński.

Ostatnie Walne Zgromadzenie Z. O. L. upoważniło Radę Zawiadowniczą do kupna własnego domu wybierając równocześnie komitet w osobach Kol.: dr Lesława Węgrzynowskiego,

kpt. Adama Świeżawskiego i inż. Kamienobrodzkiego, który miał współpracować z Radą Zawiadowniczą, przy nabyciu odpowiedniego obiektu.

W dniu 31 grudnia 1936 została ostatecznie rozwiązana umowa zawarta między naszym Związkiem a Związkiem Strzeleckim i Związkiem Legionistów co do budowy wspólnego domu. Związek nasz otrzymał tytułem odszkodowania za zrzeczenie się praw do parceli budowlanej darowanej swego czasu przez Gminę miasta pod budowę wspólnego międzyzwiązkowego domu kwotę 10.000 zł. W styczniu 1937 Rada Zawiadownicza poczyniła kroki, celem wyszukania odpowiedniego domu dla Z. O. L. Na skutek ogłoszeń umieszczonych przez Radę Zawiadowniczą w prasie lwowskiej, otrzymał Związek 25 ofert na sprzedaż budynków. Rada Zawiadownicza wspólnie z komitetem, wybranym przez Walne Zgromadzenie postanowiła uwzględnić ofertę na sprzedaż domu przy ul. Teatyńskiej 11, z uwagi na to, że realność ta pod każdym względem odpowiadała Związkowi i to tak ze względu na rozkład ubikacyj, jak i na dochodowość domu, zwłaszcza, że jednym z głównych celów było uzyskanie własnego lokalu związkowego we własnym domu. Upoważnieni przez Radę Zawiadowniczą koledzy inżynierowie prof. Kowalski, prof. Żerebecki i Krobicki, zbadali dokładnie budynek pod względem technicznym i gospodarczym, orzekając jednogłośnie, że realność przy ul. Teatyńskiej 11 nadaje się pod każdym względem dla Związku. Na podstawie tego orzeczenia fachowego, Rada Zawiadownicza, po przeprowadzeniu trzymiesięcznych pertraktacyj z właścicielami realności i po licznych targach o wysokość ceny kupna nabyła tę realność kontraktem kupna z dnia 19 kwietnia 1937 r. za cenę 54.350 zł. W cenie kupna objął Związek ciężące na realności wierzytelności a to z tytułu długoterminowej pożyczki wekslowej w Galicyjskiej Kasie Oszczędności w kwocie 20.790 zł 31 gr, oraz z tytułu krótkoterminowej pożyczki wekslowej w Miejskiej Komunalnej Kasie Oszczędności w kwocie 7.800 zł tak, że gotówką wypłacił Związek sprzedającym kwotę 25. 759 zł 69 gr.

Związek spłacił natychmiast Miejskiej Komunalnej Kasie Oszczędności kwotę 7.800 zł. wraz z odsetkami, zwalniając tym samym realność od tejsze hipoteki. Ponieważ zakupiona realność wymagała remontu, Rada Zawiadownicza zaciągnęła na ten cel długoterminowy dług w Banku Gospodarstwa Krajowego w kwocie 8.000 zł. W miesiącu czerwcu 1937 r. realność została opróżniona z najemców, poczym przeprowadzono gruntowny remont i przebudowę zakupionej realności. Remont budynku i przebudowę mieszkań przeprowadzono na podstawie sporządzonych przez kol. prof. inż. Stanisława Kowalskiego planów i kosztorysów, przy czym plany przebudowy zostały zatwierdzone przez Zarząd Miejski. Przeprowadzone roboty obejmowały odnowienie całej realności, naprawę kanalizacji, instalację światła elektrycz-

nego i gazu, w końcu przebudowanie mieszkań na I p. w ten sposób, że z jednego dużego mieszkania utworzono dwa mieszkania wyposażone w kompletny współczesny komfort, w końcu przeprowadzono odnowienie całej stolarszczyzny, pokrycie dachu, odnowienie fasady, pieców itp. Ogólny koszt remontu wyniósł 11.527 zł. 52 gr.

Roboty budowlane zostały ukończone w miesiącu październiku 1937 po czym mieszkania zostały wynajęte. Wszelkie rachunki zostały odebrane i sprawdzone tak przez kierownika budowy prof. inż. Kowalskiego, jak też i przez uproszonego do kolaudacji Kol. inż. Wawrzyńca Dayczaka, który skutecznie wspólnie z prof. Kowalskim kolaudację przeprowadzonej przebudowy domu. Nadzór nad całością remontu sprawował ofiarne Kol. Kiełbiński.

Po nabyciu realności przez Związek, Sekcja zakupu domu została przekształcona na Sekcję zarządzającą domem Z. O. L. w tymże samym składzie, z tym, że zarządcą realności został wybrany Kol. Władysław Kiełbiński.

Komisja zarządzająca domem uchwaliła swój regulamin kontrolując ogólną administrację domu.

W parterze realności znalazły pomieszczenia biura Związku oraz sale na świetlicę dla członków Związku.

Ponieważ remont domu został przeprowadzony z własnej gotówki Związku, Rada Zawiadowcza postanowiła walutę pożyczkową w kwocie 8.000 zł. jaką Związek uzyskał w Banku Gospodarstwa Krajowego przeleć do Galicyjskiej Kasy Oszczędności na poczet ciężącej wierzytelności, umniejszając ją w ten sposób. Pod względem wartości i dochodowości przedstawia się nabyta przez Związek realność po skutecznym remoncie następująco:

Wartość domu wraz z 300 sążniowym ogrodem, znajdującym się w oficynie wynosi minimalnie 70.000 zł.

Dochód roczny brutto z mieszkań zajmowanych przez lokatorów wynosi 3.969 zł. 60 gr. Wartość czynszowa lokali i biur związkowych, składających się ze sali i sześciu ubikacji wynosi 1.800 zł. rocznie tak, że cały dochód roczny z realności wynosi 5.769 zł. 60 gr.

Wydatki roczne administracyjne jak opłata dozorca, światła, wody w klatce schodowej itp. wynoszą — bez podatków łącznie 580 zł. tak, że dochód z realności wynosi z czynszów i po uwzględnieniu wartości czynszowej lokali zajmowanych przez Związek dla swego użytku w kwocie 1.800 zł. rocznie kwotę 5.189 zł. 60 gr. łącznie. Dla informacji podajemy że za okres od 1 VI 1937—31 III 1938 dochód brutto z domu wynosił 2.021 zł. 30 gr. Wydatki były następujące : Dozorca 176 zł., światło 41 zł. 32 gr., wywóz śmieci

i zakup skrzyń 63 zł. 70 gr., opłaty za wodę i kanał 259 zł. 73 gr., drobne inne wydatki 73 zł. 58 gr., czyli razem 614 zł. 33 gr. Zatem czysty dochód wynosił 1.406 zł. 97 gr. Kwota 169 zł. 94 gr pochodzi ze zwrotu pozostałej reszty z remontu domu. Szczegółowe zestawienie z dochodów i rozchodów realności w bieżącym roku sprawozdawczym zawiera sprawozdanie kasowe. Ponieważ realność została gruntownie przebudowana, a dochody z niej służą na cele społeczne, jak pomoc bezrobotnym, udzielanie stypendiów itp. Związek czyni staranie w Ministerstwie Skarbu o zwolnienie tegoż budynku od podatku od nieruchomości.

Wypłacalność lokatorów zajmujących realność Związku jest zupełna i nie ma z tego tytułu żadnych zaległości.

Dnia 21 listopada 1937 r. odbyło się uroczyste poświęcenie Domu w obecności przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych, przy czym uroczystość tę zaszczylił swoją obecnością Wojewoda Lwowski dr Biłyk. Od tego też dnia Związek Obrońców Lwowa mieści się w swej własnej realności. Świetlica Związku cieszy się dużą frekwencją członków.

Sprawozdanie gospodarza

Gospodarze lokalu: Królikowski Antoni i Droń Władysław.

Lokal Zw. Obr. Lwowa stał otworem dla członków codziennie od godz. 10—13 oraz od 18—21 z wyjątkiem niedziel i świąt. W porze zimowej podawano bezrobotnym członkom bezpłatnie herbatę i pieczywo w ilości 1265 szklanek herbaty oraz 2530 sztuk bułek. Członkowie spędzali czas w Świetlicy na czytaniu czasopism, które były prenumerowane a to: *Naród i Wojsko*,

Wola i Czyn, Znak, Il Kurier Krakowski, Wiek Nowy i inne. Ponadto członkowie korzystali z gier towarzyskich.

Przeciętny ruch członków korzystających z Światlicy Związku — wynosił 50 osób dziennie.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej

za czas od 1 XI 1936—31 III 1938

Ze względu na zmianę statutu Związku i przesunięcie kadencji Rady Zawiadowczej obejmuje ostatni okres sprawozdawczy zamiast jednego roku czas dłuższy, bo 17-miesięczny. Dlatego też sumy obrotów kasowych, będących główną podstawą zamknięcia gospodarki finansowej Związku, odbiegają od norm corocznych. Drugą zasadniczą zmianę w zestawieniu stanu majątkowego Związku powoduje zlikwidowanie Funduszu Budowy Domu. Kupno bowiem własnej realności i wydatki na jej remont, nie tylko pochłoneły wszelkie oszczędności na ten cel przeznaczone, ale nadto stworzyły dług, którego spłata przewidywana jest z dochodów Stowarzyszenia przede wszystkim z realności. W końcu stworzenie jednej ogólnej fundacji na zasiłki i stypendia dla wdów i sierót po Obrońcach Lwowa z listopada 1918 r. pozwoliło na wyodrębnienie Funduszu stypendiów z majątku Związku. Gotówkę i papiery wartościowe Fundacji stypendyjnej wykazano w zestawieniu funduszy, którymi Związek jedynie zawiaduje.

Bilans w tej zmienionej formie zatwierdziła Komisja Rewizyjna dnia 10 kwietnia 1938. W ciągu okresu sprawozdawczego odbyła Komisja Rewizyjna 14 lustracji, ostatnią w dniu 4 kwietnia 1938. Przy sprawdzaniu ksiąg i dowodów rachunkowych, przeprowadzanych w zasadzie co miesiąca, Komisja zachodziła wzorowy porządek, a stan gotówki odpowiadał zawsze saldu kasowemu. Gotówka u skarbnika w dniu 31 marca 1938 wynosiła 837,55 zł. Sprawozdanie z kontroli przedstawiała Komisja Rewizyjna stale na posiedzeniach Rady Zawiadowczej.

Zamknięcie kasowe wykazuje ogromny, bo niemal pięciokrotny wzrost obrotów w stosunku do roku ubiegłego. Złożyły się na to różne okoliczności. Kupno realności zmusiło do wycofania wkładów złożonych na książeczkach oszczędnościowych oraz do sprzedaży papierów wartościowych. Dalszy znaczny wzrost strony przychodu stanowi kwota 10.000 zł wpłacona jako odszkodowanie za grunt przeznaczony pod budowę własnego domu, oraz wpływ z pożyczki Banku Gospodarstwa Krajowego, przyznanej na remont zakupionej kamienicy przy ul. Teatynskiej 11. Wpływy z wkładek członkowskich wzrosły do niebywałej dotychczas sumy 16.073 zł. Wkładki przekazane przez P.K.O. doliczono do ogólnej sumy wkładek wpłaconych bezpośrednio do kasy Związku. Nowe zasilenie funduszy Związku

stanowiły dochody z czynszu stoisk benzynowych i kiosku, wreszcie z czynszu mieszkań we własnej realności. Natomiast subwencje zmalały przeszło o połowę.

Wzrostowi sumy wpływów odpowiadają też stosowne rozchody. Główną pozycję stanowi tu kupno kamienicy. Przy cenie kupna 54.350 zł wypłacono gotówką 25.759,69 zł, przejmując dług hipoteczny w wysokości 28.590,31 zł. Częściowa spłata długu oraz kosztu remontu kamienicy zwiększyły sumę wydatków na realność do kwoty 53.878,80 zł, a wartość nieruchomości podniosły do 70.000 zł, która po odliczeniu reszty długu hipotecznego figuruje w zestawieniu majątku z kwotą 46.972 zł. Zwiększenie w okresie sprawozdawczym sumy zapomóg, zwłaszcza doraźnych, tłumaczy się ciężkim położeniem materialnym niektórych członków i ich rodzin. Zwyczaj wydatków administracyjnych wynika na skutek przedłużenia okresu sprawozdawczego o 5 miesięcy. Tym też, jak i powodami powołanymi na wstępie sprawozdania Komisji Rewizyjnej, tłumaczy się tak znaczne zwiększenie sumy przychodu i rozchodu w porównaniu do preliminarza budżetowego.

Preliminarz na przyszły rok administracyjny obejmuje okres 12-miesięczny i dlatego obraca się w granicach preliminarzy lat dawniejszych przy uwzględnieniu pewnego wzrostu wpływów i wydatków związanych ze znacznym wzrostem liczby członków oraz z faktem posiadania własnej nieruchomości.

Komisja Rewizyjna przedstawia zamknięcie kasowe za czas od 1 listopada 1936 do 31 marca 1938 oraz zestawienie stanu majątkowego po zamknięciu rachunków za ten okres administracyjny na dzień 1 kwietnia 1938 z następującym wnioskiem:

„Walne Zgromadzenie Członków raczy zatwierdzić zamknięcie rachunków za ostatni okres sprawozdawczy i udzielić Radzie Zawiadawczej absolutorium, a skarbnikowi dr Kazimierzowi Pastuszkowi wyrazić za jego bezinteresowną pracę oraz staranne prowadzenie ksiąg i rachunków Związku gorące podziękowanie.“

(—) Dyr. Józef Bialikiewicz

(—) Dr Józef Krauss

(—) Dr Marian Wagner

Zamknięcie kasowe Związku za czas od 1 listopada 1936

PRZYCHODY	zł	gr	zł	gr
Saldo na 1 listopada 1936			1074	89
Wpisowe członków			588	—
Wkładki członków			16073	—
Subwencja Zarządu Miejskiego we Lwowie			2000	—
„ różnych instytucyj			345	—
Datki na wdowy i sieroty			312	54
„ „ Gwiazdkę i Świąconę			30	—
Odsetki od legatu śp. Felicji Serwatowskiej			1199	90
Zwrot pożyczek wzgl. zaliczek na inkaso prowizji kur- sorów od zebranych wkładek			1084	62
Podjęto z M. K. K. O.			54070	20
„ z P. K. O.			3206	90
„ z B. G. K.			6859	—
Za sprzedane legitymacje			308	—
Dochód z biblioteki (za wypożycz. książek zł 114.10 a datek Koła M. K. E. i M. Z. E. 20.10)			134	20
Dochód z realności (zwrot kosztów remontu „ 169.94)			1576	91
Różne przychody: a) dochód — z druków: Arkusz. Niepodl., Ark. Ewid., Deklar. przyjęć, sprawozda- nia (zł 752), z czynszów za stoiska benzynowe (zł 1.066.17), ze sprzedaży makulatury „Kogo znaj- dziesz“ (zł 92.50), ze sprzedaży papierów warto- ściowych (zł 7.670.63), z odszkodowania za zabu- dowania na zakupionym przez Ubezp. Spół. grun- cie (zł 10.000), z podnajmu kiosku (zł 2.150), dalej z port na odpowiedź i innych jeszcze źródeł	23748	87		
b) podjęte kaucje i fundusze stypendyjne	2610	19	26359	06
Razem			115172	22

We Lwowie, dnia

ZA RADĘ ZAWIADOWCZĄ

Skarbnik:

Prezes:

(—) Dr Kazimierz Pastuszek

(—) Dr Stanisław Ostrowski

Prezydent m. Lwowa i poseł na Sejm

Obrońców Lwowa z listopada 1918 do 31 marca 1938

ROZCHODY	zł	gr	zł	gr
Zapomogi:				
a) stałe dla obrońców Lwowa oraz dla wdów i sierót po obrońcach Lwowa	2900	—		
b) doraźne dla członków w gotówce	1226	—		
c) „ „ „ w naturze	1358	29		
d) „ „ „ za lekarstwa	965	72	6450	01
Wydatki na Gwiazdkę i Świąconę			600	—
Wydatki na cele kult.-oświatowe:				
a) dotacja dla Tow. Bad. Hist. Obr. Lwowa	1600	—		
b) zakupno książek szkolnych dla dzieci	138	10		
c) „ „ biletów do teatru	195	10		
d) opłata radiofoniczna	34	—	1967	20
Koszta pogrzebów			200	70
Pożyczki dla czł. i zaliczki na inkaso prow. kursorów			1205	—
Administracja:				
a) płaca urzędnika Związku i służącego	2503	—		
b) wydatki Komisji Weryfikacyjnej Z. O. L.	932	—		
c) świadczenia społeczne (Ubezpieczalnia)	398	53		
d) telefon, rozmowy telef., portoria	1615	87		
e) światło, opał, utrzymanie porządku	720	15		
f) przybory kancelaryjne	926	80	7096	35
Gazety i druki (weryfik., ewiden., statut i t. d.)			1013	64
15% prowizja kursorów od zebranych wkładek			1173	04
Zakupno i utrzymanie inwentarza (m. i. mundury poczt. sztańd. i naprawa sztandaru)			1092	03
Włożono do M. K. K. O.			33543	84
Wkładki do towarzystw			28	10
Wydatki różne: a) tabl. pamiątek, remuneracje dla sekretarza, urzędnika i bibliotekarza, ogłoszenia gazet., opłaty administr. i sądowe, subwencje dla obyw. Komitetu ufund. sztandarów dla wojska, najem części poczekalni M. K. E. pod kiosk i inne b) przekazane do M. K. K. O. fund. styp. i kaucje	2158	35		
Koszt Walnego Zebrania, druk sprawozdania	2610	19	4768	54
Wydatki na uroczystości i obchody, wieńce, przewóz sztandaru			772	62
Wydatki reprezentacyjne, jak depesze, gwoździe do sztandarów, datki dla różnych towarzystw			197	40
Wydatki na bibliotekę Z. O. L.			182	70
Wydatki na realność, jak wypłacona gotówka przy na- byciu real. (zł 25.759.69), koszta notarj. (zł 1.767.84), remont domu po zwrocie zł 169.94 (zł 11.530.06), częściowa spłata długów hipot. (zł 14.491.36)			164	70
Saldo na 1 kwietnia 1938			53878	80
Razem			837	55
Razem			115172	

10 kwietnia 1938

KOMISJA REWIZYJNA:

(—) Dyr. Józef Bialikiewicz

(—) Dr Józef Krauss

(—) Dr Marian Wagner

Zestawienie stanu majątkowego

Związku Obrońców Lwowa z listopada 1918

po zamknięciu rachunków za rok 1936/38 na dniu 1 kwietnia 1938

	zł	gr	zł	gr
I. FUNDUSZ OBROTOWY				
Saldo na 1 kwietnia 1938	837	55		
P. K. O. konto Nr. 150250	105	96		
Dłużnicy	4829	97		
W gotówce na książeczkę oszczędnościowej M. K. K. O. w depozycie M. K. K. O. Nr. 142502	10352	07		
Książeczka Nr. 530 Kasy Spółdz. O. L. w likwidacji	1412	73		
W papierach wartościowych w depozycie M. K. K. O.: a) 1 szt akcji Banku Polskiego wart. nom. zł 100, wart. kurs. zł 111.25	111	25		
b) 1 szt. 6% Pożyczki Narod. wart. nom. zł 50	25	—		
c) 2 szt. „Polska Nafta“ (bez wartości)	—	01		
5 udziałów w Kasie Spółdz. O. L. w likw. wart. nom.	500	—	18174	54
II. RUCHOMOŚCI				
a) Wartość biblioteki	2311	—		
b) Wartość inwentarza	2330	—	4641	—
III. REALNOŚĆ				
Wartość zł 70000, w tym dług hipot. zł 23028			46972	—
Stan majątku na dniu 1 kwietnia 1938			69787	54

We Lwowie, dnia 10 kwietnia 1938

ZA RADĘ ZAWIADOWCZĄ:

Skarbnik:

Prezes:

(—) *Dr Kazimierz Pastuszek*

(—) *Dr Stanisław Ostrowski*

prezydent m. Lwowa i poseł na Sejm

KOMISJA REWIZYJNA:

(—) *Dyr. Józef Białikiewicz*

(—) *Dr Józef Krauss*

(—) *Dr Marian Wagner*

Zestawienie funduszków,

którymi zawiaduje Zarząd Związku Obrońców Lwowa z listopada 1918

I. Fundacja na zasiłki i stypendia dla wdów i sierót po Obrońcach Lwowa z listopada 1918 r., którą tworzą znajdujące się w depozycie M. K. K. O.:

1. książeczki wkładowe Miejskiej Komunalnej Kasy Oszczędności Nr 425487 na kwotę zł 6215·41, Nr 425488 na kwotę zł 3719·31, Nr 447170 na kwotę zł 44·46, Nr 469192 na kwotę zł 13·95, Nr 171850 na kwotę zł 1319·08 i Nr 73961 na kwotę zł 1222·43, jakoteż książeczka wkładowa Banku Gospodarstwa krajowego Nr 77093 na kwotę zł 145·63.

2 następujące papiery wartościowe: Obligacje II. 4% pożyczki konwersyjnej król. stół. m. Lwowa z r. 1925 S. IV. Nr Nr 1283, 1323, 1563, 1597 i 1607 wart. nom. po 155 zł tj. pięć sztuk wart. nom. 775 zł oraz obligacja tejże samej pożyczki S. VI. Nr 1828 wart. nom. 30 zł, tudzież obligacje 5% państwowej pożyczki konwersyjnej z r. 1924 Nr Nr 3182889—3182900, Nr Nr 469639—469644 i Nr 403335 tj. 19 sztuk wart. nom. po 50 zł, czyli razem wart. nom. 950 zł, Nr Nr 727808, 1877228, 1877229, 1041671 i Nr Nr 1172955—1172956 wart. nom. po 10 zł. tj. 6 sztuk wart. nom. 60 zł oraz 1 Świadcstwo ułamkowe Nr 27992 tejże samej pożyczki wart. nom. 3 zł.

II. Depozyty kaucyjne w M. K. K. O.:

- a) książeczka oszczędn. M. K. K. O. Nr 476040 na zł 100, opiewająca na nazwisko Józefa Konopaska, kursora Z. O. L.
- b) papiery wartościowe Antoniego Taducha, podnajemcy kiosku Z. O. L. a to 8 sztuk 4% prem. pożyczki dolar. Ser. III. Nr Nr 459287—459291, Nr 542957, Nr 1146390 i Nr 1219465 po 5 dolarów amer. tj. razem wart. nom. 40 dolar. amer., 5 sztuk 3% prem. pożyczki inwest. I. Em. Ser. 19589 Nr Nr 43—47 po 100 zł wart. nom., czyli razem wart. nom. zł 500 i 5 sztuk 3% prem. pożyczki inwest. II. Em. Ser. 19591 Nr Nr 27—31 po 100 zł wart. nom., czyli razem wart. nom. zł 500;
- c) książeczka oszczędn. M. K. K. O. Nr 423501 na zł 16·12, opiewająca na nazwisko Antoniego Taducha.

We Lwowie, dnia 10 kwietnia 1938

ZA RADĘ ZAWIADOWCZĄ:

Skarbnik:

Prezes:

(—) *Dr Kazimierz Pastuszak*

(—) *Dr Stanisław Ostrowski*

prezydent m. Lwowa i poseł na Sejm

KOMISJA REWIZYJNA:

(—) *Dyr. Józef Białikiewicz*

(—) *Dr Józef Krauss*

(—) *Dr Marian Wagner*

Preliminarz Związku Obrońców na rok admini-

PRZYCHODY	zł	gr
Subwencja Zarządu Miejskiego m. Lwowa	2000	—
„ różnych instytucji	300	—
Wpisowe członków	300	—
Wkładki członków	9000	—
Odsetki od legatu śp. Felicji Serwatowskiej	550	—
Dochód z realności	3000	—
Różne przychody	4500	—
Dochody z biblioteki za wypożyczanie książek	60	—
Datki na wdowy i sieroty	200	—
Zwrot pożyczek	800	—
Za legitymacje	150	—
Razem . .	20860	—

We Lwowie, dnia

ZA RADĘ ZAWIADOWCZA:

Skarbnik :

(—) *Dr Kazimierz Pastuszek*

Prezes :

(—) *Dr Stanisław Ostrowski*

Prezydent m. Lwowa i poseł na Sejm

budżetowy
Lwowa z listopada 1918
stracyjny 1938/39

ROZCHODY	zł	gr
Zapomogi mies. stałe dla wdów i sierót	2400	—
„ doraźne	2500	—
Gwiazdka i Świecone	600	—
Fundusz kult.-oświatowy	700	—
Inwentarz — zakupno i utrzymanie	300	—
Wkłádki do towarzystw	40	—
Gazety i druki	900	—
Administracja: światło, opał, telefon, portoria, przybory kancelaryjne, utrzymanie porządku	3600	—
Płaca urzędnika i słuźącego	1750	—
Świadczenia społeczne (Ubezpieczalnia)	350	—
Wydatki reprezentacyjne	200	—
„ na uroczystości i obchody	220	—
„ na pogrzeby	200	—
„ różne	3000	—
„ na realność	3000	—
15% prowizja kursorów od zebranych wkładek	900	—
Biblioteka	200	—
Razem	20860	—

10 kwietnia 1938

KOMISJA REWIZYJNA:

(—) *Dyr. Józef Bialikiewicz*

(—) *Dr Józef Krauss*

(—) *Dr Marian Wagner*

Obrońcy Lwowa 1—22 XI 1918 polegli i zmarli z ran*)

w listopadzie 1918:

1. Adamowicz Aleksander Stanisław (21 IV 1902)	32. Dolais Marian (22 VII 1901)
2. Albrecht Andrzej (1900)	33. Doleżał Adolf Aleksander (17 VI 1903)
3. Arciszewski - Rola Zdzisław (15 IV 1891)	34. Drozd Ludwik (6 VI 1891)
4. Baczyński Mieczysław (9 II 1901)	35. Drozd Piotr Zbigniew (1892)
5. Baczyński Janusz Mieczysław (10 II 1903)	36. Dufurat Jan (1906)
6. Barański Edward (25 I 1898)	37. Dyrka Józef (28 I 1898)
7. Battaglia Andrzej (19 IX 1895)	38. Dzierżicki Zygmunt (1899)
8. Bednarski Michał (—)	39. Eile Henryk (1896)
9. Beensch Wiktor (1898)	40. Faluszek (Faluszczak) Jan (9 V 1898)
10. Bieganówna Antonina (1895)	41. Galiński Marian (28 VIII 1887)
11. Bieniakówna Klotylda (1900)	42. Gliwa Władysław (14 I 1901)
12. Bisanz Jan (1899)	43. Głogowski Aleksander (1896)
13. Bitschan Jerzy (29 XI 1904)	44. Gogol Stanisław (1900)
14. Boro Adam (1898)	45. Granat Władysław (1896)
15. Buczyński Marcin (11 XI 1876)	46. Grech Pańko (Żarnowski Stanisław) (1892)
16. Burzym Mieczysław (1870)	47. Hajek Alojzy (1902)
17. Całka Franciszek (24 III 1898)	48. Haluza Wilhelm (12 II 1903)
18. Celnik Stanisław (1898)	49. Heck Władysław (5 VI 1899)
19. Chądzyński Wacław (24 X 1900)	50. Heil Józef (12 XII 1871)
20. Chudzik - Kościeszka Witold (1891)	51. Hess Władysław (1898)
21. Chądzyński Tadeusz (1897)	52. Hetta Julian (1902)
22. Cionka Tadeusz (1900)	53. Hiss Edmund (1896)
23. Cisak Kazimierz (1898)	54. Hoboń Józefa (Balzer Józefa) (1897)
24. Czajka Władysław (1901)	55. Hryczyszyn Wojciech (23 VIII 1892)
25. Czerkas Edward (18 III 1902)	56. Humiński Antoni (1896)
26. Czeżowski - Jastrzębiec Tadeusz (28 VIII 1902)	57. Jabłoński Tadeusz (5 VII 1904)
27. Czyhelik Karol (—)	58. Jakielaszek Stanisław (6 V 1901)
28. Dec Stanisław (1901)	59. Jakubowski Konstanty (11 III 1893)
29. Deksza Aleksander (—)	60. Jankowski Marian (1895)
30. Demkiewicz Konstanty (1894)	61. Jasiński Adam (11 III 1900)
31. Dobrowolski Leopold (1899)	

*) Równocześnie unieważnia się „Listę poległych i zmarłych z ran Obrońców Lwowa w listopadzie 1918“ wydrukowaną w *Sprawozdaniu z działalności Związku Obrońców Lwowa z listopada 1918 — za rok 1935—36*, Lwów — 1936.

62. Jaźwiński - Grzymała Karol (1900)
63. Jägermann Józef (23 IV 1875)
64. Junak Stanisław (1901)
65. Kaliszczak Rudolf (1897)
66. Kamiński - Ślepowron Wiktor, dr (7 X 1893)
67. Kawecki Roman (2 VII 1898)
68. Kawecki Władysław (—)
69. Kolbuszowski - Korab Władysław (5 II 1896)
70. Koniuszewski Stanisław (21 XI 1901)
71. Konopka Kazimierz (1902)
72. Kosyk Władysław (1898)
73. Koszyk Bronisław (1894)
74. Kotowicz Wacław (1895)
75. Kotowicz Władysław (—)
76. Kotowska Felicja Helena (9 V 1899)
77. Kowalczuk Kazimierz (Murzynek) (1898)
78. Kozłowski Mieczysław (1901)
79. Kropiwnicki - Sas Adam Teobald (1900)
80. Krysakowski (Krysa) Władysław Mieczysław (1901)
81. Krywałd Stanisław (2 XI 1888)
82. Krzemiński Józef (19 I 1896)
83. Kuhn Emil Maksymilian (2 XI 1896)
84. Kułakowski Wojciech (1892)
85. Kurdyban Józef (7 III 1896)
86. Kusiński Stanisław (Juliusz Esteka) (8 III 1899)
87. Kwiatkowski Władysław 9 X 1897)
88. Kwolek Stanisław (1 IV 1900)
89. Leśniowski Bronisław (—)
90. Lubkiewicz Karol (1 I 1901)
91. Łękowski - Bąk Jan (1898)
92. Łobos Jerzy (13 X 1902)
93. Łucyk Julian (1898)
94. Makuchowski Józef (1899)
95. Malinowski Michał (1902)
96. Marud Władysław (1902)
97. Maryniakówna Aleksandra (14 XI 1898)
98. Maślukiewicz Karol (4 XI 1899)
99. Matyka Józef (22 VIII 1902)
100. Menzel Zygmunt (24 IV 1896)
101. Michalewicz Wojciech (15 III 1900)
102. Michaliszyn Jan (12 X 1891)
103. Mielnik Jan (1891)
104. Mikołajski Edward (7 III 1901)
105. Milan Piotr (1897)
106. Morawski Antoni (1895)
107. Moskal Jan (1902)
108. Mościcki Bolesław (8 X 1899)
109. Mühler Stanisław Marian (14 V 1901)
110. Nehrybecki Stanisław (1896)
111. Neumayer Adam (1902)
112. Nieczygłowski Rudolf (9 VIII 1902)
113. Noryński Michał (1898)
114. Olejnik Filip (—)
115. Paluch Władysław (1900)
116. Pawłów Józef (4 I 1900)
117. Pelz Salomon (1887)
118. Piątkowski Jan (1902)
119. Pietraszewski Julian (—)
120. Pitułko Marian Józef (25 I 1902).
121. Podhrebelny Tadeusz (30 X 1900)
122. Pollak Henryk (21 VII 1896)
123. Popowicz Zygmunt (1900)
124. Prokop Antoni (13 V 1897)
125. Puchalski Stanisław (1898)
126. Pukała Paweł (1893)
127. Pyzik Ludwik (22 VII 1902)
128. Rabkiewicz Władysław (1902)
129. Rafalski Karol (1901)
130. Rakowiecki Roman (—)
131. Rogowski Michał (1902)
132. Roman Piotr (—)
133. Rzechowicz Mieczysław (4 IX 1894)
134. Sadowski - Nałęcz Kazimierz (1896)
135. Schmidt Karol Jan (22 XII 1898)
136. Schneider Edward (1897)
137. Sempik Stanisław (1893)
138. Serbeński Władysław (1899)
139. Sereżyński Jan (19 III 1901)
140. Sieradzki Jerzy (17 IV 1899)
141. Siwoń Andrzej (1886)
142. Skawiński Antoni (30 V 1904)
143. Skibniewski Jerzy (1900)
144. Skibniewski Włodzimierz (Kurzec) (8 XII 1897)
145. Skrzywanek Michał (1898)
146. Ślawik Wincenty (1875)
147. Smoła Marian (1898)
148. Smutek Władysław (1895)
149. Sobczyszyn Jan (1888)
150. Sochocki Zdzisław (31 VIII 1896)
151. Sofiński Jan (—)
152. Sopiński Marian (15 VIII 1896)
153. Sorówka Józef (1895)
154. Sowiński Michał (1896)
155. Staniów Józef (19 XI 1900)

156. Starosławski Stefan (20 V 1899)
157. Staszewicz Kazimierz (1892)
158. Sterer Karol (1899)
159. Stetkiewicz Stefan (1899)
160. Stolarz Włodzimierz (7 VII 1901)
161. Strejczak August (1898)
162. Sulimirska Felicja (19 XI 1897)
163. Szameit - Łabędź Stefan (16 XII 1894)
164. Szczepanowski Felicjan Stanisław (1898)
165. Szczepański Józef (16 II 1903)
166. Szechiński Stanisław (6 XII 1896)
167. Szmarda Franciszek (28 XII 1899)
168. Sznepka Stefan (1896)
169. Szopert Józef (1892)
170. Śliwiński Aleksander (1873)
171. Świrski Edward (1899)
172. Świszcz Kryspin (1872)
173. Tham Jan Tomasz (24 VI 1875)
174. Tokarz Józef (1901)
175. Tomaszewski Jan (—)
176. Tombrowicz Włodzimierz (1899)
177. Trzeńska Ewa (24 XII 1899)
178. Twarowski Mieczysław (2 VIII 1895)
179. Tyrcha Marian (1890)
180. Wagner Tadeusz (1894)
181. Walawski Józef (1903)
182. Wandycz Marian (6 X 1899)
183. Widt Jerzy (10 XI 1898)
184. Wieser Mieczysław (18 XII 1903)
185. Wiesner Tadeusz (4 VI 1904)
186. Wiśniewski Jan (4 XII 1875)
187. Wolaniecki Witold Franciszek (24 X 1899)
188. Woś Wojciech (1893)
189. Wrotnowski - Prus Julian (1869)
190. Wusatowski Tadeusz (1893)
191. Wysocki Piotr Władysław (1890)
192. Zaczek Marcin (18 XII 1868)
193. Zamojski — (—)
194. Zamojski Stanisław (1901)
195. Zamojski Władysław (1898)
196. Zarembski Daniel (1895)
197. Zawadzki Józef (1898)
198. Zioebro Roman (1898)
199. Zubrzycki Stanisław (3 I 1898)
200. Zubyk Michał (1893)
201. Żmuda Stanisław (4 IV 1887)
202. Żurowski Jan (6 XI 1900)
203. Żychowicz Mieczysław (—)

w grudniu 1918:

204. Adamowicz Leliwa Jerzy Henryk (31 III 1901)
205. Brachaniec Józef (1895)
206. Charlewski Jan Feliks (12 V 1894)
207. Cholewa Leopold (3 VIII 1897)
208. Czapiński Wacław (1902)
209. Dolnicki Jerzy (1894)
210. Dyjankiewicz Józef (1897)
211. Dzieleddziak Jędrzej (1893)
212. Dzieleddziak Józef (1889)
213. Eustachiewicz Stanisław (23 VII 1900)
214. Franaszynówna Stefania (1900)
215. Gliński Zygmunt (4 IV 1899)
216. Gluziński Lech (1894)
217. Grenik Józef (4 I 1891)
218. Grodyński Jerzy (1883)
219. Jaszczyk Tadeusz (16 VII 1899)
220. Jaworski Jan (1895)
221. Kierski Jan (1892)
222. Kisielewicz Stanisław (1898)
223. Kłaczek Stanisław (1902)
224. Kłosowski Jan (1889)
225. Kłosowski Jan (2 XII 1904)
226. Koneczny Leopold (28 IV 1883)
227. Kosiba Roman (13 XI 1901)
228. Kuźniarski Karol (—)
229. Maciejny Jan (1901)
230. Manowarda de Jana Franciszek Walerian (10 VII 1903)
231. Markiel Józef (5 XI 1899)
232. Mładejowski Julian (1902)
233. Moch Jan (4 VI 1900)
234. Moos Józef (1891)
235. Nestarowski Adam (20 IV 1901)
236. Niedzielski Alojzy Stanisław (30 VIII 1903)
237. Olearczyk Czesław Stanisław (20 VII 1901)
238. Pieniączak Andrzej (1898)
239. Planetówna Karolina (—)
240. Puczan Franciszek (1900)
241. Rady Władysław (1897)
242. Raganowicz Adam (1899)
243. Ruebenbauer Władysław (1892)
244. Rząsa Marian (1898)
245. Rzędca Kazimierz Franciszek Marian (4 X 1900)
246. Samborski Stanisław (1899)
247. Schmach Maksymilian (1898)

248. Skałkowski - Nałęcz Iwo ((14 III 1896)
 249. Słotwiński Włodzimierz (1890)
 250. Spaltenstein Franciszek (1889)
 251. Spanner Mieczysław (Szarski) (25 II 1896)
 252. Starck Wilhelm Jan (5 V 1897)
 253. Stebelski Tadeusz (14 X 1898)
 254. Strusiński Romuald (Struś Roman) (1900)
 255. Szulc Karol (1892)
 256. Tarkiewicz Stanisław (1902)
 257. Terlikowski Adam Wojciech (1899)
 258. Theuer Roman (24 VII 1900)
 259. Tyrcha Józef (14 III 1894)
 260. Wierzbowski Jan (1876)
 261. Zaziemski Juliusz (20 II 1901)
 262. Zhorzyl - Mirecki Aleksander (1892)

w roku 1919:

263. Assmann Zygmunt (1894)
 264. Baniak Jan (4 XI 1898)
 265. Berezka Stefan (1898)
 266. Białas Stanisław (1894)
 267. Białoskórski Abdank Stanisław (2 XII 1889)
 268. Bielecki Czesław (8 V 1900)
 269. Bocichowski Jan (15 X 1900)
 270. Borzęcki Stanisław Piotr (10 IV 1895)
 271. Brojanowski Marian (1901)
 272. Bułat Włodzimierz Michał (8 I 1902)
 273. Chmielowski Stanisław (31 X 1892)
 274. Chudyba Stanisław (27 XI 1900)
 275. Cieśla Mieczysław (1901)
 276. Ciszka Tadeusz (26 X 1900)
 277. Cwiok Władysław (1898)
 278. Dobranicki Henryk Kazimierz (1893)
 279. Drewniak Antoni (1890)
 280. Drużbacki Adam (1896)
 281. Dubel Adam (24 XII 1900)
 282. Dudek Józef (2 I 1898)
 283. Dyrdziński Rudolf (27 XI 1897)
 284. Dyszkiewicz Marian (2 I 1900)
 285. Eminowicz Kazimierz (8 X 1901)
 286. Felsztyn Roman (4 XI 1901)
 287. Fiala Stanisław (4 V 1899)
 288. Gach Wojciech (1894)
 289. Głębocki Marian (1900)
 290. Gołębiowski Tadeusz (1904)
 291. Górniak Ludwik (1900)
 292. Hand Jan (1899)
 293. Hayder Roman (9 III 1902)
 294. Herman Józef (1887)
 295. Hornung Mirosław (16 I 1896)
 296. Hütter Szczepan (22 I 1894)
 297. Jachimowski Marian Henryk (1888)
 298. Jarosz Eugeniusz (1895)
 299. Jaworski Antoni (1899)
 300. Kalinowski Karol (1897)
 301. Karpiel Kazimierz, inż. (6 I 1892)
 302. Kawecki Kazimierz (9 II 1902)
 303. Kociuba Franciszek (1 IV 1901)
 304. Kopeć Ludwik (kpł. Wiktor) (1889)
 305. Kostecki Stanisław (1895)
 306. Kozerski - Prawdzic Henryk (1897)
 307. Kraus Władysław (15 X 1901)
 308. Kromajer Stanisław (8 V 1900)
 309. Krzyżanowski Józef (1897)
 310. Lenczner Bronisław (1 IX 1894)
 311. Leśniowski - Gryf Zbigniew (10 XI 1899)
 312. Loewenstamm Tadeusz (16 XII 1905)
 313. Łączkowski Jan (1900)
 314. Mandryk Franciszek (15 V 1899)
 315. Markiewicz Mieczysław (27 III 1899)
 316. Markowicz Teofil (1898)
 317. Markowski Józef (1891)
 318. Mazanowski Józef Marian (10 VI 1899)
 319. Miecznik Piotr (1891)
 320. Mikulski Józef (19 III 1900)
 321. Modliszewski Karol (2 XI 1898)
 322. Mrówka Michał (1895)
 323. Narolski Eugeniusz (25 III 1897)
 324. Nędzowski Józef Marian (20 V 1901)
 325. Nizioł Bronisław (22 VI 1898)
 326. Olbert Kazimierz (1899)
 327. Olechowski Jan, inż. (1890)
 328. Olechowski Marian (1897)
 329. Pastuszyński Antoni (1894)
 330. Paygert Zbigniew (6 IV 1901)
 331. Peszko Stanisław (28 IV 1902)
 332. Petrykiewicz Antoni (26 XII 1905)
 333. Piasecki Jan (23 VIII 1892)

334. Piss Zygmunt (1895)
335. Rajewski - Łabędź Leonard Jan (1 V 1898)
336. Rarogiewicz de Rappeé Antoni (1889)
337. Ratayski Stanisław (1901)
338. Razik Mieczysław (1897)
339. Riedl Stanisław (15 IV 1899)
340. Ruebenbauer Kazimierz (17 X 1901)
341. Rybak Mieczysław (1900)
342. Rybak Władysław (1896)
343. Sapięha ks. Stanisław (1896)
344. Sawiński Jan (1902)
345. Schmelz Marian (10 V 1895)
346. Siwek Adolf (1895)
347. Skorobecki Stanisław Mikołaj (1894)
348. Słowik Zygmunt, inż. (17 IV 1890)
349. Smoliński Robert (1899)
350. Sobociński - Łabędź Antoni (12 VI 1903)
351. Sołtys Kazimierz (1903)
352. Stec Tadeusz (29 X 1903)
353. Strowski Marian (2 II 1896)
354. Szewczuk Albin (13 II 1903)
355. Sztuka Tadeusz (1901)
356. Szydłowski Józef (—)
357. Świtalski Stanisław (8 V 1902)
358. Tkacz Wiktor (1899)
359. Trompus Jan (1901)
360. Tyśnicki Szczepan (15 XII 1886)
361. Wachsmann Leonard (1885)
362. Wąsowicz Ksawery (1905)
363. Weinberg Maksymilian (3 VIII 1900)
364. Welser Franciszek (5 VIII 1903)
365. Wijas Władysław (1898)
366. Wilk Ludwik (26 V 1896)
367. Winnicki - Radziejewicz Sas Kazimierz (1888)
368. Witrylak Stanisław (1887)
369. Wolak Stanisław (20 V 1891)
370. Wołoszyn Stefan (—)
371. Wójtowicz Mikołaj (1899)
372. Zagórszczak Antoni (18 XII 1901)
373. Załogowicz Tadeusz (10 VIII 1895)
374. Zatorski Alfred (1903)
375. Zawadzka Anna (1897)
376. Zołoteńki Piotr (2 VIII 1901)
377. Zyzda Józef (12 II 1901)
378. Żeburski Stanisław (1901)
379. Żernicki Stanisław (1901)
380. Żymirski Władysław (1897)

w roku 1920:

381. Akielaszek Michał (18 X 1900)
382. Aumer Tadeusz (1902)
383. Baran Jan (—)
384. Bastyr Stefan (17 VIII 1890)
385. Bądziński Stefan (1903)
386. Bernacki Władysław (1897)
387. Bezkorowajny Stefan (1897)
388. Bogucki - Krzywda Kazimierz (1896)
389. Bruch Ludwik Jan (9 VIII 1902)
390. Cachel Jan (16 V 1902)
391. Cebula Tadeusz (19 VIII 1901)
392. Czabaj Roman (1899)
393. Dawidowicz Antoni (28 III 1891)
394. Demeter Jan (—)
395. Dubiel Franciszek (23 VII 1897)
396. Dutka Kazimierz (1902)
397. Ejzert Henryk (1899)
398. Fischer Ferdynand (19 I 1902)
399. Gettmann Władysław Michał (6 VII 1899)
400. Grabski Stanisław (5 V 1897)
401. Graybner Stanisław (1896)
402. Hanak Tadeusz (1895)
403. Hanzlik Józef (12 III 1900)
404. Hermanówna Wanda (25 XII 1893)
405. Holinkowski Stefan (1894)
406. Horak Marian (13 XI 1897)
407. Ignatowicz Wacław (31 V 1901)
408. Jacheć Stanisław (17 XII 1899)
409. Jarzyński Tadeusz (17 X 1899)
410. Jaźwiecki Marian (27 XI 1895)
411. Juśkiewicz Edward (—)
412. Kozdroń Wincenty (1903)
413. Langner Adam (20 X 1903)
414. Lignar Mieczysław (1897)
415. Magierowski Bolesław (18 II 1898)
416. Noryński Sebastian (11 III 1901)
417. Obrzud Stanisław Alfred (1 IV 1898)
418. Pilat Jan (1891)
419. Potocki Leopold (1902)
420. Prokopowiczówna Zofia (2 IV 1900)
421. Przybill Tadeusz Robert (27 X 1901)
422. Rejchan - Zbroja Tadeusz (—)

423. Rossowski Antoni (11 III 1901)	430. Strzelecki Stanisław (7 XI 1899)
424. Siemaszko Wojciech (1896)	431. Wańczyk Julian (17 I 1895)
425. Smolarz Edward (30 IX 1900)	432. Wiśniowski Tadeusz (28 III 1901)
426. Sozański Stanisław (Górski Jan) (13 V 1899)	433. Wolf Adam (23 XII 1901)
427. Specht Wilhelm (23 VI 1902)	434. Wołk Kazimierz (4 III 1901)
428. Srokowski Ferdynand (13 I 1903)	435. Zajączkowski Bolesław (1881)
429. Stefanowicz Kajetan (Soplica) (12 VII 1886)	436. Zakaluk Jan (4 III 1904)
	437. Zarugiewicz Konstanty (1901)
	438. Zawadzki Józef (18 VIII 1902)

w roku 1921

(w Powstaniu na Śląsku):

439. Oleksin Stanisław (15 X 1900)

Spis Członków *)

Abel Otto (19 XI 1901)	Baczała Wacław (9 X 1891)
Abrahamowicz Aleksander (30 V 1899)	Baczmański Jan (18 X 1893)
Adam Stanisław (25 IV 1890)	Baczyński Karol (11 II 1865)
Adamek Jan (18 X 1900)	Baczyński Marian, inż. (30 VI 1892)
Adamowicz Stanisław (10 XII 1898)	Bakuliński Karol (19 VI 1902)
Adamowski Kazimierz Wiktor (14 XI 1905)	Bakuliński Stanisław (20 III 1904)
Adamowski Tomasz (11 X 1887)	Balawender Piotr (1 VIII 1901)
Adlof Artur (9 III 1892)	Bałanda Józef (20 X 1866)
Adlokant Michał (5 X 1888)	Bałuk Antoni (11 II 1902)
Adolf Wacław (12 IV 1903)	Bamberger Henryk (1 XI 1884)
Akielaszek Stanisław (5 XI 1893)	Bantowa Honorata (29 XII 1898)
Aleksandrowicz Leopold (15 VIII 1893)	Bańkowska - Kosińska Wanda, dr (11 II 1892)
Anczakowski Marian (1 II 1897)	Bańkowski Mieczysław (14 III 1898)
Andreasik Michał (30 IX 1901)	Bar Kazimierz (3 III 1901)
Antonowiczowa Michalina (17 IX 1901)	Baran Izydor (4 IV 1895)
Antoszewicz Jerzy (19 II 1898)	Barankiewicz Józef (4 VII 1895)
Arend Franciszek (6 IX 1880)	Baranowski Józef (23 IX 1902)
Arend Rudolf, dr (14 IX 1898)	Barańska - Idzikowska Wanda (23 VI 1890)
Armatys Wiktor, dr (22 II 1886)	Barański Jan (27 V 1882)
Artwiński Stefan Marian (8 XII 1895)	Barański Józef (25 II 1898)
Artymowicz Stanisław (6 XI 1900)	Barowicz Wojciech (7 IV 1902)
Aschenberg Stanisław (8 V 1900)	Barski Ignacy (18 I 1893)
Asler Roman Tadeusz (14 I 1903)	† Bartłowa Maria (17 VIII 1876)
Augustyn Stanisław (10 IV 1899)	Bastgen Lucjan (4 VII 1882)
Augustynowa Krystyna (20 VIII 1898)	Batokiewicz Wincenty (6 IX 1895)
Baar Ludwik, dr (25 V 1892)	Baziuk Włodzimierz (29 IX 1900)
Bachowski Roman Ostap (23 XII 1889)	Bazylewicz Tadeusz (15 IX 1901)
Bachów Jan (27 I 1897)	Beaurain Janusz (25 XII 1893)
Bacz Kazimierz (21 IX 1883)	Bedlewicz Edward (19 IX 1889)
	Bednarczuk Stanisław, inż. (2 IV 1895)
	Bednarski Franciszek Józef (30 III 1901)
	Bedryło Michał (1902)
	Beeker Michał (9 XI 1900)

*) Zweryfikowani i zarejestrowani w czasie obowiązkowej i ostatecznej weryfikacji i rejestracji uczestników Obrony Lwowa 1—22 XI 1918—w latach 1935—1938.

Równocześnie unieważnia się Spis Członków Związku Obrońców Lwowa z listopada 1918 wydrukowany w Sprawozdaniu z działalności za r. 1935—6.

- Begiński Jakub Władysław (28 VI 1903)
 Behounek Stanisław (9 IV 1904)
 Belcarski Michał (6 X 1901)
 Belikanowicz Kazimierz (3 II 1874)
 Beller Jakub (15 III 1886)
 Belohlávek Roman, dr (26 VI 1892)
 Belohlávek Gustaw (28 VII 1900)
 Bełtowski Jan, dr (14 XII 1897)
 Bem Marian (10 I 1898)
 Benroth Józef (11 II 1901)
 Beń Aleksander (23 II 1905)
 Berdarich Karol (8 X 1891)
 Berezowski Karol (7 V 1888)
 Berezowski Marian (12 VIII 1888)
 Berezowski Jan Aleksander (14 XI 1898)
 Bernfeld Józef Bernard (8 IV 1883)
 Beym Władysław (24 XII 1884)
 v Bezgadzki Leon (15 XI 1879)
 Bialikiewicz Józef (10 II 1876)
 Białas Jan (5 XI 1899)
 Białas Roman, dr (3 VIII 1899)
 Białek Antoni (9 V 1902)
 Białek Jan (1899)
 Białkowski Bolesław, dr (20 IX 1902)
 Białkowski Edward (11 XI 1885)
 Białkowski Zygmunt (24 I 1893)
 Białoborski Józef, dr (28 VII 1888)
 Białogrecki Jan (24 V 1882)
 Białoń Franciszek (27 III 1899)
 Bielak Józef (31 X 1891)
 Bielański Antoni (29 III 1877)
 Bielański Bronisław (26 V 1901)
 Bielański Henryk (15 VII 1900)
 Bielański Aleksander (8 VIII 1889)
 Bielczyk Stanisław (3 V 1903)
 v Bielecki Marian (7 IX 1895)
 Bielecki Włodzimierz (11 III 1886)
 Bielołch Stanisław (15 I 1898)
 Bielołch Wacław (11 IV 1903)
 Bieniak Władysław (12 VI 1902)
 Bieniecki Adam, inż. (11 III 1903)
 Bieńkowski Stanisław, dr, inż. (15 II 1882)
 Biernacki Jan (21 VIII 1901)
 Biesiada Władysław (12 V 1903)
 Bilak Józef (10 III 1905)
 Bilek Alojzy (14 VI 1880)
 Bilewicz Andrzej (21 XI 1883)
 Bilewicz Edward (14 II 1896)
 Bilewicz Ełiasz (22 II 1889)
 Bilinkiewicz Julian (22 IV 1900)
 Bilinkiewicz Tytus (28 I 1896)
 Biłiński Włodzimierz (17 VII 1897)
 Biloński Józef (5 IX 1895)
 Biły Jan (1 VI 1900)
 Bittmar Józef Ludwik (16 II 1898)
 Bizoń Józef (14 III 1889)
 v Blaim Władysław, inż. (24 V 1880)
 Blaustein Maksymilian (11 I 1904)
 Błazek Emilia (9 X 1876)
 Blicharski Jan (25 VI 1885)
 Blicharski Michał (28 IX 1871)
 Blicharski Tomasz (26 III 1888)
 Błazek Franciszek (8 XI 1870)
 Błoszczyszyn Józef (3 IV 1899)
 Bober Tadeusz (12 IX 1894)
 Bobola Stanisław (18 I 1896)
 Bobolecka Janina (23 VI 1899)
 Bobrowski Adam Zbigniew (31 VIII 1903)
 Boczkowski Jan (20 III 1895)
 Boczkowski Władysław (18 IX 1902)
 Bodnarowa Małgorzata (22 X 1888)
 Bodyński Ludwik (26 V 1891)
 Bogacka Zofia Janina (18 X 1895)
 Bogucki Adam (8 XII 1900)
 Bohuss de Beharfálva Aleksander Paweł (17 III 1869)
 Bojko Mikołaj (6 XII 1898)
 Bolewski Józef (2 I 1904)
 Bombas Ludwik, ks., dr (1892)
 Boraczyński Piotr (25 VIII 1895)
 Borkowski Roman, dr (1 VIII 1882)
 Borowiec Teofil (8 III 1887)
 Bortnowski Władysław (12 XI 1891)
 Borysiewicz Władysław (30 III 1900)
 Borzęcki Zygmunt (24 XI 1900)
 Boski Władysław (10 XII 1893)
 Bourdon Marian Roch (15 VIII 1890)
 Bożejko - Romaniszyn Michał (14 IV 1901)
 Branicki Bronisław (29 VIII 1897)
 Branicki Jan (22 I 1901)
 Branicki Tadeusz (22 XI 1903)
 Braumberger Jan (13 VIII 1902)
 Braumberger Jerzy (7 VI 1899)
 Brezdeń Roman (1 II 1900)
 Brincken Stefan (27 VII 1897)
 Brodzisz Jan Paweł (18 XII 1898)
 Brojanowski Karol (3 I 1905)
 Brolik Leon (5 IV 1897)
 Broniewski Tadeusz (1 I 1901)
 Broszczakowski Franciszek (17 XI 1894)
 Brożek Stefan (15 I 1897)
 Bruch Julian (16 II 1893)
 Bruliński Feliks (29 V 1892)
 Brumberger Tadeusz (23 XI 1895)
 Brunarski Tadeusz (14 X 1905)
 Brygilewicz Stefan (17 V 1900)
 Bryk Stanisław Mieczysław (12 XII 1894)
 Bryskier Henryk (3 VII 1899)

- Bryś Kazimierz (1893)
 Brzeziński Marian (23 VII 1898)
 Brzozowicz Tadeusz (21 V 1903)
 Budyn Władysław (2 VI 1881)
 Budziński Antoni (24 V 1899)
 Budziński Stanisław (23 II 1897)
 Bujak Jan (8 II 1880)
 Bujwid Stanisław, inż. (8 VII 1895)
 Bułako Jan (6 VI 1895)
 Bukofaj Władysław (23 VIII 1897)
 Burakiewicz Stanisław (4 VI 1901)
 Burda Antoni (22 II 1890)
 Burgberger Adolf (4 VII 1901)
 Burgberger Eugenia (18 II 1898)
 Burger Jan Ryszard (3 IV 1890)
 Burkhardt Eugeniusz (14 II 1901)
 Burmas Jan (18 IV 1868)
 Bursa Feliks Radogost (14 I 1903)
 Bursztyn Franciszek (2 X 1902)
 Burzyński Władysław, dr (1869)
 Buszczyński Kazimierz (9 VII 1896)
 Butlerowa Maria (15 VII 1894)
 Butrymowiczowa Zuzanna (26 V 1890)
 Bykowska - Jaxa Maria (13 IX 1888)
 Bystrzonowski Kazimierz (19 XII 1882)
 Bysrzycki Alfred (11 VII 1899)
 Byszewski Stefan, inż. (17 I 1890)
 Cały Franciszek (7 III 1900)
 Cały Stanisław (15 IV 1899)
 Cavour Franciszek (4 VII 1881)
 Cembrowski Kazimierz (19 IX 1904)
 Cencora Tomasz (12 XII 1871)
 Cengel Władysław (22 III 1899)
 Cętar Feliks (30 V 1897)
 Chaloupka Stefan (21 IV 1892)
 Chanderysówna Melania (10 X 1896)
 Chanderysówna Stefania (12 X 1889)
 Chirowski Franciszek (10 III 1898)
 Chłopecki Romuald, ks. (31 I 1875)
 Chmielewski Tadeusz Zbigniew (9 II 1903)
 Chmielowiec Alfons, dr, inż. (28 I 1892)
 Chmura Stanisław (26 IX 1901)
 Chmura Zygmunt (30 IV 1901)
 Chodźiakiewicz Ignacy (29 XII 1898)
 Chomik Adam (24 XII 1906)
 Chomówna Janina (19 VI 1900)
 Chorąży Adam (19 VIII 1901)
 Chorąży Józef (29 III 1900)
 Choroszy Antoni (13 VI 1897)
 Choroszy Szczepan (17 XII 1896)
 Chowaniec Marian (14 VII 1900)
 Chremeta Józef (5 VII 1901)
 Chriniowa Bronisława (17 XI 1899)
 Chrobak Antoni (22 IV 1883)
 Chrobak Jan (10 VII 1902)
 Chruściel Stanisław (20 II 1894)
 Chrzanowski Stanisław, inż. (27 VII 1899)
 Chudecki Witold (1 I 1900)
 Chudecki Zbigniew (16 X 1898)
 Chwałek Karol (19 XII 1898)
 Chwałek Walerian (21 X 1900)
 Chwałek Władysław (20 IV 1893)
 Ciążyński Wincenty (9 XII 1898)
 Cich Antoni (1 V 1885)
 Cichocki Aureliusz (22 VI 1884)
 Cichowski Andrzej (15 XI 1902)
 Cichy Antoni (23 I 1898)
 Ciecholewski Juliusz (12 IV 1878)
 Cieplak Marian (8 I 1894)
 Cieszyński Antoni, dr (31 V 1882)
 Ciliński Stanisław (16 IV 1902)
 Cioch Michał (29 V 1902)
 Cisowski Eugeniusz (13 XI 1900)
 Cwynar Ludwik (15 II 1897)
 Cyrański Jan Alojzy (11 VI 1876)
 Cyrkler Ludwik (2 VI 1898)
 Cytulski Tadeusz (25 VII 1903)
 Czanerle Antoni (1896)
 Czanerle Zygmunt (1903)
 Czapka Jakub (25 VII 1893)
 Czaplinski Marian, inż. (10 VII 1883)
 Czarkowska Janina, dr (22 III 1893)
 Czarnecki Stefan, dr (1 I 1889)
 Czarnecki Franciszek, inż. (2 XII 1895)
 Czarny Kazimierz (5 II 1900)
 Czaykowska Maria (26 I 1893)
 Czaykowski Czesław (4 XII 1888)
 Czechowicz Jerzy (1898)
 Czekałowski Piotr (1894)
 Czekałowski Władysław (4 V 1902)
 Czekański Leopold (2 II 1893)
 Czepiel Wojciech (31 III 1902)
 Czepielewski Franciszek (18 IV 1902)
 Czepielowa Zofia (1 I 1903)
 Czerkawska Wanda (7 X 1898)
 Czerna Tekla (27 III 1895)
 Czernecki Ambroży Władysław (7 XII 1894)
 Czerniak Piotr (3 V 1901)
 Czernowa Aniela (2 X 1897)
 Czerny Stanisław (10 VIII 1889)
 Czerwiński Stanisław (2 IX 1902)
 Czinar Juliusz (18 V 1864)
 Człowiekowski Stanisław (3 V 1875)
 Czołowski Aleksander, dr (27 II 1865)
 Czołowski Juliusz (15 V 1882)
 Czorny Michał (3 XI 1877)
 Czuba Rudolf (5 II 1889)

- Czuba Władysław Bazyli (12 X 1902)
 Czyż Władysław (10 XI 1865)
 Czynciel Jan Celestyn (6 IV 1899)
 Czyżewicz Adam, dr (19 XI 1877)
 Dalbor Bolesław, inż. (4 IV 1881)
 Dall Jan (14 I 1883)
 Darski Stanisław, dr (9 XI 1891)
 Daszkiewicz Józef (18 III 1892)
 Dawidek Alfred (6 V 1898)
 Dawidek Stanisław (1 V 1900)
 Dawidowicz Władysław (7 VI 1893)
 Dąbek Jakub (24 VI 1884)
 Dąbrowiecki Leon (23 V 1880)
 Dąbrowiecki Michał (25 XI 1899)
 Dąbrowska Eugenia (19 III 1874)
 Dąbrowski Jan, dr (26 I 1890)
 Dąbrowski Jan (26 VII 1860)
 Dąbrowski Karol (16 I 1889)
 Dąbrowski Ludwik (5 VII 1903)
 Dąbrowski Stefan (11 IV 1897)
 Dąbbski Czesław (22 I 1898)
 Deblessem Józef (6 VI 1898)
 Decowski Tadeusz, dr (18 I 1891)
 Dekański Stefan, inż. (30 IV 1899)
 Demciuch Leon (14 II 1901)
 Demianowska Maria, dr (6 XII 1891)
 Demianowski Adrian, dr (7 IX 1887)
 Demidów Walenty (6 VII 1901)
 Demski Jan (6 VII 1882)
 Derkacz Rudolf (17 VI 1901)
 Derstling Wiktor (18 II 1901)
 Desaga Romuald (14 XII 1887)
 Dexheimer Jan (17 VIII 1883)
 Dębicki Karol (26 VII 1893)
 Dębski Zdzisław Piotr (29 VI 1902)
 Diateczuk Antoni (7 II 1901)
 Długosz Marian Jan (21 VII 1898)
 Długosz Marian Mieczysław (1 I 1905)
 Dobiecki Józef, inż. (6 XII 1899)
 Dobijowa Zofia, dr (7 XI 1892)
 Dobrowolski Jakub (3 IV 1892)
 Dobrowolski Jerzy, dr (27 VI 1901)
 Dobrowolski Józef (6 IV 1895)
 Dobrowolski Michał (22 VIII 1897)
 Dobrucki Stanisław (11 IV 1901)
 Dohrzański Władysław (8 I 1874)
 ✓ Doliński Eugeniusz, dr (17 IX 1877)
 Dołhan Stanisław Piotr (19 X 1900)
 Domaradzki Stanisław (24 IV 1901)
 Domaradzki Tadeusz Józef (12 XII 1902)
 ✓ Domaszewicz Aleksander, dr (1887)
 Domiczek Adolf (4 I 1906)
 Domiczek Karol Józef (24 I 1873)
 Dorazil August (22 X 1902)
 Dorda Jan, ks. (31 VIII 1891)
 Dorosz Józef (18 XII 1902)
 Dorosz Wojciech (19 III 1902)
 Dradra Jan (7 I 1899)
 Dragan Marcin, dr (11 XI 1882)
 Drapała Adam (4 XII 1900)
 Dratwa Walenty (7 II 1890)
 Drecka Helena (21 V 1900)
 Droń Władysław (7 X 1890)
 Drozdowicz Medard (6 V 1890)
 Drozdowski Michał (10 IV 1898)
 Drużbacki Feliks (11 V 1906)
 Drużyński Antoni (2 I 1902)
 Dub Karol (21 X 1899)
 Dubanowski Józef (12 III 1890)
 Dubrawski Franciszek (5 VI 1874)
 Duda August (6 X 1902)
 Duda Franciszek (16 XI 1901)
 Duda Jan (17 IX 1894)
 Duda Józef (5 III 1867)
 Duda Kazimierz (7 II 1901)
 Dugiełło Józef (28 III 1899)
 Dulebowski Jan, mgr (30 V 1903)
 Dulski Alojzy (21 VI 1891)
 Dułyk Włodzimierz (22 VIII 1895)
 Durak Marian (23 I 1901)
 Duś Tomasz (2 II 1889)
 Dziuk Jan (4 X 1896)
 Dworska Stefania (18 VIII 1896)
 Dworski Jerzy (12 II 1904)
 Dwulitt Ludwik (11 VI 1895)
 Dyjankowski Ludwik (7 V 1901)
 Dymnicki Jan (18 IX 1899)
 Dynes Karol (21 XII 1900)
 Dyszczakowski Józef (22 X 1887)
 Dzida Ferdynand, inż. (16 II 1887)
 Dzieduszycki Konstanty, dr (4 VII 1884)
 Dzierżyńska Mieczysława (3 VI 1900)
 Dziędzioła Andrzej (25 IX 1900)
 Dzikiewicz Emil (27 IX 1888)
 Dzikowski Ludwik (23 VIII 1870)
 Dziubiński Kazimierz, inż. (10 IX 1895)
 Dziurgot Stefan (23 XII 1903)
 Eberbach Jan (26 III 1900)
 Eilmes Michał (17 I 1903)
 Einhorn Roman (1901)
 Ekiert Wincenty (8 II 1900)
 Elgas Stanisław Zygmunt (17 XI 1876)
 Emerle Franciszek (3 X 1895)
 Eminowicz Olgierd (7 II 1902)
 Englert Tadeusz (1889)
 Epler Kazimierz, dr (11 II 1899)
 Erdt Juliusz (12 IV 1899)
 Espenhan Otto (10 XI 1901)
 ✓ Falkiewicz Antoni, dr (3 IX 1901)
 ✓ Falkiewicz Jan (3 V 1901)

- Fanderes Aleksander (13 XI 1900)
 Farion Stanisław (5 V 1877)
 Faulhamer Władysław (16 III 1893)
 Fedorowicz Edward (16 III 1906)
 Fedyniak Marian (7 IV 1902)
 Feiertag Poldo (26 VIII 1895)
 Felbinger Adam (24 XII 1883)
 Felbinger Józef (16 III 1898)
 Felkel Edmund (6 XI 1905)
 Felkel Leopold (8 XI 1901)
 Felkel Tadeusz (2 II 1903)
 Felsztyński Mikołaj (6 XII 1884)
 Feuer Michał, inż. (6 XII 1900)
 Fiałkowski Stanisław, dr (13 X 1893)
 Fichtel Piotr (8 IV 1900)
 Filipowicz Jan Antoni (15 XI 1889)
 Filipowicz Tadeusz, inż. (26 IX 1887)
 Filipowiczowa Janina (10 VI 1892)
 Fischer Jan (14 IX 1887)
 Fischer Piotr (22 II 1904)
 Flisowski Wacław, inż. (1 IX 1901)
 Florczak Feliks (11 VIII 1887)
 Florek Alfons (14 XII 1903)
 Florjan Stanisław (27 III 1902)
 Floryan Józef (16 III 1902)
 Fokówna Janina (5 I 1900)
 Foksa Antoni (1892)
 Folczyński Feliks (24 IX 1870)
 Foryst Jan (25 VI 1906)
 Foryst Tadeusz (3 IX 1899)
 Franczuk Antoni (8 III 1898)
 Franczuk Franciszek (19 IX 1902)
 Frankowski Ludwik (31 VII 1894)
 Franz Ludwik (9 VII 1903)
 Fried Edward (16 III 1905)
 Friedel Justyn (24 II 1877)
 Friedel Maria (9 IV 1900)
 Friedel Władysław (24 VI 1894)
 Friedrich Stefan (14 X 1903)
 Frodyma Franciszek (16 VI 1902)
 Frodyma Gustaw (24 XII 1894)
 Froń Mieczysław (1 I 1896)
 Froński Dionizy, inż. (8 IV 1902)
 Frydrychowa Jadwiga (21 I 1893)
 ✓ Fuliński Benedykt, dr (28 XI 1881)
 Fulmys Stanisław, dr (27 IV 1901)
 Furman Julian (13 X 1900)
 Furtak Jan (16 X 1879)
- Gabrys Edward (6 V 1902)
 Gadowski Kazimierz, mgr (1 VIII 1901)
 Gadzała Franciszek (25 III 1899)
 Ganterowa Romana (29 II 1896)
 Garbicz Władysław, dr (1 XII 1901)
 Gaszyn Kazimierz, dr (27 VIII 1895)
 Gawalewicz Dionizy (21 III 1903)
 Gawecki Władysław (27 VI 1877)
- Gawlikowiczowa Bronisława (28 VII 1898)
 Gawroński Antoni (28 V 1873)
 Gąsior Michał (28 I 1894)
 Gąsowski Piotr, inż. (31 I 1898)
 Gąsziecki Józef (1 X 1901)
 Gebhardtowa Józefa Fryderyka (5 III 1903)
 Gedzar Stefan (21 V 1903)
 Geisler Bronisław (23 IX 1897)
 Geisler Józef (3 VIII 1879)
 Gembalski Humbert Józef (1 I 1905)
 Gembarski Jan (15 V 1893)
 Georg Kazimierz (30 XII 1891)
 Gergowicz Stefan, dr (14 VII 1891)
 Gergowiczowa Dominika (4 VIII 1899)
 Gerlach Wincenty (13 X 1889)
 Gerle Antoni (26 IV 1900)
 Gerle Franciszek (15 IV 1881)
 Gerono Józef (12 V 1888)
 Gibek Stanisław (9 X 1898)
 Gibowska Janina, dr (28 VIII 1898)
 Gibowski Ryszard (11 X 1900)
 Giebułtowicz Ludwik (15 VI 1898)
 Giebułtowicz Mieczysław (13 I 1897)
 Giedroyć Zdzisław (25 V 1903)
 Gigoń Stanisław (1 IX 1899)
 Gil Władysław (25 II 1903)
 Ginda Władysław (10 IV 1901)
 Giurko Władysław (10 IV 1893)
 Giżycki Marian Antoni (30 XII 1896)
 Glaser Henryk Jan, dr (6 VI 1872)
 Glassowa Ela (5 V 1897)
 Gliwa Marian, mgr (15 VIII 1901)
 Głaczyńska Maria (9 IV 1885)
 Głab Kazimierz (5 I 1903)
 Głabiński Juliusz (15 VII 1878)
 Głogowski Henryk (12 VIII 1903)
 Głowacki Alojzy (29 V 1882)
 Głowacki Władysław (14 V 1895)
 Głowiński Marian (8 IX 1899)
 Główkówna Janina (6 VI 1898)
 Godlewicz Aleksander, inż. (17 X 1898)
 Godyń Adam (20 XII 1900)
 Goertz Jerzy, dr (19 II 1894)
 Gogulski Aleksander (2 II 1899)
 Gojawiczyński Antoni (13 VIII 1902)
 Golda Tadeusz, inż. (16 VIII 1899)
 Goldstaub Aleksander (18 IX 1898)
 Gołab Józef (13 II 1900)
 Gołębiowski Edward (13 X 1902)
 Gondek Wiktor (22 I 1901)
 Gorazdowski Romuald (7 III 1902)
 Gorczak Ignacy (1 II 1900)
 Gordziejczuk Michał (14 II 1893)
 Gorecki Zdzisław, dr (13 II 1895)
 Gorzycka Helena (22 IX 1892)
 Gottfried Władysław (24 VII 1905)

- Góral Jan (15 IV 1900)
 Góral Stanisław (22 X 1895)
 Góral Wojciech (23 IV 1888)
 Górniak Rudolf (7 IV 1880)
 Górnicki Antoni (27 VIII 1891)
 Górnik Antoni (11 IX 1891)
 Górski Stanisław, dr (3 XI 1900)
 Górski Zygmunt (2 III 1903)
 Göttinger Ludwik, mgr (25 VIII 1904)
 Götz Jan (5 I 1888)
 Grab Bronisław (3 XI 1900)
 Grab Walerian (6 V 1902)
 Grabowski Jan (17 VI 1889)
 Grabowski Józef (16 III 1904)
 Grabowski Stanisław (25 V 1897)
 Grabowski Stanisław (18 II 1895)
 Grabowski Zbigniew (4 XII 1900)
 Grabska Jadwiga (25 VIII 1897)
 Gradowski Franciszek (7 IX 1905)
 Grefner Alfred (19 VI 1890)
 Greger Kazimierz, dr (19 V 1890)
 Gregorowicz Zachariasz (3 V 1884)
 Grek Florian (3 V 1895)
 Grela Henryk (21 VII 1899)
 Greń Edmund (14 XI 1902)
 Grocholski Ludgard (18 XII 1884)
 Grodecka Romana (4 II 1892)
 Grodecki Błażej (17 I 1898)
 Groff Michał (7 IX 1896)
 Grođ Branko, dr (19 IX 1877)
 Grosskopf Róża (18 X 1896)
 Grossmann Marian (1 XI 1901)
 Grossner Kazimierz (14 VI 1897)
 Gródecki Kazimierz (3 III 1901)
 Grudzieński Marian (23 I 1897)
 Gruszka Franciszek (6 V 1900)
 Gryglewski Aleksander (9 I 1901)
 Grząska Józef (12 V 1898)
 Grzegorzczak Bronisław (13 III 1901)
 Grzędzielski Józef (1894)
 Grzyb Władysław (5 V 1900)
 Gumiński Stanisław (24 VI 1881)
 Gumowski Jan, inż. (4 V 1904)
 Gurkówna Stefania (8 II 1896)
 Gurska Bolesława (22 X 1885)
 Gurska Helena (1890)
 Gusner Marian (16 X 1899)
 Guzik Szymon (29 III 1901)
 Günther Wacław, inż. (15 VII 1884)
 Gwizdź Antoni (21 VIII 1900)
 Gwozdecki Józef (22 VIII 1899)
 Gyra Leopold (21 I 1887)
 Haas Józef (14 IV 1900)
 Haberstock Franciszek (28 II 1889)
 Habryło Adam (26 VIII 1900)
 Hagel Michał (25 IX 1898)
 Haleczko Maria Wanda (20 VI 1899)
 Halewicz Stanisław (1 XI 1895)
 Haliczko Edmund (6 XI 1880)
 Halka Ludwik (17 I 1902)
 Haluza Antoni (26 XI 1882)
 Haluza Julian (16 II 1878)
 Hamajda Józef (6 VII 1869)
 Hanzlik Mieczysław (21 II 1901)
 Hardt Stanisław, dr (6 V 1886)
 Hauser Rudolf (28 III 1884)
 Hawling Władysław (10 VI 1892)
 Hawrylewicz Jan (30 IX 1901)
 Heczko Julian (5 I 1899)
 Hegedisz Antoni (1 VIII 1904)
 Heil Stanisław (1900)
 Hein Franciszek (2 X 1888)
 Heinert Stanisław (17 III 1877)
 Heisig Franciszek (10 VIII 1883)
 Heller Józef (31 X 1903)
 Hemerling Rudolf (5 IX 1887)
 Hemerling Władysław (21 II 1883)
 Henchenowa Józefa (16 I 1899)
 Hetman Andrzej (12 XI 1886)
 Hinke Maria (1 XI 1897)
 Hiolski Wacław (5 IX 1876)
 Hłady Jan (1899)
 Hlib Leon (28 VI 1890)
 Hlib Stanisław (11 V 1895)
 Hlibowicki Włodzimierz Witold (11 XI 1898)
 Hochfeld Stanisław (13 IX 1893)
 Hoffman Władysław (30 IV 1903)
 Hojda Józef (20 I 1892)
 Holinka Romuald (2 II 1896)
 Hołda Stanisław, mgr (8 VI 1900)
 Hołub Karol (2 IX 1899)
 Hoły Stanisław (8 XI 1902)
 Homplewicz Marian Henryk (8 VII 1901)
 Hopfen Leon (25 VI 1901)
 Horak Antoni (17 I 1872)
 Horak Grzegorz (1 IX 1872)
 Horbaczewski Jan (20 V 1900)
 Hornostaj Marian (8 IX 1892)
 Hornung Marian Edwin (26 VIII 1898)
 Hornung Zbigniew, dr (23 I 1903)
 Horodyski Henryk (10 VII 1892)
 Horodyski Stefan (1871)
 Horoszewski Józef (5 V 1895)
 Hostyński Władysław (20 V 1880)
 Hoszowski Ludwik (20 XII 1879)
 Hoszowski Wiktor Zygmunt (20 IV 1873)
 Howiyka Andrzej (1 XI 1871)
 Hozerowa - Burianowa Katarzyna (3 III 1893)
 Hryciuk Michał (27 IX 1899)
 Hrycyk Władysław (9 VI 1903)
 Hrycyniak Józef (2 IV 1875)

- Hrycyniak Marian (23 VII 1903)
 Hryńków Włodzimierz (23 IV 1900)
 Hubert Zbigniew (17 III 1904)
 Hubisz Jan (21 X 1897)
 Hubrich Bolesław (16 VIII 1894)
 Hubrich Karol Roman (19 I 1902)
 Huchla Jan (18 VI 1897)
 Huk Kazimierz (14 XII 1883)
 Hupert Witold (24 X 1871)
 Ignarski Władysław (15 IV 1901)
 Inicki Tadeusz, inż. (16 III 1861)
 Iwanów Antoni (29 IV 1903)
 Iwański Adam (23 II 1903)
 Izowski Marcin (10 XI 1899)
 Jabłoński Władysław Wiktor (12 VIII 1887)
 Jabłoński Włodzimierz, dr (19 IV 1885)
 Jacheć Władysław (15 III 1892)
 Jacków Bronisław (17 VIII 1901)
 Jaglarz Marian (23 III 1890)
 Jahl Jarosław, inż. (22 VIII 1889)
 Jakliński Leszek, dr (19 VI 1895)
 Jokobsze Andrzej, inż. (11 V 1897)
 Jakóbski Ludwik (22 VIII 1900)
 Jakubowska Karolina (29 XI 1873)
 Jakubowska Karolnia (29 XI 1873)
 Jakubowski Antoni (23 I 1904)
 Jakubowski Józef (1 II 1880)
 Jakubowski Marian, ks. (20 XII 1872)
 Jakubski Antoni, dr (28 III 1885)
 Jamrógiewicz Zygmunt (11 IV 1888)
 Janczura Teofil (20 V 1902)
 Janicki Edward (7 X 1904)
 Janicki Eustachy (15 III 1903)
 Janicki Marian, inż. (12 VI 1887)
 Janicki Władysław (15 VII 1904)
 Janowski Michał (3 VII 1885)
 Januszewski Kazimierz, dr (23 VIII 1888)
 Jaremko Bronisław (8 XI 1901)
 Jaremko Karol (4 I 1888)
 Jaremko Piotr (15 VIII 1897)
 Jarolim Wilhelm Władysław (20 X 1890)
 Jarosz Jan, dr (8 I 1899)
 Jarosz Stanisław (10 V 1898)
 Jarosz Stanisław (19 IV 1901)
 Jarosz Tadeusz (16 IV 1900)
 Jarzębiński Franciszek (9 VIII 1895)
 Jarzyna Adam, dr (2 X 1900)
 Jasiński Leopold (15 XI 1900)
 Jasiński Stanisław (5 IV 1894)
 Jastrzab Zygmunt (6 V 1902)
 Jawecki Zeligmir (21 IX 1898)
 Jaworowski Tadeusz (26 VIII 1901)
 Jaworska Izabela (3 IX 1899)
 Jaźwiecki Ludwik (1 V 1902)
 Jäger Józef (3 X 1881)
 Jednoróg Franciszek (15 IX 1901)
 Jeleniowa Maria (23 III 1898)
 Jellinek Stanisław (1900)
 Jendrasowa Maria (14 VIII 1900)
 Jetschin Bronisław (17 VII 1901)
 Jezierski Józef (26 IX 1895)
 Jeż Marcin (23 IX 1897)
 Jędra Józef (20 III 1887)
 Jocher Rudolf (14 XI 1880)
 Joikus Jan (24 VI 1901)
 Jonak Sebastian (1875)
 Jordanowa - Szczepańska Wanda (15 II 1872)
 Józkiewicz Marian, dr (5 I 1896)
 Józków Andrzej (3 VII 1898)
 Józków Józef Tadeusz (21 VII 1898)
 Jurasz Edmund (3 I 1895)
 Juraszowa Olga (5 VI 1897)
 Jurczewski Bolesław, dr (22 VII 1904)
 Jurczyk Franciszek (23 VIII 1905)
 Jurczyk Tadeusz (15 XI 1898)
 Kaczor Feliks (25 VIII 1895)
 Kaczorowska Stefania (29 II 1896)
 Kaćma Kazimierz (4 III 1903)
 Kahane Maurycy (13 VI 1901)
 Kaliczak Ludwik (30 XI 1901)
 Kalinowska Janina (13 VIII 1900)
 Kalińska Genowefa Janina (27 V 1893)
 Kaliński Zenon (7 II 1891)
 Kallenbachowa Franciszka (30 IV 1871)
 Kałachurowa Katarzyna (19 X 1895)
 Kamienobrodzki Edmund, inż. (9 XI 1878)
 Kamienobrodzki Mieczysław, inż. (14 IX 1905)
 Kamienobrodzki Władysław (12 III 1903)
 Kamiński Janisław, inż. (27 X 1906)
 Kamiński Edward (22 X 1899)
 Kamiński Jan (1 VI 1901)
 Kamiński Józef Antoni (14 III 1898)
 Kamiński Józef Kasper (6 I 1901)
 Kamiński Stanisław (6 II 1892)
 Kammer Józef (20 III 1901)
 Kanarowski Kazimierz (27 VII 1887)
 Kania Zygmunt (4 VI 1892)
 Kańczakowska Henryka (25 III 1896)
 Kapka Wojciech (5 I 1865)
 Kapusta Adam (24 XI 1882)
 Kapuściński Marian (7 XII 1901)

- Karaficzek Franciszek (30 XI 1887)
 Karasiński Tadeusz (28 I 1884)
 Karaszkiewicz Wincenty (4 IV 1884)
 Karawan Władysław (24 V 1884)
 Karniol Maurycy, dr (28 VIII 1899)
 Karpiński Karol (30 X 1894)
 Karpiński Tadeusz (24 VII 1899)
 Karpiński Zygmunt (15 VIII 1893)
 Kaszuba Alojzy (8 IX 1900)
 Kaszuba Józef (19 III 1903)
 Kaszuba Michał (1 IX 1891)
 Kaszyński Franciszek (25 XI 1899)
 Kaściński Stanisław, ks. (21 X 1906)
 Kaśków Piotr (1902)
 Katelbach Tadeusz, mgr (24 II 1897)
 Kauczyński Klemens, dr (18 XI 1892)
 Kaufhold Antoni (13 VI 1900)
 Kawalec Stefan (20 I 1902)
 Kawecka Stefania (21 III 1898)
 Kaweckie Boleśław Jan (2 VII 1900)
 Kazecka Maria (4 VI 1887)
 Kaznowski Michał (26 IX 1883)
 Kaznirowicz Adolf (10 III 1902)
 Kądziewski Józef (24 II 1898)
 Kejdan Gertruda (12 I 1901)
 Kempner Marian (15 VIII 1873)
 Kessler Emil (31 V 1905)
 Keyha Antoni (26 VIII 1888)
 Kepiński Stanisław, ks. (1 XII 1888)
 Kielb Zygmunt (27 IV 1882)
 Kielbiński Władysław (22 VI 1903)
 Kielbusiewicz Walerian (13 IV 1904)
 Kienzler Jerzy, inż. (16 IV 1904)
 Kierepka Leopold (1901)
 Kiernicki Jakub (29 IV 1900)
 Kierszbaum Edmund Tadeusz (28 IV 1901)
 Kiciarski Marian, dr (6 IV 1902)
 Kiczek Jan (1901)
 Kikiewicz Henryk Ryszard, dr (3 IV 1892)
 Kiljanowa Maria (26 XII 1894)
 Kina Wilhelm (31 X 1904)
 Kindinger Adam Stanisław (24 XI 1898)
 Kindinger Franciszek (3 VII 1894)
 Kinstler Mieczysław (19 X 1901)
 Kipiniak Adam, mgr (15 VIII 1902)
 Kirschner Wiktor (3 IV 1883)
 Kiss Jan (8 VIII 1902)
 Kiss - Orski Mikołaj (3 V 1895)
 Kiziak Julian (15 VI 1891)
 Kłabecka Maria (28 IV 1896)
 Klausal Wacław, mgr (11 VIII 1901)
 Kleczka Władysław (5 XI 1899)
 Kleczyński Szczęsny (16 I 1896)
 Klejka Józef (2 VIII 1885)
 Klenowicz Marian (22 IV 1898)
 Klenowiczowa Józefa (8 XII 1896)
 Klimczak Kazimierz (4 III 1898)
 Klimczyk Henryk (11 VII 1901)
 Klimczyk Karol Józef (18 X 1896)
 Klimczyk Stanisław (20 IV 1900)
 Klimecki Julian (22 V 1895)
 Klimek Jan (21 V 1900)
 Klimkiewicz Władysław, inż. (26 II 1901)
 Klinger - Fellerowa Dora, dr (24 XI 1900)
 Klink Józef (5 I 1888)
 Klucznik Kazimierz (28 II 1899)
 Klucznik Marian (15 XI 1902)
 Kmicic - Nieprzewski Włodzimierz (24 III 1900)
 Kmietek Teofil (5 VII 1898)
 Knapp Józef (28 V 1884)
 Knichowiecka Karolina (14 I 1898)
 Knobloch Helena, dr (10 VII 1891)
 Knoll - Kownacki Edmund (24 VII 1891)
 Kobiak Włodzimierz (1901)
 Kocan Włodzimierz (23 X 1902)
 Kochański Stanisław (10 III 1893)
 Kochmański Wojciech, dr (17 IV 1891)
 Kocimski Karol Jan, inż. (4 VII 1902)
 Koczorowski Gothard (24 VIII 1886)
 Kojat Adolf (26 IV 1878)
 Kokolska Eugenia (17 I 1893)
 Kolarz Stanisław (10 XI 1900)
 Kolondowski Michał (27 IX 1901)
 Kołodziej Jan (20 VII 1888)
 Kołodziej Wiktor, mgr (25 IX 1880)
 Kołodziejczuk Stanisław (1 IV 1901)
 Koman Antoni Henryk (1 VII 1865)
 Komers Antoni (29 VII 1900)
 Konarski Piotr (14 VII 1895)
 Konarski Stanisław (11 XI 1903)
 Konopacki Franciszek (18 XII 1882)
 Konopacki Władysław (21 VIII 1900)
 Konopasek Józef (20 I 1900)
 Kopanski Michał (19 IX 1881)
 Kopeć Józef (28 XII 1874)
 Kopeć Romuald (6 II 1895)
 Kopniak Alfred (28 XI 1903)
 Kopyczyński Stanisław (1903)
 Korabowski Bernard (24 I 1892)
 Korba Romuald (7 II 1899)
 Korbecki Stanisław (14 V 1901)
 Korczyński Ignacy (7 VI 1883)
 Korken Władysław (28 IV 1903)
 Koronczewski Stanisław, dr (24 II 1901)
 Korzeniowski Franciszek (11 I 1902)
 Korzeniowski Karol (12 X 1904)

- Kosacz Tadeusz (6 VII 1901)
 Kosiński Zygmunt (21 III 1890)
 Koska Józef (11 VIII 1895)
 Kostecki Marian (29 XII 1904)
 Kostewicz Ferdynand (1882)
 Kosturski Antoni (11 V 1874)
 Kostyszyn Józef (16 III 1902)
 Koszyk Józef (3 I 1904)
 Kot Władysław (21 VI 1902)
 Kotuszek Kazimierz (2 III 1900)
 Kotowicz Józef 10 X 1882)
 Kotowski Filip (8 VI 1871)
 Kottas Jan (6 II 1890)
 Kotyński Piotr (2 X 1896)
 Kowal Tomasz (29 XII 1895)
 Kowalczyk Piotr (1894)
 Kowalewski Eugeniusz (13 VIII 1900)
 Kowalik Jan (1885)
 Kowalski Franciszek (1 IV 1898)
 Kowalski Jakub Adam (17 I 1891)
 Kowalski Stanisław, inż. (29 VIII 1889)
 Kowalski Stanisław (4 IV 1903)
 Kowalski Stefan (13 I 1896)
 Kowarzyk Antoni (5 XII 1895)
 Kowenicki Franciszek (28 IX 1904)
 Kozaczek Stanisław (4 X 1899)
 Kozak Izidor (25 V 1899)
 Kozak - Kulikowski Leon (2 II 1902)
 Kozak Marcin (14 VI 1900)
 Kozak Wiktor (22 XII 1901)
 Kozak Wiktor (12 XII 1889)
 Kozdrowicz Romuald (6 II 1896)
 Kozicki Jan (29 I 1878)
 Kozłowska Maria (16 III 1898)
 Kozłowski Bronisław (29 VIII 1902)
 Kozłowski Edward (5 I 1898)
 Kozłowski Józef (28 II 1892)
 Kozłowski Romuald (18 IX 1903)
 Kozłowski Walerian (14 IV 1897)
 Kozłowski Wawrzyniec (13 VII 1880)
 Kozydra Jan (15 I 1889)
 Kozyra Andrzej (28 XI 1903)
 Koźniewska Krzesława (2 XII 1900)
 Köhler Tadeusz (26 III 1904)
 König Feliks (6 X 1901)
 Krach Jan Zdzisław, inż. (29 VIII 1901)
 Kralik Jan (7 VII 1894)
 Kramarz Michał (7 IX 1901)
 Kramarz Stanisław (1900)
 Kramarzewski Adam (12 XII 1899)
 Krasicki Mikołaj (1 VI 1888)
 Kraus Aleksander (20 II 1898)
 Kraus Jan (25 VIII 1888)
 Kraus Zygmunt (19 VII 1899)
 Krauss Józef, dr (20 III 1898)
 Krauss Maria (13 II 1903)
 Krawczyński Bronisław (2 IX 1902)
 Krawczyński Marcin (29 VIII 1877)
 Krawiec Bronisław (15 VII 1895)
 Kreiser Wilhelm (28 III 1904)
 Kreiszowa Maryla (24 II 1898)
 Krobicki Bronisław, inż. (3 I 1882)
 Krocak Antoni (13 V 1902)
 Kromer Wilhelm (19 VII 1896)
 Królik Władysław (9 VI 1901)
 Królikiewicz Mieczysław (28 IX 1889)
 Królikiewicz Oktawian Marian (15 I 1903)
 Królikiewicz Stanisław (6 V 1901)
 Królikiewicz Wacław, inż. 11 IX 1900)
 Królikowski Antoni (8 VI 1905)
 Kruczek Jan (1885)
 Kruczek Julian (10 V 1895)
 Kruczkowski Franciszek (3 V 1872)
 Kruczkowski Jan (6 IV 1904)
 Kruczkowski Roman (1886)
 Kruk Franciszek (23 I 1895)
 Kruk Tadeusz (27 X 1899)
 Krupa Andrzej (13 XII 1881)
 Kruszewski Henryk August, inż. (27 III 1900)
 Kruszyński Kazimierz (1 II 1901)
 Krykiewicz Marian, inż. (3 VII 1891)
 Krykowski Zdzisław (24 XI 1902)
 Krysta Mieczysław (14 III 1899)
 Krzakowski Karol (28 I 1877)
 Krzakowski Kazimierz (10 XII 1899)
 Krzanowski Tadeusz Antoni (5 V 1896)
 Krzemiński Stanisław (14 V 1900)
 Krzemiński Zdzisław (25 I 1897)
 Krzesik Józef (15 III 1898)
 Krzyształowicz Adam (1869)
 Krzyształowski Antoni (28 XII 1882)
 Krzysztofowicz Bogdan (30 IV 1865)
 Krzyworoński Michał (21 X 1899)
 Krzyżanowski Tadeusz (12 III 1900)
 Kubala Piotr Jan (27 III 1897)
 Kubejko Józef (14 III 1879)
 Kubiczek Jan, dr (26 X 1901)
 Kubik Bronisław (17 V 1896)
 Kucki Stanisław (16 IV 1899)
 Kuczyńska Olga (2 III 1886)
 Kuczyński Rudolf (6 IV 1900)
 Kuderemski Marian (1902)
 Kudyra Rudolf (28 II 1894)
 Kukuczka Jan (21 V 1882)
 Kuleszyński Stanisław (17 V 1892)
 Kuliński Jan Teofil (27 I 1900)
 Kulpiński Edward, dr (23 IX 1896)
 Kulpiński Stanisław (11 XII 1900)
 Kułakowski Stanisław, mgr (26 IX 1892)

- Kunach Władysław (22 I 1886)
 Kuncewicz Stanisław (1 IX 1898)
 Kunicki Stanisław, dr (4 X 1901)
 Kuntze Leonard (7 X 1884)
 Kunze Józef (9 III 1901)
 Kupczakiewicz Emilia (23 XI 1893)
 Kupczakiewicz Jarosław Roman
 (5 X 1899)
 Kupczyński Stanisław, dr (17 XII
 1894)
 Kupiecka Stanisława (12 VIII 1886)
 Kurylec Stefan (7 I 1903)
 Kuryłowicz Juliusz, dr (20 III 1884)
 Kuszak Ferdynand (11 XI 1903)
 Kuśnierz Jan (5 VIII 1892)
 Kuśnierz Julian (21 IV 1903)
 Kuśnierz Karolina (26 X 1896)
 Kuź Józef (22 XII 1902)
 Kuźmiński Mieczysław (5 IX 1906)
 Kuźniar Jan (26 VIII 1902)
 Kuźniewicz Zygmunt (26 VII 1888)
 Künstler Stefan (14 I 1879)
 Kütler Józef (28 II 1903)
 Kwaśnica Józef (14 VIII 1901)
 Kwiatkowska Helena (6 III 1888)
 Kwiatkowska Zofia (23 I 1898)
 Kwiatkowski Jan Witold, inż. (18 I
 1899)
 Kwiatkowski Ludwik (13 VII 1880)
 Kwiatkowski Stefan Łukasz, dr (18
 X 1897)
 Kwiatkowski Stefan Stanisław (25
 XII 1893)
 Kwiatkowski Władysław (8 I 1904)
 Lachcik Julian (6 I 1897)
 Lachowicz Józef (28 VIII 1891)
 Lachowicz Leon (8 IV 1901)
 Lambert Stanisław (22 VIII 1888)
 Lange Janina (24 XI 1897)
 Langer Józef (10 II 1903)
 Langerówna Stanisława (9 XI
 1893)
 Langie Jan, inż. (22 I 1874)
 Langiewicz Marian (12 I 1892)
 Lapter Aleksander (1 X 1898)
 Lasek Franciszek (8 III 1901)
 Lasek Jan (19 XII 1899)
 Lasota Stanisław, mgr (5 V 1900)
 Lasota Szczepan (23 XII 1895)
 Laszkiewicz Jędrzej (16 XI 1903)
 Laszkiewicz Walerian (1898)
 Łatawiec Władysław, inż. (15 IX
 1900)
 Łatawiec Zdzisław (22 I 1892)
 Lebedowicz Jan (16 I 1897)
 Lebedowiczowa Stefania (22 VII
 1896)
 Lechański Adam (24 XII 1875)
 Legeżyński Józef (2 II 1900)
 Legeżyński Michał, dr (2 I 1894)
 Lehnert Stanisław (15 XI 1903)
 Lemel Pinkas (20 IV 1901)
 Len Julian (29 V 1903)
 Len Tadeusz (5 VI 1896)
 Lenard Fryderyk (5 III 1895)
 Lenartowicz Janina (15 VI 1898)
 Lenartowska Eugenia, dr (25 X
 1894)
 Lenczowski Eugeniusz (30 XII
 1900)
 Lepiejko Jan (3 VI 1901)
 Lercher Ferdynand (24 IX 1895)
 Leroch Jan (19 III 1882)
 Leroch Józef (4 XII 1900)
 Lesek Stanisław (17 IV 1902)
 Leśniak Michał (20 IX 1903)
 Leśniak Stanisław (12 IV 1899)
 Leśniakowski Tadeusz Bronisław
 (24 VIII 1905)
 Letza Henryk Ignacy (12 VII
 1884)
 Letza Jan Edward (6 XI 1882)
 Letza Kazimierz (6 XII 1896)
 Lewicka Ewelina (12 VI 1888)
 Lewicka Janina (27 I 1898)
 Lewicki Piotr (4 IV 1901)
 Lewicki Władysław Klemens (7 I
 1884)
 Lichtenberg Władysław Józef (27
 III 1890)
 Limbach Franciszek (30 VII 1892)
 Limbach Saturnin (15 I 1882)
 Linhardt Witold (14 XI 1870)
 Linkert Jan (15 VIII 1903)
 Linowski Kazimierz (7 XII 1902)
 Lipart Kazimierz (8 II 1895)
 Lipka Walerian (21 III 1899)
 Lippe Józef (18 IV 1896)
 Lis Adam (24 XII 1904)
 Lis Bronisław (10 XII 1888)
 Lisicki Bolesław (19 VII 1889)
 Lisiewicz Aleksander (16 IX 1892)
 Lisiewicz Mieczysław (28 I 1897)
 Lisowicz Czesław (17 VI 1896)
 Lisowski Konrad, inż. (5 IX 1890)
 Lisowski Władysław (16 VI 1897)
 Listopadzki Piotr (1 VIII 1883)
 Litwin Karol (14 II 1876)
 Litwińska Stefania (2 IX 1890)
 Liwacz Stanisław, inż. (5 I 1892)
 Lizak Józef (11 II 1900)
 Longchamps Roman, dr (9 VIII
 1883)
 Lorch Juliusz (18 I 1905)
 Lorek Mieczysław (30 III 1888)
 Lorek Piotr (26 VI 1873)
 Lorek Roman (26 VII 1901)

- Lorenz Tadeusz (3 I 1902)
 Lubaczewski Jan Zbigniew, dr
 (1 IV 1894)
 Lubieniec Stanisław (14 VIII 1903)
 Ludera Marian (8 VI 1899)
 Ludwig Wiktor (8 III 1893)
 Łukaczek Jerzy (5 VIII 1898)
 Luks Adolf (17 XII 1889)
 Luks Mieczysław (28 X 1884)
 Lutman Roman, dr (31 VII 1897)
 Lutze - Birk Aleksander Wilhelm,
 inż. (13 XII 1878)
 Lwowski Józef (24 III 1901)
- Łaba Władysław (25 V 1901)
 Łabaj Edward (17 X 1899)
 Łabaziewicz Ludwik (21 VIII 1901)
 Łabęcka Bronisława (22 VIII 1901)
 Łabęcki Edward (4 XII 1895)
 Łagocki Franciszek (1875)
 Łagocki Tadeusz (28 VI 1904)
 Łańcucki Wilhelm (9 X 1886)
 Łapicka Maria (5 VIII 1888)
 Łapicki Marian, mgr (29 IV 1895)
 Łaptuta Józef (10 IX 1899)
 Lastawiecki Marian (1900)
 Łoś Piotr (30 V 1901)
 Łotocki Jan (22 X 1904)
 Łotocki Kazimierz Albin (5 III
 1882)
 Łotocki Roman (1 I 1900)
 Łoza Stanisław (12 I 1903)
 Łoziński Edward Józef (4 XII
 1896)
 Łoziński Józef (14 XI 1892)
 Łubkowski Juliusz (13 XII 1896)
 Łuc Jan, dr (21 XI 1894)
 Łuczkievicz Jan (21 VI 1900)
 Łuczkievicz Zygmunt, inż. (23 II
 1902)
 Łupian Edward (31 XII 1900)
 Łuszczycycki Tadeusz (22 I 1895)
 Łyczko Władysław (7 X 1901)
 Łykowski Bronisław (16 VIII 1901)
 Łykowski Karol (4 XII 1873)
 Łysakowski Władysław (18 XI
 1885)
 Łyżoń Jan Antoni (8 VI 1897)
- Machaczka Stanisław (6 II 1897)
 Machnicki Adam (18 XII 1893)
 Machnicki Czesław (20 VII 1886)
 Machorowski Władysław (29 IX
 1904)
 Maciaszek Władysław (7 V 1900)
 Maciag Stanisław (25 IV 1901)
 Maciołek Józef (27 II 1901)
 Maciopa Józef (1 VIII 1899)
 Magiera Edward (7 I 1895)
- Magiera Zygmunt (19 VII 1891)
 Magierowski Józef, ks. (3 III 1879)
 Majcher Marian (6 VII 1887)
 Majewski Ludwik (13 II 1885)
 Majewski Józef (16 II 1905)
 Majewski Mikołaj (28 X 1885)
 Makarewicz Adam (15 XII 1901)
 Makohoński Aleksander (21 XII
 1899)
 Makowicz Aleksander, inż. (5 II
 1900)
 Makowicz Michał Tadeusz, inż. (1
 XI 1892)
 Makowicz Władysław, inż. (1890)
 Maksymów Henryk (12 VII 1898)
 Malawski Władysław (3 VI 1897)
 Malinowski Stanisław (23 IV 1901)
 Małanicz Stefan (27 VII 1902)
 Małecki Jerzy, inż. (2 XII 1905)
 Małecki Zdzisław, inż. (10 IV
 1904)
 Małek Antoni, mgr (28 III 1895)
 Mamczuk Robert (18 XI 1888)
 Manasterski Stanisław 24 VIII
 1902)
 Mandryk Józef (20 III 1893)
 Manowarda Zygmunt, dr (5 X
 1889)
 Mańczak Piotr (13 VII 1883)
 Marciniak Edmund (10 IV 1896)
 Marcinkiewiczowa Eugenia (11 IV
 1900)
 Marcinkowski Henryk (23 VI 1891)
 Marcinów Bronisław (5 II 1903)
 Marek Jan (5 V 1897)
 Marek Józef (14 IV 1893)
 Mark Ferdynand (17 VII 1881)
 Markiewicz Edward (6 VI 1899)
 Markiewicz Zygmunt (3 V 1891)
 Markiewiczowa Olga (18 I 1902)
 Markowski Antoni (1878)
 Markowski Karol (1 III 1901)
 Markowski Kazimierz (12 II 1898)
 Markowski Kazimierz (4 III 1897)
 Markowski Wojciech (20 IV 1900)
 Marmol Ignacy (31 VII 1879)
 Marszałek Ernest (30 V 1899)
 Marszałek Franciszek, dr (24 VIII
 1893)
 Martenowa Wincentyna (9 X 1900)
 Martini Jan Ignacy (15 VI 1900)
 Martyka Antoni (3 I 1902)
 Martyniak Jan (6 IX 1870)
 Martyniak Józef (10 III 1902)
 Martyniak Ludwik (13 XII 1899)
 Martynowicz - Miłosz Stanisław, dr
 (8 V 1891)
 Marx Rudolf (11 III 1896)
 Matauszek Wacław (17 XI 1893)

- Matkowski Andrzej Julian, dr (10 XI 1892)
 Matkowski Bogusław (19 X 1899)
 Matlakowa Zofia (4 V 1898)
 Matousz Bolesław (21 IV 1900)
 Matula Kazimierz Władysław (16 II 1893)
 Matusz Stanisław (10 II 1901)
 Matuszkiewicz Stanisław (6 IV 1881)
 Mazar Tadeusz (18 II 1901)
 Maziak Józef (23 IV 1901)
 Mazur Maria Janina (13 IV 1883)
 Mazurczak Jan (4 XII 1890)
 Mazurkiewicz Jan (12 XII 1881)
 Mączka Wiktor (17 IX 1889)
 Mecha Bronisław (1 VII 1898)
 Mederski Kazimierz (4 III 1893)
 Mehalówna Janina (14 VII 1873)
 Metelski Włodzimierz (22 II 1896)
 Metz Kazimierz (4 III 1901)
 Mglej Stanisław, dr (4 V 1900)
 Michalewicz Wacław (9 IX 1892)
 Michalski Antoni (13 VI 1900)
 Michałkiewicz Edward (18 III 1902)
 Michałków Józef (3 II 1893)
 Michniewicz Andrzej (27 II 1887)
 Michniewicz Franciszek (10 X 1906)
 Michniewicz Wawrzyniec (8 VIII 1900)
 Miczyńska Janina (2 III 1899)
 Mielnicki Bronisław (18 V 1897)
 Mielnik Stefan (1 VI 1893)
 Mierzecki Henryk Roman, dr (1891)
 Miesowicz Kazimierz (20 III 1902)
 Mikuszewski Czesław, inż. (6 X 1900)
 Milewicz Michał (30 V 1898)
 Milli Zygmunt (23 III 1898)
 Milowski Jan (22 XII 1901)
 Miłaszewski Ignacy (11 VIII 1896)
 Minasowicz Piotr, mgr (23 VIII 1902)
 Mindowicz Władysław (1879)
 Mirek Stanisław (25 XI 1893)
 Misiak Jan (21 I 1893)
 Misiakiewicz Józef (3 III 1889)
 Misiąg Tadeusz (20 IV 1899)
 Mistalski Leopold (10 II 1894)
 Misztal - Zazula Aleksander Marian (16 VII 1899)
 Mitis Edmund (11 III 1882)
 Mitscha Adam, dr (29 II 1892)
 Mittlener Stanisław (3 III 1897)
 Miziur Kazimierz (1 III 1903)
 Młynarycz Franciszek (24 VI 1903)
 Moczurad Jan (27 VIII 1899)
 Mogielnicki Tomasz (18 IX 1890)
 Mohs Józef (2 V 1884)
 Mokłowski Bohdan (15 IX 1901)
 Mond Bernard Stanisław (14 XI 1887)
 Morawski Mieczysław (3 IX 1898)
 Morawski Stanisław (19 III 1904)
 Moskal Wit (15 VI 1897)
 Moskalowa Kazimiera (28 II 1892)
 Mossor Sergiusz, dr (16 VIII 1898)
 Mossorowa Wanda (2 VI 1893)
 Mostowski Henryk (2 VI 1897)
 Moszczyński Wacław, inż. (26 V 1899)
 Moszoro Dominik (17 XII 1880)
 Moszumański Adam Stefan (8 XII 1902)
 Mościński Gerard, mgr (24 IX 1903)
 Motak Ludwik (7 XI 1899)
 Motak Stanisław (17 IV 1898)
 Motriuk Jerzy (26 II 1895)
 Mozer Kazimierz (4 I 1908)
 Mozer Stanisław (1906)
 Mozer Tadeusz (1 XII 1901)
 Mozer Zygmunt (7 IV 1880)
 Mozerowa Małgorzata Wanda (14 VII 1880)
 Mroczkowski Józef (19 III 1902)
 Mroczkowski Marian, inż. (28 I 1894)
 Mróz Tadeusz (15 II 1902)
 Mucha Kazimierz (1 III 1892)
 Mucha Oskar Aleksander, inż. (12 XII 1894)
 Mulka Marian (15 XI 1900)
 Murdza Adam (14 XII 1895)
 Murzyński Adam (24 XII 1896)
 Musakowski Stanisław (19 I 1900)
 Mussakowski Karol (4 VII 1894)
 Muszyński Zbigniew (24 XII 1902)
 Müller Czesław Marian (18 VII 1885)
 Mümler Mieczysław (10 XII 1899)
 Münnich Tadeusz Aleksander (18 VIII 1893)
 Mystkowiecki Jan (29 V 1886)
 Najda Ignacy (26 I 1897)
 Najda Józef (17 X 1899)
 Najda Piotr (21 II 1902)
 Najdziak Piotr (9 VI 1885)
 Nalhorczyk Antoni (6 VI 1898)
 Naróg Roman (3 I 1904)
 Nawocki Walenty Jan (1897)
 Nawrocki Marian (23 VIII 1901)
 Nazarewicz Tadeusz (7 III 1897)
 Neciukowa Zofia (19 II 1899)
 Neczasowa Maria (25 II 1897)

- Nedwidek Józef (17 VII 1900)
 Nehrybecki Michał (11 XI 1889)
 Nettig Waław Seweryn (1 VI 1900)
 Niczyj Andrzej (31 I 1903)
 Niedenthal Adam (31 VII 1898)
 Niedenthal Kazimierz (12 IX 1900)
 Niedenthal Stanisław (22 III 1897)
 Niedzielski Stanisław (23 XII 1862)
 Niedźwiecki Leopold (3 X 1894)
 Niedźwirski Emil, dr (30 IX 1900)
 Nietrzeba Kazimierz (6 IX 1901)
 Niewiadomski Bronisław (3 IX 1901)
 Niewiarowicz Roman (15 I 1902)
 Niwiński Adam (7 XII 1888)
 Niżankowski Józef (16 VI 1902)
 Niżankowski Rudolf (1 VI 1905)
 Nodzyński Karol (24 V 1900)
 Noga Stanisław (4 IV 1897)
 Nogacz Józef (14 XI 1899)
 Nowacki Józef (1 I 1905)
 Nowak Franciszek (27 I 1901)
 Nowak Józef, inż. (1 I 1897)
 Nowak Ludwik (24 VIII 1901)
 Nowak Michał (24 IX 1899)
 Nowak Michał (3 IX 1886)
 Nowak Tadeusz (10 IX 1901)
 Nowak Tytus, dr (26 VIII 1887)
 Nowak - Przygodzka Zofia, dr (18 X 1896)
 Nowak - Przygodzki Antoni, dr (15 V 1897)
 Nowakowski Józef (21 II 1899)
 Nowakowski Włodzimierz (29 IV 1901)
 Nowicki Mieczysław (4 I 1891)
 Nowicki Mikołaj Stanisław (22 IX 1893)
 Nowicki Szczepan (26 XII 1906)
 Nowodworski Roman, inż. (1 VI 1899)
 Nowosad Marian (7 III 1897)
 Nowosielski Feliks (29 XII 1898)
 Nowotny Tadeusz (28 X 1898)
 Nycz Marian (26 VII 1902)
 Obszarski Michał (20 IX 1877)
 Ochman Adolf (19 IX 1879)
 Ochowicz Franciszek (27 I 1900)
 Ogórek - Pankowa Flora Mira, dr (7 VIII 1878)
 Ogrodnik Władysław (6 I 1903)
 Olchawa Kazimierz (22 II 1902)
 Olecki Jan (14 X 1871)
 Olejnik Paweł (27 I 1901)
 Olejnikowa Jadwiga (11 VI 1898)
 Oleksin Władysław (22 V 1899)
 Olędzki Waław Bronisław (12 VIII 1898)
 Olizar Zofia, hr. (15 V 1869)
 Olszewski Antoni, inż. (3 V 1897)
 Olszewski Kazimierz, dr (24 XII 1895)
 Olszewski Ludwik (26 V 1884)
 Ołyniec Józef (5 III 1902)
 Ołyniec Stanisław (26 VII 1900)
 Onyśko Piotr (6 I 1896)
 Onyśko Stanisław (8 V 1898)
 Opęchowska Karolina (2 X 1901)
 Opieńska Maria (2 IV 1872)
 Ordyński Karol (30 VII 1877)
 Orłowski Michał (27 IX 1888)
 Orosz Władysław (1864)
 Oryszczyn Józef (6 I 1888)
 Orzechowski Zbigniew, dr (23 VI 1893)
 Osadkowski Seweryn (8 I 1898)
 Osoba Jan (4 VII 1895)
 Ostrowski Stanisław, dr (23 X 1892)
 Ostrowski Tadeusz, dr (8 VII 1881)
 Ostrowski Walenty (8 II 1901)
 Ozarko Józef (30 XII 1895)
 Pachel Stanisław, mgr (23 I 1896)
 Pachulicz Władysław (16 XI 1898)
 Padwiński Teofil (22 VII 1901)
 Pakułowa Zofia (27 IV 1899)
 Palek Izak, dr (6 III 1902)
 Palica Wojciech (29 X 1898)
 Paliwodzianka Helena (6 V 1894)
 Paluch Antoni (5 VI 1892)
 Paluch Józef Władysław (9 XII 1894)
 Paluch Julian (13 V 1901)
 Paluchowa Franciszka (24 IX 1889)
 Pałęga Michał (30 IX 1900)
 Pancerzyj Stanisław, inż. (17 XI 1900)
 Pankiewicz Andrzej (29 XI 1901)
 Papierkowski Leopold (17 V 1887)
 Papierzański Kazimierz (22 VII 1900)
 Paradowski Czesław (6 IV 1901)
 Parandy Stefania (1 VI 1900)
 Parandy Tadeusz Piotr (29 IX 1899)
 Parille Michał, dr (4 III 1893)
 Parobek Józef (6 VII 1902)
 Partykiewiczowa Michalina (28 IX 1869)
 Parylewicz Stanisław (30 VII 1895)
 Pasławski Jan (7 VII 1899)
 Pastuszek Kazimierz, dr (2 III 1879)

- Pastuszek Józef (28 II 1903)
 Patynek Bronisław (2 XII 1886)
 Pawlik Adolf (11 V 1894)
 Pawlik Jan Stanisław (12 I 1904)
 Pawlik Mieczysław (1 I 1901)
 Pawluk Edward (14 I 1899)
 Pawluk Stanisław (28 IV 1893)
 Pawlus Bronisław (25 XI 1893)
 Pawłowski Aleksander (9 XII 1900)
 Pawłowski Tadeusz, inż. (1886)
 Pawłowski Tadeusz, mgr (19 X 1901)
 Paczka Franciszek (23 IV 1901)
 Pelc Stefan (3 VIII 1900)
 Perekietka Szczepan (1 I 1900)
 Peszko Michał (1 II 1900)
 Peszko Tomasz (1 I 1901)
 Peszyńska Emilia, dr (6 X 1887)
 Petecki Mieczysław (30 V 1901)
 Petelenz Ferdynand (26 XII 1888)
 Peter Jan (25 VI 1891)
 Petrejko Karolina (3 III 1888)
 Petry Stefan Juliusz (13 XII 1890)
 Petryczek Julian (7 III 1898)
 Petrykiewicz Józef (21 XII 1898)
 Petrykiewicz Tadeusz (24 IV 1903)
 Petryszyn Antoni (13 VI 1882)
 Pękal Kazimierz (1903)
 Pfeifer Jakub (10 XI 1898)
 Piasecki Franciszek (3 I 1892)
 Piątkowska - Michalczyk Anna (18 III 1897)
 Pichociński Stanisław, inż. (12 X 1896)
 Pielich Antoni (11 I 1901)
 Pieniążek Józef (19 III 1889)
 Pieniążek Karol (16 III 1887)
 Pieńkoś Ignacy (16 X 1887)
 Piesowicz Stanisław (27 IV 1900)
 Pietras Ludwik (1 VII 1889)
 Pietruszczak Kazimierz (4 VI 1895)
 Pietruszewicz Józef Jan, inż. (4 IX 1887)
 Pietruszewiczowa Zofia (10 IV 1893)
 Pietruszewski Roman (24 IV 1896)
 Pikor Grzegorz (28 XI 1873)
 Pikor Tadeusz Marian (31 V 1902)
 Pikuziński Władysław (1 II 1880)
 Pilaciński Piotr (29 IV 1866)
 Pilarska Adela (17 IV 1898)
 Pilch Stanisław, dr (8 IX 1882)
 Pilszak Stanisław (5 V 1905)
 Piotrowicz Władysław (23 X 1887)
 Pirogowski Stanisław (7 V 1884)
 Pisarski Tadeusz Franciszek (10 X 1904)
 Piskier Kazimierz (29 VII 1901)
 Piskiewicz Józef (16 VIII 1903)
 Pisznoth Adolf (17 VI 1897)
 Pittner Kazimierz (3 II 1903)
 Piwnetz Zbigniew (25 XI 1866)
 Piwko Bronisław (3 IX 1896)
 Piziak Bronisław (22 VII 1891)
 Piżl Jerzy (19 IX 1898)
 Platenik Leopold (14 IX 1901)
 Pliszewska Anna (8 V 1888)
 Pluskwa Józef (14 XI 1901)
 Płoszczański Włodzimierz (28 I 1900)
 Pobisz Mieczysław (31 III 1889)
 Podgórski Jan (22 VI 1902)
 Podhajcer Michał (14 VIII 1883)
 Podhajecki Marian (2 II 1901)
 Podolczak Jan (12 VIII 1900)
 Podoski Józef (3 IV 1900)
 Podwiński Stanisław, dr (3 V 1896)
 Pogorzelski Ludwik Feliks (24 VII 1898)
 Pohorecki Andrzej, dr (23 XI 1881)
 Polakowski Władysław, inż. 2 VI 1893)
 Polatyński Mieczysław (27 X 1895)
 Polatyński Stanisław (13 XI 1895)
 Polinkiewicz Bernard (18 V 1903)
 Pollak Emanuel (23 XII 1874)
 Pollak Kazimierz (27 II 1890)
 Pollo Stefan, dr (1 I 1898)
 Polowy Paweł (19 V 1894)
 Ponurkiewicz Karol, dr (21 VIII 1898)
 Popczyński Roman (29 VII 1902)
 Popiel Rudolf (16 I 1898)
 Popielowski Józef (24 VII 1901)
 Popiołkiewicz Edward (25 X 1896)
 Popowicz Jan (11 VII 1901)
 Poratyński Jan, dr (3 I 1876)
 Porębski Leonard (6 XI 1898)
 Porębski Stanisław (3 V 1903)
 Potencki Marian, dr (9 V 1898)
 Potocki Stanisław (30 XII 1878)
 Potoczny Stanisław (5 VIII 1890)
 Poźniak Konrad, inż. (7 VII 1897)
 Poźdzał Michał (25 VI 1900)
 Pöckh Stefan, inż. 14 XI 1890)
 Pöckh Wilhelm (21 III 1902)
 Pöckh Władysław (4 I 1897)
 Prager Edward (6 IV 1893)
 Prager Franciszek (2 XII 1889)
 Preis Zdźisław Piotr (18 IV 1891)
 Pretsch Stefan (26 XII 1901)
 Prochaska Stanisław (1896)
 Pronaszko Andrzej (31 XII 1888)
 Próchnicka Maria (23 VII 1898)
 Próchnicki Józef (27 I 1900)
 Próchnik - Kronowa Jadwiga (15 V 1897)

- Pruziński Feliks (7 I 1895)
 Przednowek Ludwik (23 V 1902)
 Przestrzelski Tadeusz (8 IX 1897)
 Przetocka Izidora (4 IV 1892)
 Przetocki Marian, inż. (25 III 1884)
 Przewirski Franciszek, inż. (4 X 1888)
 Przybylski Marian (25 IX 1899)
 Przybyła Jan (18 X 1884)
 Przybyło Józef (17 III 1883)
 Przybysz Ksawery (29 IV 1890)
 Przystajko Michał (18 VIII 1898)
 Przyslak Adam (4 I 1905)
 Przysławicz Marian (7 IX 1893)
 Przysławicz Roman (27 V 1898)
 Ptacek Stanisław (12 IX 1898)
 Puzynina - Romanowa Maria (2 IX 1874)
 Pyzio Stanisław (1 XI 1895)
- Raczyński Józef (9 III 1896)
 Radaczyński Ludwik (18 XII 1898)
 Radecki Tadeusz (7 VIII 1887)
 Radwański Adam (17 I 1903)
 Rafalski Józef (24 V 1893)
 Rafiński Józef, inż. (15 I 1889)
 Rajewski Tadeusz, dr (18 VI 1899)
 Rakowska Stanisława (8 V 1900)
 Ranwid Witold (21 III 1898)
 Rapacz Józef (1869)
 Rapak Józef (25 II 1890)
 Raś Józef (23 X 1878)
 Rauch Edward (4 IX 1891)
 Raut Franciszek (11 V 1898)
 Rawicki Roger Stanisław (30 XII 1901)
 Rech Bolesław (8 V 1891)
 Reczuch Jan (21 I 1903)
 Reichelt Kamil (29 VI 1875)
 Reif Marian (7 VI 1903)
 Reis Zygmunt (10 III 1879)
 Reiter Władysław (28 XII 1884)
 Relay Henryk (25 VI 1899)
 Rembowska Maria (31 X 1899)
 Rewig Eugeniusz (15 XI 1901)
 Rieger Róża (17 IV 1867)
 Rieger Stefan (2 VI 1872)
 Rogala Tadeusz, inż. (21 III 1905)
 Rogalski Władysław (4 IV 1895)
 Rogowski Jan, dr (13 IX 1894)
 Rogoziński Roman (23 II 1893)
 Rogoża Tadeusz (24 IV 1898)
 Rojek Roman (14 III 1900)
 Rollauer Stanisław (8 V 1897)
 Rolski Adam Walery, inż. (20 VII 1898)
 Romaniszyn Franciszek (2 IV 1901)
- Romanowska Zofia, inż. (17 XI 1896)
 Rosłowski Wilhelm (30 III 1884)
 Rosner Witold, inż. (23 X 1898)
 Rososzczuk Maria (26 XI 1902)
 Rostecki Robert (24 XI 1894)
 Rostek Karol (1902)
 Roszko Stanisław (25 X 1895)
 Rowiński Roman (2 VI 1901)
 Rozlepiło Mieczysław (21 VI 1900)
 Rozumkiewicz Roman (13 VI 1898)
 Róg Jan (15 I 1898)
 Różycki Michał (20 IX 1901)
 Różyski Józef, inż. (16 VII 1898)
 Rössel Edward (9 VI 1899)
 Rubczyński Władysław, inż. 26 VI 1884)
 Rucka Anna (16 VII 1879)
 Rucker Jan Jerzy, dr (21 VI 1867)
 Rucker Zygmunt Kazimierz, dr (27 I 1897)
 Ruckerowa Gustawa (1898)
 Ruczajówna Janina Maria (24 VI 1887)
 Rudakówna Janina (19 XI 1900)
 Rudnicki Juliusz, inż. (12 IV 1901)
 Rudnicki Roman (14 II 1893)
 Rudolff Zygmunt, dr (1897)
 Rudzki Eugeniusz (3 XII 1895)
 Ruebenbauer Alfred, inż. (13 X 1894)
 Ruebenbauer Tadeusz (8 XI 1892)
 Russman Tadeusz (14 IX 1901)
 Rutkowski Józef (13 I 1903)
 Rybicki Jan (29 VIII 1899)
 Rybicki Władysław (7 XII 1878)
 Rybowiczowa Janina (1 X 1898)
 Rymarowicz Antoni, dr (27 VII 1897)
 Ryznyk Leon (18 II 1898)
 Rzehak Wacław Ludwik (5 IX 1895)
 Rzepecki Włodzimierz (10 IX 1891)
 Rzepka Władysław (10 V 1902)
 Rzepkiewicz Jan (27 XII 1896)
 Rzeszowski Stanisław (20 IV 1900)
 Rzeszowski Tadeusz (12 III 1903)
 Rzewuski Henryk (27 IV 1891)
 Rzeźnik Stanisław (10 V 1892)
- Sabinowski Roman (28 XII 1908)
 Sacała Stanisław (22 IV 1897)
 Sadowski Stanisław, ks. (8 X 1886)
 Safiak Leopold (26 XI 1896)
 Sakra Zofia (14 II 1891)
 Saldak Jan (10 X 1900)
 Salmoński Wacław (12 IX 1883)
 Sałamaszyński Marcin (25 X 1885)
 Sałata Antoni (10 V 1883)

- Samolewicz Wanda (17 IX 1876)
 Sander Alfred, dr (2 V 1876)
 Sanecki Stanisław, dr (19 V 1904)
 Sanocki Kazimierz (4 III 1902)
 Sarnawski Piotr, inż. (12 IV 1891)
 Sasorski Ludwik (4 XI 1900)
 Sauer Karol (10 III 1891)
 Sauer Wilhelm (13 XI 1884)
 Sawa Stanisław (10 X 1887)
 Sawaryn Walenty (14 II 1888)
 Sawicki Wincenty (20 IV 1885)
 Sawicki Władysław (19 XI 1903)
 Sawka Stefan (4 XI 1880)
 Sawracka Jadwiga (9 X 1898)
 Schaeferowa Maria (27 IV 1900)
 Scheffnerowa Jadwiga (4 IX 1894)
 Scherer Władysław (26 VI 1905)
 Scherff Gwido Zygmunt (12 IX 1900)
 Scherff Marian Zdzisław (5 IV 1895)
 Schindler Władysław Adolf, inż. (11 V 1899)
 Schlarp Stefan, dr (17 II 1892)
 Schmalenberg Maria (1 II 1900)
 Schmidt Michalina (1889)
 Schmidt Stanisław, dr (3 XII 1888)
 Schmidt Tadeusz (28 X 1893)
 Schmutz Roman Eugeniusz (29 VII 1901)
 Schneeberger Eustachy Stanisław (16 VI 1903)
 Schneid Mieczysław (14 I 1906)
 Schnieder Karol (3 VI 1886)
 Scholtz Juliusz (21 XII 1894)
 Schönhofer Józef (2 V 1900)
 Schramm Andrzej (25 X 1893)
 Schramm Jan (20 I 1892)
 Schreiner Józef (26 V 1900)
 Schröder Wanda (21 XII 1872)
 Schulz - Sokołowski Łukasz (18 X 1889)
 Schulz Marian (11 VII 1900)
 Schwab Franciszek (21 XII 1896)
 Schweitzer Henryk, mgr (25 V 1892)
 Schweitzer Jan (1 VII 1892)
 Schweitzer Jan (30 IV 1886)
 Schweitzer Karol Jan (1 IV 1888)
 Schwetz Adam (28 I 1899)
 Seltenreich Zygmunt, dr (1891)
 Semczyszyn Franciszek (5 X 1903)
 Sempik Jan (1 XI 1899)
 Sempik Józef (13 VII 1901)
 Sękowska Maria (22 IX 1901)
 Sichel Jan (5 V 1904)
 Siciński Kazimierz (15 IV 1897)
 Siechowski Stanisław (3 II 1903)
 Sieja Michał Jan (13 III 1904)
 Siemaszkiewicz Wincenty (13 I 1899)
 Siemiński Roman (19 II 1896)
 Sienica Władysław (8 VI 1895)
 Sienkiewicz Franciszek (30 XI 1898)
 Sienkiewicz Kazimierz (2 I 1897)
 Sieprawski Jan (28 VIII 1903)
 Sieradzki Tadeusz (12 IV 1896)
 Sikora Emil (14 II 1876)
 Sikora Tadeusz (13 II 1898)
 Sikorski Alfred (5 VII 1886)
 Sikorski Juliusz (8 II 1892)
 Sikorski Kazimierz (15 X 1899)
 Simper Stanisław (16 VII 1899)
 Siokało Józef (19 III 1902)
 Siwak Hieronim (11 II 1900)
 Skala Ryszard (3 IV 1885)
 Skalski Jerzy Zygmunt, inż. (7 IV 1899)
 Skalski Stanisław (1903)
 Skalkowski Adam, dr (30 IX 1877)
 Skalkowski Mieczysław (19 X 1880)
 Skarbek Stanisław, hr. (18 XI 1893)
 Skibińska - Krenzłowa Zofia (26 VII 1899)
 Skobyłka Mikołaj (6 XII 1884)
 Skoczylas Jan (4 VI 1899)
 Skopek Kazimierz (11 XI 1900)
 Skoraczyński Stanisław (10 V 1896)
 Skorny Jan (12 IV 1883)
 Skorobecki Roman (11 III 1903)
 Skotnicki Stanisław (6 X 1892)
 Skotnicki Stanisław (11 XI 1891)
 Skowroński Franciszek (12 IV 1873)
 Skóra Jan, inż. (30 IV 1901)
 Skórski Kazimierz (20 II 1885)
 Skrobidurski Marian (22 I 1902)
 Skrzep Jakub (19 VII 1902)
 Skrzypecki Stanisław (3 V 1901)
 Skrzypecki Władysław (6 I 1876)
 Skublicki Franciszek (9 I 1902)
 Skulski Jan (1 III 1895)
 Skurski Franciszek (10 X 1903)
 Skwarczyński Kazimierz (11 VII 1890)
 Skwarczyński Paweł, dr (10 I 1903)
 Sławiczek Władysław (23 XII 1894)
 Słabczyński Alojzy (15 IX 1892)
 Słabicki Jan (24 VI 1899)
 Słabicki Michał (20 IX 1901)
 Słabosz Antoni (8 V 1901)
 Sławiński Stanisław (10 X 1901)
 Słuszkiewicz Roman, inż. (16 II 1884)
 Smagowicz Władysław (11 XII 1900)
 Smerek Mieczysław (20 I 1901)

- Smolak Józef (2 II 1901)
 Smolana Stanisław (23 IV 1893)
 Smoleński Ludwik, dr (18 X 1875)
 Smoliński Czesław (5 II 1900)
 Smuk Wiktor (1 XII 1901)
 Sobierański Stanisław, dr (4 VI 1893)
 Sobierański Wacław, inż. (31 X 1898)
 Sobociński August, inż. (11 VII 1901)
 Sobol Franciszek (30 I 1883)
 Sobolewski Jan (1 I 1899)
 Socha Mieczysław (5 V 1904)
 Sochacki Eugeniusz (11 XI 1901)
 Sochacki Marian Józef (25 III 1903)
 Sochacki Stanisław (10 VI 1899)
 Soja Stanisław (9 IV 1901)
 Sokolnicki Jakub (16 VII 1901)
 Sokołowski Józef, dr (19 III 1893)
 Sokołowski Stanisław (2 III 1900)
 Sokołowski Witold (21 I 1906)
 Solt Ignacy (5 VIII 1882)
 Solowij Antoni (15 II 1900)
 Soltys Bolesław, mgr (5 X 1904)
 Sondej Stanisław (29 IV 1903)
 Sosin Stefan (9 I 1901)
 Sosinowa Anna (9 V 1896)
 Soukup Franciszek (5 X 1892)
 Sowa Józef (15 IX 1897)
 Sowiński Józef (7 VIII 1886)
 Spanier Stanisław (31 XII 1902)
 Spiechowicz-Boruta Mieczysław (20 II 1894)
 Spineter Józef (25 XI 1896)
 Spodar Józef (12 III 1895)
 Srebro Adam (20 III 1902)
 Sroczyński Franciszek (25 IX 1897)
 Sroka Michał (27 IX 1898)
 Srokowski Teofil (24 IV 1894)
 Stach Józef (19 III 1890)
 Stachurski Włodzimierz (15 I 1903)
 Stadmüller Alfred, inż. (19 XII 1887)
 Stahl Zdzisław, dr (10 II 1901)
 Stala Bożymir (8 XI 1896)
 Standt Adolf (11 VII 1883)
 Standt Antoni (4 IX 1877)
 Staniek Marian (8 XII 1902)
 Stanik Bolesław (6 XII 1897)
 Stanisław Józef (1 III 1886)
 Stanisławski Stanisław (13 XI 1901)
 Stankiewicz Franciszek (29 I 1896)
 Stanowski Leon Stanisław (23 VI 1886)
 Starck Rudolf Kazimierz (4 III 1900)
 Starkowa Wanda Maria (5 IV 1903)
 Starkówna Maria (10 IV 1885)
 Staromiejski Jan (24 VI 1887)
 Starzak Stefan (7 IX 1901)
 Starzecki Stanisław (22 III 1884)
 Starzewska - Faulhamerowa Stefania (10 IX 1897)
 Starzewski Stanisław (23 II 1900)
 Starzykówna Emma Eugenia (22 I 1894)
 Starzyński Kajetan (7 VIII 1881)
 Stasiniewicz Julian (2 II 1886)
 Staszkievicz Julian (16 II 1900)
 Staszyńska Irena (25 II 1894)
 Stawarski Jan (26 IV 1901)
 Stawniczy Henryk (24 XI 1899)
 Stawniczy Marian Adam (15 IX 1901)
 Stawski Tadeusz (1892)
 Stebelski Aleksander (30 I 1896)
 Stebnicki Stanisław (6 II 1886)
 Stecio Andrzej (28 VII 1905)
 Steć Stanisław (6 XII 1899)
 Stefan Jan Władysław (6 VII 1899)
 Stefan Karol (14 VII 1903)
 Stefiuk Terenty (4 IV 1898)
 Stehlik Rainer (6 XI 1879)
 Steinauf Abraham (17 XI 1901)
 Steinhart Stefan (5 I 1877)
 Steinhauf Stanisław Ryszard (1 V 1899)
 Stelmach Michał (30 VIII 1880)
 Stelmach Romuald (1902)
 Stembalska Kamila (23 III 1890)
 Stengel Albert (7 XII 1900)
 Sternak Zygmunt (2 V 1903)
 Sternalski Edward (27 VII 1900)
 Stonoga Marian (23 VII 1899)
 Stopczyński Władysław (11 XI 1896)
 Stożek Ludwik (4 IV 1900)
 Straka Franciszek (3 X 1901)
 Straka Mieczysław Józef (18 VII 1897)
 Streer Karol Józef (1 I 1894)
 Streer Kazimierz (11 II 1895)
 Streer Stanisław (10 XII 1899)
 Stroemich Ignacy (1 I 1899)
 Stroka Bolesław (10 VII 1901)
 Strońska Irena Maria (15 V 1899)
 Strycharska Maria Halina Franciszka (10 IX 1885)
 Strykowski Jan (25 II 1882)
 Strzałkowski Hieronim (30 IX 1864)
 Strzałkowski Tadeusz (24 XII 1896)
 Strzelecki Józef (16 X 1886)

- Strzelecki Stanisław (23 IV 1899)
 Strześniewicz Stanisław (5 IX 1905)
 Suchocka Wanda (6 IV 1890)
 Suków Józef (9 III 1904)
 Sulik Antoni (13 VI 1894)
 Sulik Feliks (18 XI 1895)
 Sulimirski Wit (10 X 1874)
 Surmiak Karol (10 VI 1875)
 Surowiak Włodzimierz (24 VIII 1900)
 Suski Władysław (29 IX 1898)
 Svejda Leopold (29 X 1882)
 Svejda Tadeusz Jan (10 I 1902)
 Svejda Władysław (16 V 1878)
 Syguliński Zygmunt, dr (22 XII 1893)
 Synowiecki Adam (22 I 1901)
 Szabatowski Konrad (26 IX 1901)
 Szafrński Marian (25 III 1899)
 Szałajdewicz Karol (4 XI 1889)
 Szałęga Andrzej (2 XI 1898)
 Szaniawski Tadeusz, dr (19 VII 1886)
 Szarski Andrzej (28 VIII 1899)
 Szawl Ignacy Marian (2 II 1892)
 Szawłowski Stanisław (1875)
 Szayna Antoni, dr, inż. (12 VI 1897)
 Szeremeta Michał (7 X 1893)
 Szczepanik Józef Fryderyk (6 IX 1892)
 Szczepanowski Karol Bolesław (30 IX 1892)
 Szczepański Eugeniusz (19 IV 1900)
 Szczepański Kazimierz (24 VI 1901)
 Szczęśniak Stanisław, inż. (2 VII 1898)
 Szczucki Józef (19 I 1887)
 Szczurkowski Stanisław (5 IV 1882)
 Szczurowski Leon (21 IV 1896)
 Szczurowski Tadeusz (11 XI 1898)
 Szebesta Adolf (12 VI 1872)
 Szeremeta Stanisław (21 III 1891)
 Szewalski Stanisław (20 V 1902)
 Szlapański Franciszek (4 X 1899)
 Szmajkowski Władysław (28 IV 1894)
 Szmyd Franciszek (14 X 1883)
 Szmyd Gerard, dr, ks. (22 X 1885)
 Szopówna Maria (4 VII 1896)
 Szosda Włodzimierz, dr (25 I 1900)
 Szostak Eugeniusz (4 X 1900)
 Szpon Bronisław (21 III 1888)
 Szpyt Jan (3 III 1880)
 Szubert Jan (1903)
 Szufladowicz Marian (8 IX 1899)
 Szulc Leopold (1 III 1893)
 Szuliga Ludwik (15 IV 1900)
 Szulislowski Bronisław (6 X 1897)
 Szulislowski Kazimierz (17 II 1893)
 Szumańska Helena (21 V 1901)
 Szumowski Kazimierz, dr (1 I 1901)
 Swedowski Czesław (16 V 1896)
 Swzewa Marian (2 II 1902)
 Swiec Jan (16 V 1894)
 Szybajło Józef (22 X 1881)
 Szybiński Adam (3 I 1898)
 Szydlikowski Edward (12 X 1886)
 Szyjkowski Stefan (20 VIII 1901)
 Szymański Bruno, inż. (1892)
 Szymański Stanisław (31 V 1902)
 Szymański Władysław (25 X 1905)
 Szymonowicz Tadeusz (21 I 1886)
 Śliwiak Jan (2 V 1900)
 Śliwińska Joanna (18 VIII 1894)
 Śliwiński Adam (19 XII 1898)
 Śliwiński Andrzej (16 XI 1886)
 Śliwiński Michał (29 VI 1894)
 Śliwiński Stanisław (21 III 1891)
 Śliwka Paweł (29 III 1900)
 Śliwowa Janina (25 X 1895)
 Śliwowa Maria (2 II 1902)
 Śliwski Mieczysław (31 XII 1893)
 Śnieżek Władysław (6 VI 1897)
 Świerczyński Mieczysław (11 IV 1899)
 Świerżowski Emil (7 II 1900)
 Świeżawski Adam (7 I 1891)
 Świeżawski Kazimierz (5 IV 1874)
 Święcicki Stanisław (22 IV 1894)
 Świrska Matylda (14 III 1885)
 Świstelnicki - Sas Edward (15 IV 1897)
 Tabisz Stanisław, dr (22 IX 1888)
 Tabisz Wilhelm (24 IV 1902)
 Tabor Jan (5 I 1902)
 Taborowski Ludwik (8 IX 1904)
 Tardowski Stanisław (7 V 1889)
 Targalski Władysław (11 III 1904)
 Tarnawski Eustachy (22 IX 1902)
 Tarnawski Józef (20 VII 1877)
 Tarnawski Włodzimierz Roman (15 II 1891)
 Tatarzyński Władysław (16 X 1900)
 Teleżyński Konstanty, dr (17 II 1898)
 Temnicki Jan Andrzej, inż. (15 XII 1899)
 Tenczar Karol (4 II 1881)
 Tenerowicz Franciszek (15 IX 1895)
 Teper Tytus (1888)
 Terezzczakówna Maria (19 XI 1888)
 Terlecki Roman (6 VIII 1901)
 Terlikowska Stefania (3 V 1891)
 Tettmajer Władysław (— VII 1897)
 Teuerle Rudolf (11 XII 1886)

- Thomowa Stefania (6 I 1899)
 Tiger Adam (12 IX 1883)
 Till Stanisław, inż. (10 IX 1875)
 Tkaczek Eugeniusz (30 X 1901)
 Tkaczowa Aurelia (25 IX 1900)
 Tokarzewska - Karaszewicz Eugenia
 (27 XII 1897)
 Tokarzewski - Karaszewicz Michał
 Tadeusz (5 I 1893)
 Tomaka Franciszek (12 VII 1899)
 Tomaszewski Antoni, inż. (15 VI
 1891)
 Tomaszewski Teofil (20 XII 1879)
 Tomaszewicz Marian (2 VIII
 1902)
 Tota Tadeusz (6 III 1901)
 Trapp Ludwik (22 III 1888)
 Trembecki Stefan (3 XII 1890)
 Trębusiewicz Tadeusz (13 I 1904)
 Trojak Jan (9 XI 1889)
 Trojanowska Anna (6 VI 1881)
 Trojanowski Karol (16 XI 1899)
 Trojanowski Ludwik (3 X 1900)
 Trudniar Franciszek (5 VI 1904)
 Tryszak Bazyli (4 III 1880)
 Trzebiński Michał (20 I 1898)
 Trzeciecki Florian (4 V 1901)
 Tuczapski Filip (1 V 1901)
 Tuczapski Roman (6 II 1892)
 Tuczynski Władysław (25 V 1899)
 Turkiewicz Antoni (6 VI 1901)
 Turzański Władysław (13 VI 1889)
 Twardowski Adolf (14 I 1882)
 Tytko Feliks, inż. (5 XII 1889)
 Tymkiewicz Marcin (13 XI 1892)
 Tymków Józef (6 I 1895)
 Tyński Józef (6 I 1902)
 Tyrz Jan (15 V 1880)
 Tyszkowski Franciszek (20 VI 1888)
 Tyszkowski Julian (16 II 1890)
 Tyszkowski Kazimierz (3 III 1899)
 Tyszkowski - Gozdawa Ludwik (21 V
 1902)
 Tyślewicz Kazimierz (22 VIII 1891)
 Tytko Wincenty (15 V 1885)
 Uchman Jakub (18 VII 1899)
 Udziela Eugeniusz, inż. (21 IX 1898)
 Uhma Stefan, dr (14 II 1888)
 Ujejski Tadeusz (27 VIII 1896)
 Urban Jarosław (25 II 1900)
 Urbanowicz Stanisław (8 V 1892)
 Urbanowicz Władysław (1 VIII 1896)
 Urbański Adam Walery (25 XI 1898)
 Urbański Henryk (4 V 1895)
 Urbański Józef (18 II 1902)
 Usarz Franciszek Marian (7 XII
 1895)
 Varga Andrzej (1892)
 Vogelgesang Tadeusz (26 VI 1902)
 Wacek Kazimierz (10 XI 1895)
 Wachsmann Mieczysław, mgr (17 IV
 1902)
 Wagner Marian, dr (8 XII 1901)
 Wais Kazimierz (25 III 1896)
 Wakuliński Mikołaj (10 VIII 1900)
 Wallner Jadwiga (10 IX 1887)
 Walter Józef (6 III 1898)
 Walter Tadeusz (6 II 1900)
 Waltuch Henryk (11 VII 1897)
 Wałęga Karol Marian, dr (24 V
 1901)
 Wałęga Stanisław, dr (11 VI 1885)
 Wanat Michał (18 IX 1902)
 Waniek Antoni Stefan (19 XII 1895)
 Waniski Franciszek (29 XI 1899)
 Wanke Alojzy (13 V 1901)
 Wańczyk Marian (14 IV 1900)
 Warnicki Józef (24 IV 1900)
 Wasilewski Mieczysław (29 X 1903)
 Wasilewski Władysław (27 III 1902)
 Wasylewicz Stanisław (20 VIII 1894)
 Wasylko Michał (2 II 1902)
 Ways Tadeusz (25 VIII 1902)
 Ważny Kazimierz (3 III 1890)
 Wąsowicz Franciszek (5 V 1897)
 Wdowicki Tadeusz (27 I 1896)
 Weber Gustaw Franciszek (29 XII
 1888)
 Weinolt Ludwik (10 XI 1888)
 Weireder Gustaw (5 VIII 1875)
 Weiss Franciszek (18 IV 1896)
 Weissgärber Henryk (20 III 1901)
 Weleszczukowa Maria (24 VI 1899)
 Wenda Włodzimierz (8 IV 1907)
 Wesołowski Józef (5 III 1871)
 Wesołowski Władysław (24 VI 1898)
 Weyde Rudolf (29 VI 1883)
 Węgier Kazimierz (5 XII 1896)
 Węgrzynowski Lesław, dr (— IX
 1885)
 Wiącek Władysław (4 IV 1897)
 Widacki Stanisław Zygmunt (27 IV
 1883)
 Wiczorkowa Irena, inż. (17 XII
 1900)
 Wiczysty Józef Jan (4 VII 1904)
 Wiczysty Marian (1 IX 1902)
 Wiedorówna Anna (3 XII 1892)
 Wieleżyński Ludwik (29 XI 1882)
 Wieleżyński Walerian (15 XII 1898)
 Wierzbiański Emil (18 I 1897)
 Wierzbowski - Wechsler Tadeusz
 (8 I 1891)
 Wierzyńska Maria (7 I 1886)
 Wietchy Adolf (5 VI 1886)

- Więckowski Antoni (9 IX 1900)
 Wiktor Bronisław, inż. (21 VII 1886)
 Wiktorowski Wojciech (28 III 1881)
 Wilczek Antoni (5 VII 1888)
 Wilczek Józef (12 XI 1891)
 Wilczyński Karol (29 III 1888)
 Wilder Henryk (3 IX 1903)
 Winiarski Stanisław (20 IX 1902)
 Winiarski Stanisław (19 IX 1882)
 Winnicki Rudolf (14 I 1885)
 Winniczek Jan (9 VI 1901)
 Wiss Feliks (1 VIII 1899)
 Wiszniewski Teofil (20 XII 1877)
 Wiślański Kazimierz, dr (16 VI 1891)
 Wiśniewski Józef (8 X 1896)
 Wiśniewski Kazimierz (4 IV 1894)
 Wiśniewski Tadeusz (6 VI 1893)
 Witeszcak Aleksander (22 XII 1889)
 Witoszyński Piotr (25 VI 1891)
 Wittwer Ferdynand (3 I 1895)
 Wittwer Franciszek (12 VII 1891)
 Wiwczar Tadeusz (14 III 1900)
 Wizimirski Bolesław (20 X 1902)
 Włodzimirski Walery, mgr (4 XII 1854)
 Wodnicki Władysław Waldemar (7 VII 1899)
 Wodziński Michał (12 VI 1900)
 Wodziński Tadeusz (18 I 1872)
 Wodziński Tadeusz Stanisław (24 IX 1901)
 Wojaczyński Kazimierz (13 X 1899)
 Wojaczyński Leon (10 IV 1901)
 Wojnarowicz Stanisław Józef (7 XI 1905)
 Wojtasiewicz Marian (16 VIII 1901)
 Wolak Stanisław (24 XII 1895)
 Wolakowa Emilia (15 XI 1895)
 Wolanek Erwin (4 XI 1893)
 Wolański Witold Kazimierz, inż. (2 III 1878)
 Wolf Bronisław (7 XII 1899)
 Wolffówna Felicja (5 XI 1895)
 Wolski Kazimierz, dr (27 IX 1896)
 Wolski Ludwik (30 VII 1894)
 Wołoszyn Magdalena (29 III 1884)
 Wołoszynowicz Stefan (12 VIII 1903)
 Wołoszyński Konrad, inż. (8 VI 1885)
 Wondraczek Antoni Wilhelm (10 V 1885)
 Woycikiewicz Białynia Stanisław (1 IX 1895)
 Woźniakiewicz Jan (8 XI 1900)
 Woźniakiewicz Władysław Kazimierz (21 XII 1900)
 Wójtowicz Kazimierz (8 II 1905)
 Wójtowicz Stanisław (29 XI 1900)
 Wrona Andrzej (15 X 1876)
 Wróblewski Bronisław (3 I 1894)
 Wróblewski Józef (12 VIII 1900)
 Wrzak Waclaw (4 IX 1894)
 Wurm Leon, dr (12 VI 1895)
 Wurmowa Helena (30 VIII 1896)
 Wyrobek Henryk (11 XI 1905)
 Wysocki Leon (14 VI 1902)
 Wysoczański Bronisław, dr (16 VI 1881)
 Wysogłódowa Zenona (1 IX 1900)
 Wyspiański Tadeusz, dr (16 II 1896)
 Wyżykowski Edward Jan (14 VII 1901)
 Wyżykowski Stanisław, dr (6 II 1891)
 Wzorek Karol (1892)
 Zaborniak Jan (12 XII 1897)
 Zaborski Stanisław (17 IV 1902)
 Zachara Stanisław (13 XI 1887)
 Zachariewicz Julian Jan (13 VI 1899)
 Zagół Józef (11 IX 1903)
 Zagórska Aleksandra (1884)
 Zagrajczuk Michał (25 IX 1901)
 Zajac Edward (10 VII 1904)
 Zajac Felician, dr (20 X 1901)
 Zajac Marian, dr (8 XII 1890)
 Zajączkowska Aleksandra (5 V 1903)
 Zajączkowski Zygmunt (3 IV 1878)
 Zajchowski Zygmunt (26 V 1887)
 Zakrzewski Stanisław (20 IV 1873)
 Zalewski Stanisław (3 IX 1902)
 Zalewski Teofil, dr (26 X 1872)
 Załęski Stanisław, inż. (6 VI 1882)
 Załuski Stanisław (8 V 1888)
 Załuski Tadeusz (9 X 1896)
 Zambelli Stefan (9 X 1891)
 Zapłaćńska Karolina (5 III 1891)
 Zarudzki Franciszek (4 V 1891)
 Zasidko Józef (6 II 1896)
 Zatoka Piotr (5 VII 1898)
 Zaufallowa Antonina (4 VI 1899)
 Zawada Ludwik (23 XII 1894)
 Zawada Stanisław (13 IX 1894)
 Zawadzki Emil (1 V 1897)
 Zawadzki Władysław (4 XI 1901)
 Zawirski Adam (11 XII 1892)
 Zawiszyna Felicja (14 II 1902)
 Zawojski Tadeusz (22 IV 1891)
 Ząbczyk Jan (23 XII 1900)
 Zborowski Józef (19 III 1887)
 Zborowski Kazimierz (2 I 1904)
 Zdeb Bronisław (7 I 1908)
 Zdeb Władysław (4 X 1904)
 Zdęba Antoni (17 I 1895)
 Zdęba Karol (8 VII 1897)
 Zdobnicka Antonina (7 XI 1857)

- Zdobnicka Maria (8 VIII 1889)
 Zdrodowski Stanisław, inż. (10 VI 1896)
 Zenkner Jan (1 VI 1883)
 Zenkner Leopold (11 IV 1899)
 Zgórska Jadwiga (1865)
 Zieliński Jan (6 IX 1900)
 Zieliński Kazimierz (2 XII 1901)
 Zieliński Władysław (25 IX 1901)
 Zielonka Władysław (17 VIII 1897)
 Ziemiański Adam, inż. (14 XI 1899)
 Ziemiński Stefan, dr (4 IX 1905)
 Zimmermann Franciszek (2 IX 1893)
 Ziobro Stanisław (7 I 1902)
 Ziolecki Mieczysław (18 VIII 1900)
 Zmarz Marian (25 III 1896)
 Zofiński Marcin (11 XI 1889)
 Zohler Izydor (26 XI 1866)
 Zołoteńki Julian (—)
 Zubrzycki Witold Tadeusz (2 III 1906)
 Zwatschka Michał (28 II 1886)
 Zwierzański Kazimierz Michał, inż. (25 IX 1891)
 Zwierzchowski Felician (20 X 1902)
 Zwoliński Franciszek (29 I 1899)
 Zwoliński Józef (9 IX 1887)
 Żaak Władysław (19 XI 1892)
 Żdżarski Bohdan (8 X 1896)
 Żeglicki Józef Tadeusz (11 III 1902)
 Żeglicki Stanisław Rudolf (16 IV 1903)
 Żegusławski Józef (17 X 1896)
 Żelechowski - Boguński Paweł (4 XI 1897)
 Żerebecki Marian, inż. (15 VIII 1888)
 Żmudziński Józef, inż. (14 III 1902)
 Żmura Piotr (7 VII 1900)
 Żmurkiewicz Kazimierz (12 I 1906)
 Żołnierczyk Władysław Zygmunt (2 VI 1901)
 Żółkiewicz Jan (29 VIII 1889)
 Żółkiewski Piotr (1878)
 Żuchaj Stanisław (12 IV 1880)
 Żuk Michał (28 XI 1900)
 Żuk Mieczysław (28 VII 1904)
 Żurowski Antoni (12 VI 1900)
 Żurowski Zbigniew Marian, dr (9 VIII 1902)
 Żwirski Adam (15 V 1899)
 Żymirski Józef (24 I 1898)
 Żyradzki Filip (8 IV 1894)

493980/4/n

4 45-

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

CM KEK 330471

000-330471-00-0